

DIARI DE SESSIONS DEL
PLE
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

III legislatura

Any 1991

Núm. 18/I

Presidència
del Molt Honorable Sr. Cristòfol Soler i Cladera

Sessió celebrada dia 11, 12 i 13 de desembre del 1991.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PUNT ÚNIC:

Debat del Dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts sobre el Projecte de llei de Pressuposts Generals de la CAIB per al 1992, R.G.E. núm.1944/91.

I.- DEBAT DEL DICTAMEN DE LA COMISSIÓ D'HISENDA I PRESSUPOSTS SOBRE EL PROJECTE DE LLEI DE PRESSUPOSTS GENERALS DE LA CAIB PER AL 1992.

EL SR. PRESIDENT:

Començam aquest plenari, l'ordre del dia del qual té com a punt únic el debat final del Projecte de Llei de Pressuposts de la Comunitat Autònoma de l'any 1992.

A l'article 1 del text del Projecte tal com ve del dictamen no s'hi mantenen esmenes. En conseqüència, procedirem a la votació de l'article 1.

Preg als Srs. Diputats que s'asseguin als seus escons.

Tal com es va explicar a la Junta de Portaveus, es procedirà article per article. Quant a les esmenes hi ha bastants agrupacions fetes pels distints portaveus dels grups parlamentaris que ja es van fer en comissió i es continuarà amb el mateix esquema. Començarem pel text articulat i passarem a les seccions, una darrera l'altra, començant per les esmenes a la totalitat de la secció, en el cas que n'hi hagi. No es votaran les seccions fins al final, perquè es podria donar el cas que s'aprovàs una esmena que implicàs una alta o baixa en distinta secció, i llavors, amb posterioritat es farà la votació oportuna per comprovar si s'ha complit la clàusula de tutela de l'Estatut d'Autonomia respecte del que suposa la votació per illes. Això és la previsió que hi quant al debat.

Procedirem, idò, a la votació de l'article 1.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor de l'article 1, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? Cap.

El resultat ha estat el següent: A favor, 31. En contra, 25. Abstencions, cap. En conseqüència, queda aprovat l'article 1 tal com ve del text del dictamen de comissió i passam a l'article 2, al qual s'hi manté l'esmena núm. 2452 del Grup Parlamentari SOCIALISTA i la núm. 3003 del Grup Parlamentari MIXT. Començarem per debatre l'esmena 2452 del Grup Parlamentari SOCIALISTA. En conseqüència, té la paraula el Diputat Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sr. President, Srs. Diputats. En aquesta esmena proposam que es canviï dins l'article 2 la vinculació dels crèdits. La proposta del Govern parla que estiguin vinculats a nivell d'article; exactament diu "la classificació econòmica serà a nivell d'article" i nosaltres demanam que sigui a nivell de concepte. Quina és la importància d'aquesta esmena? La nostra opinió és que el Govern amb la vinculació a nivell d'article intenta tenir les mans lliures dins el mateix article, dins la secció i dins el programa per modificar el pressupost quan vulgui, després ho veurem amb les esmenes i els articles de modificació de crèdit. Nosaltres creim que aquesta limitació ha d'estar bastant més

controlada i que ha de tenir bastant menys llibertat per jugar amb el pressupost. És evident que el Govern d'aquesta Comunitat Autònoma intenta ser cada vegada més discrecional quant a l'execució del pressupost i aquest és un article que ho demostra d'una forma palesa.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alfonso. Altres Grups que volen intervenir? Té la paraula el Conseller Sr. Forcades i queda oberta qüestió incidental.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Jo pens que és un argument "ad hominem" i que no és aplicable a aquest cas perquè aquesta redacció ja estat vigent durant un parell d'anys per als capítols II i VI, que són els més importants, i això realment el Sr. Alfonso ho hauria d'haver comentat per evitar això de mans lliures. Vull donar una explicació als parlamentaris i posaré un exemple, és a dir, que l'objecte d'aquesta adaptació a tots els capítols del que ha estat en vigor per al II i el VI, que són els més importants, sense que hi hagi hagut cap problema, és únicament evitar fer una gran quantitat de paperassa tècnica per evitar fer modificacions de pressuposts que enlluernen, diríem, i distreuen quant a l'eficàcia, perquè pareix que feim això que diu el Sr. Alfonso, però no és així. Per exemple, anem al Capítol I, Retribucions; 1.2, Retribucions de funcionaris, l'article, eh?, el fet de posar I.2.0 no permet fer modificacions de Laboral a Funcionaris, d'Eventuals a Funcionaris; únicament permet manejar els distints conceptes retributius dins Funcionaris i no afecta per res a amagar i camuflar funcionaris contractats. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sí, té la paraula el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí, Sr. President. Gràcies, Sr. Conseller. Ens ha donat la raó per continuar mantenint l'esmena, és veritat el que ha dit, el Govern no tan sols volia la màxima llibertat en els capítols II i VI, que són capítols propis de gestió i que en la nostra opinió - ho hem defensat i ho hem votat - poden estar vinculats a diferents articles, sinó que també a Capítol I, a Capítol VII i a Capítol IV, sobretot - el VII i el IV, en la nostra opinió, els més delicats - i, per tant, el Govern també vol tenir les mans lliures en aquestes actuacions, però és que, a més, el SR Conseller ens ha dit d'una forma molt clara que així llevarien paperassa de modificacions de crèdit.

Nosaltres creim que n'hi ha moltes de modificacions de crèdit, és ver, però no moltes modificacions de crèdit per la simple modificació de nivell de concepte, sinó moltes modificacions de crèdit és perquè la realitat és que quan analitzam els pressuposts de la Comunitat Autònoma una vegada executats, la veritat és que es veu que el Govern no tenia molt clar el que volia fer amb els seus pressuposts i, lògicament, cercava la modificació de crèdit. Ara té molt clar que, sense fer modificacions de crèdit, no vol tenir vinculats a nivell el Capítol IV i el Capítol VII. Nosaltres creim que aquests dos capítols han estar vinculats a nivell de concepte.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso, Sí, Sr. Forcades.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Sr. Diputat, quan li vulgui donar la raó li ho donaré expressament i no perquè vostè ho diu. Torn a explicar el tema: Efectivament hi ha moltes modificacions, però pens que realment per als diputats continuarien millor les modificacions si sabessin quines són les importants. Dic i repetesc: Em pareix que seria greu defensar aquest article per intentar passar retribucions de Funcionaris a Laborals o Eventuals, i no intentar realment ajustar petites partides que complementen, que sumen el total de la nòmina d'un funcionari. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Forcades. Passam al debat de l'Esmena núm. 3003 del Grup Parlamentari MIXT. Té la paraula el Diputat Sr. Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Aquesta esmena és d'ídentic contingut a la que s'ha debatut del Grup Parlamentari SOCIALISTA i, per tant, tenc poques coses a dir més que amb aquests pressuposts es pretén eixamplar molt més la màniga del que ja hi estava, de manera que aquest Parlament té una intervenció molt petita sobre com es gastaran els doblers, ja que després, via modificacions de crèdit, es fan tots els canvis que volen i du una sèrie de mesures per donar encara més llibertat, aquesta n'és una. Cada any hi hagut aquest debat i enguany, la majoria absoluta farà que no s'aprovin aquestes esmenes, però pensam que hem de mantenir la nostra i que s'ha de votar, perquè, a pesar del que ha dit el Sr. Conseller, és una llibertat excessiva.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pascual. Té la paraula el Sr. Forcades.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

No es podem emprar arguments de memòria ni són aplicables. Jo defens un poc manco del que vostè va defensar amb nosaltres la darrera legislatura.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Forcades. Té la paraula el Sr. Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sí, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Jo vaig presentar dues esmenes, de manera que quedava exactament igual que la passada legislatura, exactament igual, no sé perquè se n'ha retirat una i ara ha quedat així. El que m'agradaria transaccionar amb el grup majoritari és que quedàs com la passada legislatura.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pascual. Té la paraula el Sr. Forcades.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Estic d'acord que qualcuna de les seves esmenes deixa els temes com l'altra legislatura i oportunament serem conseqüents.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Forcades. Passam, idò, a la votació de les esmenes. Votarem primer la 2452.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor de l'Esmena 2452 del Grup Parlamentari SOCIALISTA, es volen posar - drets ... Sí, SR. Vidal.

EL SR VIDAL I JUAN:

No hi ha inconvenient, es poden votar conjuntament.

EL SR PRESIDENT:

Passarem, idò, a la votació conjunta de l'esmena 2452 del Grup Parlamentari SOCIALISTA i l'esmena 3003 del Grup Parlamentari MIXT.

Vots a favor d'aquestes dues esmenes. Es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Vots en contra? Es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Abstencions?

El resultat ha estat el següent: A favor, 25; en contra, 31. En conseqüència, queden rebutjades les esmenes 2452 i 3003 i passam a la votació de l'article 2.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor del text de l'article 2, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Abstencions, no n'hi ha.

El resultat ha estat el següent: A favor de l'article 2, 31 vots; en contra, 25. En conseqüència, queda aprovat l'article 2 amb el text tal com ve del dictamen de comissió i passam a l'article 3, en el qual es mantenen les esmenes 2453 i 2454 del Grup Parlamentari SOCIALISTA, que s'han agrupat per a la seva defensa. En conseqüència, té la paraula el Diputat Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí, Sr. President. Amb aquesta esmena demanam la supressió de dos epígrafs d'aquest article. L'article és - crec que s'han d'explicar les coses - quins són els crèdits ampliables i quines són les generacions de crèdit. El Govern diu en el projecte de llei que també seran ampliables els següents subconceptes,

primera esmena 61.101, catàstrofes naturals, i 85.101, adquisició de les quotes d'ISBA mantenint el mateix percentatge de participació de capital.

En primer lloc, nosaltres creim que en el tema de catàstrofes naturals els crèdits que hi ha consignats en aquests pressuposts i en els anteriors no haurien de ser ampliables, si els volen ampliar quan es produeix la catàstrofe el Parlament és obert a qualsevol tipus d'actuació i de propostes del Govern, com ja ha passat altres vegades, i del tema de l'adquisició de les quotes d'ISBA, ens estranya que en aquestes altures no se sàpiga si hi ha d'haver o no ampliació de capital, encara que es mantengui el mateix percentatge de capital per a ISBA. Després hi ha una altra cosa: Una vegada aprovat l'article 2, aquestes possibles ampliacions es troben a nivell de subconcepte; el Govern les pot fer sense posar aquest article.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alfonso. Té la paraula el Sr. Forcades.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Nosaltres feim el que comporta la llei, no el que ens pareix, segons les seves indicacions. Això té dues motivacions, el tema de les pluges va ser una idea que ens va donar el PSM durant el debat de les pluges, ens va parèixer una bona idea i l'hem posada, i la segona, Sr. Alfonso, vostè sap - supòs que ara no ho recorda tan preocupat en el que és un impost directe o indirecte! - que a ISBA hi van entrant contínuament socis i cada soci forma part del capital. Nosaltres no podem entrar allà amb majoria perquè aniríem contra una prescripció del Parlament, però podem estar autoritzats a fer petites ampliacions per no perdre la majoria absoluta.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Forcades. Té la paraula, Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Pot estar ben segur, Sr. Conseller, que no estic gens preocupat pel tipus d'impost directe o indirecte, real o no real, no hi estic gens, estic preocupat pel nostre pressupost.

Jo crec que és el Govern que ha d'estar preocupat per aquests tipus d'imposts, no nosaltres, són vostès els que han de gestionar.

El tema de les catàstrofes naturals, sí, es va dir que s'amplià al crèdit extraordinari, però esta ampliat al crèdit extraordinari, no tenim per què ampliar-lo en aquest pressupost, on no hi ha res més que incorporacions de catàstrofes naturals. Per tant, nosaltres demanam de llevar-ho.

Quant al segon tema d'adquisició de quotes d'ISBA, nosaltres creim que el Govern ha de fer una provisió d'aquestes quotes, i una provisió que no importa que sigui tan petita que no pugui cobrir aquest percentatge, i no és tan ràpid, també ho sabem. Que les aportacions via socis que demanen crèdit no són ràpides perquè no s'hi pugui entrar amb una provisió més o manco bona, per tant creim que no és necessari, però, a més d'innecessari, en

aquests moments estam perdent el temps discutint perquè no hem aprovat l'article anterior.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Sr. Forcades.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Nosaltres hi volem fer referència a pesar de l'article anterior i, en conseqüència, li vull dir que jo estaria molt preocupat per aquests conceptes impositius que són tan fluixos, però aquesta partida ampliable de pluges no té res a veure amb el crèdit extraordinari, és un tema de futur, i el tema d'ISBA, realment jo pens que si qualque partida ha de ser ampliable conceptualment, aquesta n'és una.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Forcades. Més intervencions? Passam, idò, a la votació de les esmenes ... Sí, Sr. Sampol?

EL SR. SAMPOL I MAS:

Volíem demanar votació separada.

EL SR. PRESIDENT:

Votarem, idò, per separat. Procedirem primer a votar l'esmena núm. 2453.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Abstencions? Es volen posar drets, per favor? (Pausa)

Procedirem a repetir la votació de l'esmena 2453.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor de l'esmena, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen?

El resultat ha estat: A favor, 19; en contra, 35; abstencions, 2. En conseqüència, queda rebutjada l'esmena 2453 i passam a la votació de l'esmena 2454. Prec al Diputat Sr. Morey, que ha entrat en el moment de la votació, que s'abstengui de votar en aquest moment.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor de l'esmena 2454, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? Gràcies, es poden asseure.

El resultat ha estat el següent: A favor, 24; en contra, 30; abstencions, 2. En conseqüència, queda rebutjada l'esmena 2454 del Grup Parlamentari SOCIALISTA i passam a la votació de l'article 3.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor del text de l'article 3, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? Gràcies, es poden asseure.

El resultat de la votació ha estat el següent: A favor, 30; en contra, 18; abstencions, 7. En conseqüència, queda aprovat l'article 3 amb el text tal com ve del dictamen de la comissió i passam a l'article 4, en el qual es mantenen les esmenes 2455 i 2456 del Grup SOCIALISTA, que s'han agrupat.

Té la paraula, pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Es tracta de les despeses plurianuals, que el Govern proposa que es puguin contreure 5 anys i el Grup Parlamentari SOCIALISTA proposa 4. Es una baixa d'un any i, en conseqüència, l'altra esmena és una adaptació a aquesta proposta dels 4 anys. Per què creim que s'han de contreure a 4 anys? Perquè pensam que és un temps més que suficient per contreure aquestes despeses plurianuals; que no hi ha massa exemples, tret de les excepcions previstes, que indiquin que s'hagin de contreure despeses plurianuals a 5 anys, a part que està previst que el Govern tenguí llibertat per conservar-les en casos de necessitat. Per tant, aquests 5 anys és modificar la Llei de Finances, que s'ha modificat altres anys o quasi cada any, però sense necessitat i per això demanam que sigui per 4 anys.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Grups que volen intervenir? Té la paraula el Conseller, Sr. Forcades.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Tal vegada aquí hi ha un problema semàntic que hagi contingut la nostra redacció a crear problemes. Nosaltres, en principi, hem de defensar que per a la finançació de les obres ens es imprescindible aquesta redacció de l'article. Aquest article és així des de l'any 1987; hi va haver un any de la passada legislatura que vàrem passar pena perquè es va posar un any manco, però si vostès repassen la nostra redacció amb la del Govern central i de totes les autonomies veuran que és enguany i els quatre subsegüents, o sigui que realment és una redacció per part nostra que representa la veritat, perquè nosaltres deim enguany i quatre anys més, són cinc, i tots els altres diuen enguany i quatre anys més són quatre. En realitat, d'entrada, nosaltres defensam la necessitat d'aquest text per raons històriques i de necessitat de finançació i, per altra part, dir que

el fet que puguin pensar que tal vegada intentam destacar dels altres només és per una qüestió de redacció. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Forcades. No hi ha més intervencions?

Passam, idò, al debat de l'esmena 3001 del Grup Parlamentar Mixt, també a aquest article. Pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el Sr. Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sí, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Crec que en el tema d'expropiacions no hi ha d'haver l'excepció, ja que, com és l'actuació a les limitacions anteriors, els 5 anys i fins i tot els 4 són suficients per pagar les expropiacions. Per consegüent, proposam que s'elimini el paràgraf 4.2.d), que diu "despeses corresponents a les expropiacions de terrenys o altres béns" referit a la limitació dels 5 anys de les despeses plurianuals. La raó és perquè no veim per què una expropiació no es pugui pagar en 5 anys, no ho entenem.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pascual. Té la paraula el Sr. Forcades.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Sr. Pascual, jo fa un any hagués pensat exactament com vostè, però enguany he hagut de viure uns casos flagrants d'expropiacions que, en part per culpa del Govern central i en part per culpa nostra. Realment nosaltres intentam que ens pressupostin les expropiacions. Fins ara, ni el Govern central en el conveni ni nosaltres en les nostres obres pressupostàvem les expropiacions i llavors, a final d'any. Sempre tenim uns problemes de tipus pressupostari terribles per pagar les expropiacions. A l'hora de profunditzar en aquest tema, he pogut constatar que per al pagament de les expropiacions, necessit inel·ludiblement, per a la simple constatació d'una història, de fets, de dades, que jo no vull dir que es pugui superar, però que en aquest moment hem creat una norma interna que comença per demanar a Obres Públiques que pressuposti les expropiacions, cosa que fins ara no feien seguint el costum del Govern central. Per tant, fa un any hagués pensat com vostè; avui, que de moment és necessari aquest article.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Forcades. Té la paraula el Sr. Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sí, Sr. President. Jo crec que un Govern com el del PARTIT POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA ha de tenir molta cura que quan es faci una expropiació, l'expropiat cobri aviat i allò que sigui just. Per consegüent, el fet que pugui pagar-se en 5 anys va en contra d'aquesta finalitat; jo crec que el Govern ha de fer un esforç important perquè les expropiacions es cobrin quan s'expropia, no quatre, cinc o sis anys més tard amb uns interessos que no són el que ha pujat el cost de la vida, etc., etc.,

o sigui que jo pens que el SR. Conseller hauria de reflexionar. Vostè, com a Conseller d'Hisenda, hauria de dur al Govern unes iniciatives perquè la Conselleria d'Obres Públiques, o que fos la Conselleria d'Obres Públiques que fes la proposta, no sé qui ho ha de fer, però el Govern hauria de prendre la iniciativa perquè les expropiacions es paguin d'hora. Per consegüent, jo continuo defensant que aquesta excepció als 5 anys és dolenta i a posta hem de mantenir l'esmena.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pascual. Té la paraula el Sr. Forcades.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Idò, quasi quasi coincidim, perquè jo únicament em basava amb el mètode hipotètic-deductiu que la història em du a aquest terme i ho he intentat arranjar, però resulta que el Govern central em discuteix i em nega, en virtut de sentències del Tribunal Constitucional, que jo tenguí capacitat legislativa per interpretar la legislació de contractes de l'Estat. Aleshores, quan he volgut adoptar normatives, diríem, sobre aquest tema, em puc trobar fregant la inconstitucionalitat, segons la darrera opinió del Tribunal Constitucional.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Forcades. Passarem, idò, a la votació de les esmenes, en primer lloc les 2455 i 2456 del Grup Parlamentari SOCIALISTA.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor. Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

El resultat ha estat el següent: A favor, 24; en contra, 31; abstencions, 2. En conseqüència, queden rebutjades les esmenes 2455 i 2456, i passam a la votació de l'esmena 3001, del Grup Parlamentari Mixt.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor. Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra?

Abstencions, no n'hi ha.

El resultat ha estat el següent: A favor, 26; en contra, 31. En conseqüència, queda rebutjada l'esmena 3001 i passam a la votació de l'article 4.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor del text de l'article, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha cap.

El resultat ha estat: A favor, 31; en contra, 26. En conseqüència, queda aprovat l'article 4 tal com ve al dictamen de comissió i passam a l'article 5. Em demanava la paraula, SR Sampo? A l'article 5 es manté, en primer lloc, l'esmena 2285 del Grup Parlamentari PSM-EEM. Per aquest grup, té la paraula el Diputat Sr. Sampo1.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Entenem que la redacció d'aquest article no és clara, o almanco nosaltres no l'entem, que diu que els crèdits pressupostaris no més podran ser modificats amb sujecció al que disposa aquesta llei, a la Llei de Finances d'aquesta Comunitat Autònoma i a les normes de desenvolupament respectives. Proposam suprimir aquesta darrera frase perquè no queda clar si són normes de desenvolupament d'aquestes lleis esmentades o si es poden dictar normes de desenvolupament al marge d'aquestes lleis. Per tant, nosaltres entenem que aquesta frase sobra i demanam la seva supressió. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Sampo. Grups que volen intervenir? Té la paraula el Conseller Sr. Forcades.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Sí, Sr. President. Aquestes normes fan referència a les normes de desenvolupament de la llei de pressuposts, que publicam cada any mitjançant un decret, sobre el qual mai cap grup parlamentari no m'ha creat cap problema. La motivació més important d'aquest decret és posar en igualtat de circumstàncies les conselleries amb Ja d'Hisenda. Resulta que vostè sap que a vegades hi ha tensions importants a causa de la tramitació, de l'eficàcia, entre les conselleries i Hisenda, i aleshores, naturalment, un dels poders d'Hisenda és que domina totes les normes i aquests decrets actualitzaven tot el que era en vigor per fer la tramitació. De manera que, en cap cas, aquests desenvolupaments no es podien fer a qualsevol lloc. Jo quedaria molt bé amb vostè dient que li llev aquesta frase, i tenc potestat per fer-ho, crec que he de ser honest i dir que ho feim, perquè, per exemple, nosaltres podem dir i podem limitar que, a pesar que la Llei de Pressuposts digui que es poden fer modificacions, si no es compleixen determinats requisits comptables no les facin, perquè és un tema, diríem, restrictiu. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Per què demana la paraula, Sr. Pascual? Vol intervenir? D'acord, té la paraula el Sr. Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Molt breu: Després de l'argumentació del Sr. Conseller, tal vegada es podria arranjar substituint la paraula "respectives" per "les normes de desenvolupament d'aquesta llei", que és la de pressuposts.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Forcades?

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Per part meva no hi ha cap inconvenient.

EL SR. PRESIDENT:

Tenen inconvenient els portaveus dels grups que es faci aquesta transacció; en primer lloc el titular de l'esmena, Sr. Sampol? Sí, Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

El que passa, Sr. President, és que no només esmenten aquesta llei; a l'article n'esmenten dues.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Forcades.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

A pesar de l'aportació del Sr. Alfonso, em va bé la suggerència del Sr. Pascual.

EL SR. PRESIDENT:

Vol repetir, Sr. Pascual, com quedaria exactament el text de l'esmena?

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

L'article acabaria dient "i a les normes de desenvolupament d'aquesta llei"; o "de la present llei", millor.

EL SR. PRESIDENT:

Passam, idò, a la votació ... Sr. Alfonso?

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

El nostre grup no donarà suport a aquesta modificació senzillament perquè hem de ser racionals. Si l'article es refereix a dues lleis, la de Pressuposts i la de Finances, han de ser les dues lleis les normes de desenvolupament, no a la de Pressuposts o a la de Finances. Em sap molt de greu contradir el Conseller, però no només és una, supòs ha de poder desenvolupar les dues, creim nosaltres.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Té la paraula, Sr. Forcades.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

La Llei de Finances permet el seu desenvolupament, o sigui que no hi ha cap tipus de problema. No ho dic amb caràcter polèmic que no tenim problema a quant aquest tema, o sigui que el que decideixin.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Forcades. Queda, idò, feta la transacció en aquest sentit. Ara passarem al debat de les esmenes posteriors que hi ha en relació amb aquest article, perquè aquesta Mesa creu que és més convenient fer les votacions al final, quan s'hagin debatut totes les esmenes corresponents a cada article. Sí, Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Senzillament, voldria saber exactament com és la transacció per dir sí o no.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Alfonso, he de deduir que s'oposa al fet que es faci la transacció o únicament anuncia que votaran en contra?

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sr. President, nosaltres per accedir a tramitar o no la transacció, volem saber què diu la transacció.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pascual, vol tornar fer lectura de la seva esmena transaccional, la de proposta de transacció?

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

"A les normes de desenvolupament de la present llei".

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Alfonso, queda clar el text de la transacció? Acceptin que es duguí endavant i que es sotmeti a votació l'esmena transaccional, en el moment oportú?

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí, l'acceptam, però quedarà una redacció absolutament aberrant, si ho llegeixen bé ho veuran. La Llei de Finances va darrera, així que llegeixin bé com queda l'article.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Passam a l'esmena 2457 del Grup Parlamentari SOCIALISTA Té la paraula el Diputat Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sr. President, es refereix a l'apartat 3 de l'article 5, que diu, l'article, que no es podran realitzar transferències de crèdits a càrrec d'operacions, delimitada la finalitat de finançar

operacions de capital, etc., etc., a l'ha ser que ho autoritzi la Comissió d'Economia i Hisenda dels Pressuposts. Nosaltres demanam que es supprimeixi això perquè quedi clar que no es poden realitzar operacions de transferència d'operacions de capital a operacions corrents més que mitjançant llei. L'autorització de la Comissió d'Economia i Hisenda és senzillament una votació d'aquesta comissió, sense cap altre tipus de situació, Nosaltres creim que el Govern té llibertat més que suficient per modificar crèdits, com perquè ara també, via comunicació de la Comissió d'Economia i Hisenda pugui canviar operacions de capital amb operacions corrents.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Intervencions? Té la paraula el Conseller Sr. Forcades.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Sí, Sr. President. És un tema resolt històricament. No sé quin article de quina llei, però vigent, autoritza això o sigui que fins i tot, si fóssim a Amèrica, diríem "Pius Tur contra Josep Alfonso". Crec que fins ara la Comissió d'Hisenda podia passar del VI o VII a Corrent, de manera que no feim més que mantenir una situació existent.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Forcades. Té la paraula el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Jo no record exactament a quina llei de pressuposts nosaltres ja ens oposàrem que això estava autoritzat, crec que era a la Llei del 1988, però les successives lleis de pressuposts d'aquesta Comunitat no ho autoritzaven així. Per tant, no hi ha precedent. Crec que és a la del 1988, no ho sé cert, per a les altres, no. Per tant, ja no està autoritzar; hi estarà si s'aprova. Nosaltres creim, com a concepte, que tenen llibertat per fer modificacions de crèdit per no tenir els crèdits vinculats a nivell de concepte, els tenen a nivell d'article; tenen llibertat per canviar operacions de capital a operacions corrents quan siguin amb noves inversions; tenen llibertat per fer quasi tot el que vulguin, en volen una més! poder comunicar a la Comissió d'Hisenda i Pressuposts que volen fer una altra modificació de crèdit, d'operacions de capital a operacions corrents. La veritat és que creim que ha de ser via llei perquè ho puguin fer; ha de ser suficientment important perquè sigui un projecte de llei perquè puguin fer això.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Té la paraula el Sr. Forcades.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Jo tenia un professor d'història que feia les classes en foraster i deia "el que avisa no es mal amigo", i jo li vull dir que aquest Conseller diu que un tema que era a una llei de pressuposts, cas de no posar-ho, es considera aprovat. Si ho posam és perquè quedi clar. Històricament, insistesc, ha estat així; la Comissió d'Hisenda sempre ha tengut aquesta facultat, que és normal,

perquè si no, realment, tendrien una petita excusa per demorar l'execució del pressupost.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Forcades. Passam al debat de l'Esmena 2458 del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Té la paraula el Diputat Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

És una esmena d'addició. Nosaltres demanam, quant al que disposa l'article següent, que és l'article 6, incorporació de crèdits, que no es podran fer modificacions de crèdit amb càrrec als crèdits incorporats. Això, segons la teoria del Sr. Forcades, no ho hauríem de posar, teòricament no ho hauríem de posar, ha estat a altres projectes de llei, però com que nosaltres no creim en aquesta teoria del Sr. Forcades, nosaltres creim que el que regirà per a l'execució d'aquests pressuposts serà el dígui aquest projecte de llei articulat i que el que diguin els anteriors projectes de llei no regeix, nosaltres demanam que es posi. Suposam que el Govern no hi tendrà cap inconvenient, seguint la filosofia del Sr. Forcades.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Té la paraula el Conseller, Sr. Forcades.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Jo li agrairia que retiràs aquesta esmena, no perquè no cregui en mi, perquè realment seria absurd que ho reconeguéssim públicament, però em pareix que aquest tema ve recollit a l'article 6.4. Em pareix que a l'article 6.4 intent dir exactament el que vostè diu ara.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Forcades. Té la paraula el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí. L'article 6.4 diu "con cargo a las partidas presupuestarias ...", perdó, "amb càrrec a les partides pressupostàries que haguessin estat incrementades per incorporacions de crèdit, únicament es podran efectuar transferències per l'import del crèdit inicial". No diu que no es podran efectuar, "únicament es podran efectuar transferències per l'import del crèdit inicial, de manera que no es pugui transferir la quantia incorporada", això és el que diu exactament. Nosaltres demanam una altra cosa, nosaltres demanam que no es puguin fer modificacions de crèdit quan hi ha incorporacions, és l'únic que demanam. Bé, m'equivocat i he començat a parlar en castellà, no en foraster.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. El Sr. Forcades té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Aleshores la seva forma de parlar m'ha despistat, però m'agrada la redacció del 6.4, que crec que diu exactament igual que el que vostè vol dir.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Forcades. Passam al debat de l'esmena 2459, també del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Té la paraula el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Aquesta també és una esmena clàssica i també deu estar en vigor. Demanam que totes les modificacions de crèdit siguin publicades al Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma. És va aprovar un pressupost, estava a un pressupost, nosaltres no creim que estigui en vigor, Sr. Forcades, i si està en vigor que s'han de publicar, per què no les publiquen? Encara es va aprovar en un pressupost, em pareix que era el 1988 o el 1989, per què no les publiquen. Per tant, senyors, el que és a la Llei de Pressuposts del 1989 és als Pressuposts del 1989, no és als Pressuposts del 1990 o del 1991. Nosaltres demanam una addició a l'article 5.5, que del que vostès facin que modifiqui aquest pressupost, com a mínim, se n'assabentin els diputats i els ciutadans. Que els diputats de la Comissió 103 al cap de dos mesos i mig o tres o quatre o cinc se n'assabentin, però que els ciutadans als quals els importa també se n'assabentin mitjançant la forma que tenen els ciutadans d'assabentar-se de les coses administratives o del Govern, que és la publicació al Butlletí Oficial.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Té la paraula el Sr. Forcades.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Si el que vostè diu s'hagués aprovat a qualche llei de pressuposts, nosaltres ho continuaríem enviant. Efectivament, a qualche llei d'aquests darrers quatre anys es va aprovar que s'enviàs al Butlletí Oficial; contràriament al que ha dit, a la Llei del 1987. L'any passat vàrem aprovar el contrari; vàrem aprovar que, tenint en compte que ja venia al 103, no feia falta, de manera que, a "sensu contrario" nosaltres deim que ens pareix suficient informació la que reben vostès a través del 103.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Forcades. Té la paraula el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí. Jo seguia la seva teoria, però veig que ara que hem canviat d'article, hem canviat de teoria. L'any passat no aprovàrem el contrari; no aprovàrem incloure-ho, però no aprovàrem el contrari, no hi ha cap disposició que digui "l'article 6 de la Llei del 1991 queda suprimit", això no ho diu, el que passa és que queda suprimit. Per tant, el que jo puc "concordar" - em permetin la utilització d'aquesta expressió seva - és el que s'hagi

aprovat el 1991 serveixi per al 1992, no hi "concord" i ara que hem canviat d'article pareix que vostè tampoc no hi "concorda" : A part, pel 103, els diputats ens poden assabentar en aquests moments amb 12 mesos de retard, perquè em pareix que tenim les modificacions de crèdit del mes de gener.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Té la paraula el Sr. Forcades.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

En aquest moment jo li parlaré de memòria, Sr. Alfonso. Jo li diré que si l'any passat s'hagués hagut d'enviar a publicar, ho haguéssim enviat. Per què no ho vàrem enviar a publicar? Perquè estava aprovat. D'aquesta manera, realment vostè en aquest moment diu "volen intentar que es torni a aprovar una redacció que va estar en vigor fa tres anys, si nosaltres haguéssim aprovat al Butlletí Oficial expressament, a pesar que no hauríem tornat a parlar-ne més, ho havíem d'enviar, som conseqüents, el que està aprovat, mentres no es derogui, és aprovat. En aquest moment jo sign que el que està aprovat basta enviarlo pel 103. Vostè en aquest moment molt conseqüentment diu, "per favor ho vull al Butlletí". A nosaltres ens basta el 103, però no m'estic contradient de la teoria que diu que el que avisa no és mal amic, que quan una cosa és aprovada un any, si no es deroga, continua aprovada.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Forcades. Passam al debat de l'Esmena 3006 del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula el Diputat Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Sres i Srs Diputats.

Aquesta és una esmena d'addició a aquest article que fa referència a les normes generals de modificació de crèdits. El grup majoritari ens va dir a comissió que seria objecte de reflexió, almenys de cara al plenari. Ens remetem a la Llei de Finances, però com diuen els juristes "el que abunda no danya", i creim que aquest article 5 queda molt millor afegint-hi que les transferències de crèdit a les quals fan referència els articles 50, 51 i 52 de la Llei de Finances, estaran subjectes exclusivament - s'ha de posar èmfasi en exclusivament - a les limitacions que estableixen els apartats a) i b) de l'article 51 de la llei esmentada.

Com tots vostès saben els articles 50, 51 i 52 atorguen facultats al Consell de Govern, al Conseller d'Economia i Hisenda, als consellers dels distints departaments i també als presidents de les entitats autònomes perquè facin aquestes modificacions de crèdit, però l'article 53 ja diu que les transferències de crèdit a les quals es refereixen els articles esmentats: a), no afectaran els crèdits ampliables ni els ordinaris concedits durant l'exercici ni els destinats a subvencions nominatives, i b), no podran realitzar-se a càrrec d'operacions de capital amb la finalitat de finançar operacions corresponents, excepte en el supòsit de crèdits per dotar el funcionament de noves inversions que, a més a més, hagin conclòs en el mateix exercici. Això és que demanam amb esperit totalment constructiu, senzillament

perquè pensam que millora i aclareix aquest article 5, d'acord amb la Llei de Finances. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vidal. Té la paraula el Sr. Forcades.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA Alexandre Forcades i Juan):

Efectivament, normalment allò que sobra no fa mal i aquest cas no és una excepció, és a dir que realment és una deducció i jo crec que posar això és coherent amb la informació que, si no fossim aquí, hauríem de posar al decret de..... de manera que ens pareix bé que figuri aquí, ja que és una petició del Grup MIXT que ens pareix constructiva i coherent. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Forcades. No hi ha més intervencions. Passarem, idò, a la votació de les esmenes a l'article 5. En primer lloc, l'esmena 2185 del PSM-EEM queda retirada i modificada per una transacció, en el sentit d'afegir a l'article 5.1 ni a les normes de desenvolupament de la present llei".

Sres i Srs Diputats que voten a favor d'aquesta transacció, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen, en volen posar drets per favor? Gràcies, es poden asseure.

El resultat ha estat el següent: A favor, 38; en contra, cap; abstencions, 19. En conseqüència, queda aprovada la transacció proposada i passam a l'esmena 2457 del Grup Parlamentari SOCIALISTA.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? Gràcies, es poden asseure.

El resultat ha estat el següent: A favor, 24; en contra, 30; abstencions, 3. En conseqüència, queda rebutjada l'esmena 2457 del Grup Parlamentari SOCIALISTA i passam a l'esmena 2458 del mateix grup.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor de l'esmena, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

El resultat ha estat: A favor, 24; en contra, 30; abstencions, 3. En conseqüència, queda rebutjada l'esmena 2458 i passam a la votació de l'esmena 2459 del Grup Parlamentari SOCIALISTA.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor de l'esmena, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? Gràcies, es poden asseure.

El resultat ha estat el següent: A favor, 24; en contra, 30; abstencions, 3. En conseqüència, queda rebutjada l'esmena 2459 del Grup Parlamentari SOCIALISTA i passam a la votació de l'esmena núm. 3006 del Grup Parlamentari Mixt.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Queda aprovada l'esmena 3006 per unanimitat i passam a la votació de l'article 5.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor de l'article, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Resultat: A favor, 33; en contra, 19; abstencions, 5. En conseqüència, queda aprovat el text de l'article 5 tal com ve del dictamen de comissió, i passam a l'article 6, al qual s'hi manté l'esmena 2460, del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Té la paraula per aquest grup, el Diputat Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí, Sr. President. Prèviament, una qüestió d'ordre, si m'ho permet. El dictamen de l'article 5 de comissió no és el que s'ha aprovat. S'hi ha incorpora una esmena del Grup Mixt. Mera qüestió d'ordre.

EL SR. PRESIDENT:

Esmena 2460 a l'article 6.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

La retiram.

EL SR. PRESIDENT:

Retirada aquesta, no queden més esmenes vives en aquest article. En conseqüència, procedirem a votar-lo.

Sres. i Srs. Diputats que voten en a favor del text de l'article 6, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

El resultat ha estat: A favor, 33; en contra, cap; abstencions, 24. Queda aprovat el text de l'article 6 tal com ve del dictamen de comissió. A l'article 7 no s'hi mantenen esmenes; per tant procedirem a la votació de l'article.

Sres. i Srs. Diputats que voten en a favor del text de l'article 7, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

El resultat ha estat: A favor, 33; en contra, cap; abstencions, 24. Queda aprovat el text de l'article 7 tal com ve del dictamen de comissió i passam a l'article 8, en el qual es mantenen les esmenes 2468 i 3008 del Grup Parlamentari Mixt. Per defensar l'esmena 2461, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Diputat Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. El fet de pujar a la tribuna és per donar la importància que tenen a aquesta proposta del Govern i a aquesta proposta de l'esmena. Nosaltres demanam que aquest apartat 4 de l'article 8 se suprimeixi i crec que la millor explicació és llegir el que proposa el Govern. Diu: "Els funcionaris de carrera de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears que durant més de dos anys continuats o tres amb interrupció ocupin o hagin ocupat a partir del dia 1 de juny del 1983 llocs a l'Administració de la Comunitat Autònoma, compresos en l'àmbit d'aplicació de l'article 32 de la Llei. 5/84, de 24 d'octubre, de Règim Jurídic de l'Administració de la CAIB, percebran des de la seva reincorporació al servei actiu i mentre el tinguin en aquesta situació, el complement de destí que la Llei de Pressuposts corresponent al seu grau personal, incrementat amb la quantitat necessària per igualar-lo al valor del complement de destí que la Llei de Pressuposts de l'Estat fixi anualment per als directors generals de l'Administració de l'Estat".

Què vol dir, això? Ho direm en molt poques paraules: Que els alts càrrecs que són o hagin estat de la Comunitat Autònoma des del 1983 - alts càrrecs vol dir directors generals, secretaris generals tècnics, consellers, etc. - i siguin funcionaris, tendran el complement de destí 30; per entendre'n's, el màxim complement de destí d'un funcionari. Se li garantitza el mateix lloc que tendria com a complement de destí essent director generala el que sigui, quan sigui funcionari. Per exemple, un funcionari de nivell 20, 17, 21, passaria a ser funcionari, com a complement de destí, de nivell 30. Tinguin en compte que la part més important del sou és el complement de destí, és a dir, que fan a tots els alts càrrecs de la Comunitat Autònoma que hagin estat i que puguin ser un ascens total, dur-los a la millor situació de l'Administració pública.

Crec que val la pena que s'ho pensin, crec que val la pena que votin a favor de l'esmena, perquè ascendint els funcionaris de la Comunitat Autònoma al més alt nivell dels funcionaris de la

Comunitat Autònoma pel sol fet que el Govern, tal vegada amb molt bon criteri, els hagi fet directors generals, secretaris generals tècnics o consellers, ens pareix que no és de rebut. Suposam que el Grup Parlamentari del PP donarà suport a aquesta esmena. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Té la paraula el Conseller, Sr. Forcades.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Jo no tendria cap inconvenient a adherir-me al Sr. Alfonso i el seu grup si podem "concordar" altres coses, com per exemple, no ho sé, estimular més la gent. Jo em deman cinquanta vegades per què la gent de la Conselleria fa feina. Fan feina perquè realment són persones humanes, com pertoca, però la veritat és que al final realment diuen "ens paguen tots igual", etc., etc., i el que passa, clar, és que no ens podem posar d'acord en segons quines coses, sinó que ens hi hem de posar en tot.

Nosaltres varem intentar incloure aquest article l'any passat i el varem retirar perquè el PSOE retirava un article paregut que hi havia a la Llei de Pressuposts, però llavors ens va sorprendre que, passades les sessions al Senat, el PSOE el va reincorporar. Aleshores, jo enguany em trob amb un article que diu: "Artículo 33, apartado 2.- Los funcionarios de carrera que durante mas de dos años continuados o tres de interrupción desempeñen o hayan desempeñado, a partir del 5 de junio de 1977, puestos en la Administración del Estado de la Seguridad Social comprendidos en el ambito de aplicación de la Ley 25/83, de 26 de diciembre, sobre incompatibilidad de altos cargos, exceptuados puestos de gabinete con categoría inferior a la de director general, percibirán desde su reincorporación - perdonin l'accent - al servicio activo y mientras se mantengan en esta situación el complemento de destino correspondiente a su grado personal incrementada en la cantidad necesaria para igualarlo al valor del complemento de destino que la Ley de Presupuestos del Estado fija anualmente para los directores generales de la Administración del Estado".

Conseqüent amb això i d'acord amb la política de personal que duim i amb les bones relacions que hi ha entre la Secretaria d'Estat de la Funció pública i el nostre Conseller, s'ha incorporat un article tal vegada més restrictiu que ja volíem que s'hagués incorporat l'any passat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Forcades. Té la paraula el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí. La història d'aquest article - no aquest, perquè aquest és el d'enguany, però el de l'any passat - és al revés: Es va suprimir al Senat, no es va aprovar, i enguany esperem que també. De totes maneres, Sr. Forcades, vostè ha dit que no sap per què els directors generals fan feina. Senzillament, perquè cobren; supòs que si no cobrassin, no farien feina, i si això és una manera de premiar, qui es premia? Només els funcionaris públics, és a dir, només els funcionaris de la Comunitat Autònoma? És que la

injustícia és manifesta; encara que ho faci l'Estat, també és manifesta la injustícia, no ens d'amagar de dir les coses.

Per què? Perquè això es premiar només una categoria de directors generals o de secretaris generals tècnics, és premiar aquella categoria de directors generals, secretaris generals tècnics o consellers que, curiosament, són funcionaris de la Comunitat Autònoma. Els funcionaris d'un Ajuntament, no; els funcionaris del Consell, tampoc; els treballadors normals, molt manco. Això és una injustícia manifesta. Només es premien vostès mateixos, per dir-ho de qualque manera, siguin els qui siguin, en aquest cas no m'importa quins siguin. Per tant, ens pareix una injustícia evident i, a part d'això, que les coses no han d'anar per aquí.

Jo estic absolutament convençut que si un director general, un conseller o un secretari general tècnic, i ho he dit moltes vegades, moltes, ha de cobrar el que és normal - impossible el que és al mercat en certs casos, impossible -, però el que és normal, normal, ho ha de cobrar. Nosaltres no hem posat mai massa inconvenients a aquest tema, la dignificació dels càrrecs públics passa per tenir un sou digne, adequat; ara bé, no passa per donar-los prebendes que només poden tenir ells, si són funcionaris, aquest és el quid de la qüestió. Per què no es diu això a tots els nivells? Per què no s'amplia a funcionaris d'ajuntaments, de consells, treballadors normals, etc.? Per què no es fa? Només els funcionaris de la Comunitat Autònoma? Són els superprivilegiats que quan els nomenen per a un càrrec públic tenen garantit el lloc 30 per a sempre?

Ho faci qui ho faci, no dic que només ho facin vostès, ens pareix una solemne injustícia, un premi innecessari i que no cobreix el fet que cobrin poc o molt i, a més, no ho soluciona. Per tant, no dur enlloc sinó a donar premis innecessaris a una casta - perquè ja ho haurem de començar a dir aquí - de funcionaris, en aquest cas els de la Comunitat Autònoma i en un altre cas tal vegada els de l'Estat, m'és igual, seria igual d'injust.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Té la paraula el Sr. Forcades.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Això de casta i ombres xineses, tret de qualque diputat que està blanc i les ombres el fan groc, em pareix un tema racial. Parlem de fets, atenguem-nos a la veritat. Això, Sr. Alfonso, està en vigor enguany, de manera que oblidis, i no contamina l'ambient! Va ser com jo li vaig dir: A les Corts, el PSOE ho va retirar a causa d'una pressió determinada, eh?, i al Senat varen convèncer al SR. Roca que votàs amb ells i ho varen tomar a posar, i està en vigor. Quant a acceptar les coses globalment, jo em deman, des de l'ordenança al Director General d'Hisenda - i parlo d'Hisenda perquè és la meva Conselleria -, per què fan feina? Perquè són bones persones, perquè són ciutadans, però crec que ens hauríem de posar d'acord sobre la manera d'estimular, perquè n'hi ha uns que fan la normal i d'altres que en fan molt més. És un mal menor, perquè efectivament qualque dia, com que comandaran vostès, tal vegada hi ha gent que es resisteix a ser director general perquè :fins que la democràcia avanci, en aquest país pareix que quan entren uns han de castigar els altres,

i com que jo em puc fer conseller d'Iberia, de RENFE, de l'INI, doncs, home, com a mal menor, m'atraco al mínim, a "la pedrea".

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Forcades. Passam al debat de l'esmena 3008 del Grup Parlamentari MIXT. Per què demana la paraula, Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Per fixar posició sobre aquesta esmena.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Nosaltres entenem que si una cosa està mal feta al Senat, evidentment també hi està en aquesta Comunitat Autònoma. No sé quina actitud va adoptar el Grup Popular dins el Senat; per les paraules del Conseller, pareix que no estava d'acord amb aquesta esmena que es va introduir. De totes maneres, a nosaltres ens pareix un poc fort que una persona, pel fet d'accedir a un càrrec públic, tenguís una espècie de reconeixement vitalici de la categoria que li atorga aquest alt càrrec. Record que fa uns anys - parlo de memòria - crec que era un diputat de Múrcia que va proposar que els funcionaris que haguessin accedit a la condició de diputat o senador tenguessin també de manera vitalícia, la màxima categoria reconeguda. Recordin que allò va ocasionar un escàndol a nivell d'Estat impressionant, va omplir portades de diaris.

Jo crec que això és més fort. És més fort perquè un diputat és elegit pel poble i un director general és posat a dit pel respecte conseller. Nosaltres votarem a favor d'aquesta esmena i, si el Grup POPULAR considera que està mal fet al Senat, crec que també l'hauria d'acceptar. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, SR. Sampol. Sí, té la paraula el SR. Forcades.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

No puc argumentar en contra de la seva primera afirmació perquè em pareix que és un imperatiu categòric: Si està mal fet al Senat, està mal fet aquí. El que jo li demanaria seria que llegís bé la nostra redacció i la motivació que varen tenir els sindicats per demanar-ho. No se'ls manté la seva retribució, el complement de destí que nosaltres posam no és la part més important, només és un 25% de la seva retribució. Aleshores és una esmena transaccionada per a aquelles persones que, per desgràcia, davant el problema de ... I faig una interpretació, però jo li vull dir sincerament que tenc un dubte positiu, i en conseqüència no puc estar sense fer res quan realment hi ha aquesta petició. És una part petita de la seva retribució per dir: Com que quan venguin els altres ens ficaran a un racó, que almanco tenguem qualque cosa, no? Això és tot.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Forcades. Passam al debat de l'esmena 3008 del Grup Parlamentari MIXT. Té la paraula el Diputat Sr. Pascual i Amorós.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. A l'hora de votar nosaltres demanam que s'agrupin les del Grup Parlamentari SOCIALISTA perquè tenen el mateix contingut. Ja hi ha hagut un debat, jo afegiré dues coses. En primer lloc, una de les primeres coses que es varen fer quan va venir la democràcia després de les eleccions de 1977 va ser llevar les pagues vitalícies als ministres i tothom ho va aplaudir. Per consegüent, anar amb pagues vitalícies crec que és anar contra corrent i que està mal fet, aquí i a Madrid.

Segona cosa, el Sr. Conseller ha parlat d'estímul i jo li dic el següent: Ara tenim un director general, funcionari, passen tres anys, mentre no arribi als tres anys tindrà molts d'estímul per ser director general. Quan ja ha aconseguit el que vol i sobretot si el cessen de mala manera ¿quin estímul tindrà sabent que tota la vida ha de cobrar aquest complement de destí per fer feina en el seu lloc de funcionari? Quin estímul ha de tenir? Cap. Al meu entendre, cap, Sr. Conseller.

Tercera cosa, això suposa un increment de despesa de Capítol I important i hi ha el tema de l'oportunitat. Enguany s'han creat dos impostos per recaptar 8.000 milions de pessetes, que al meu parer gravaran els nostres ciutadans; ja sé que hi ha discrepàncies respecte d'un dels dos, però gravaran els nostres ciutadans. Com es pot fer això i després incrementar el Capítol I d'aquesta manera? Encara que sigui una quantitat petita, simbòlica, m'és igual, nosaltres no podem proposar impostos per després augmentar les pagues dels directors generals, dels consellers o dels que siguin. No podem fer això i, per consegüent, jo he d'apel·lar a la seva responsabilitat i he demanat al Sr. Conseller que aquest dubte positiu es transformi en l'afirmació positiva d'admetre les esmenes del Grup Parlamentari SOCIALISTA i del Grup Parlamentari MIXT.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pascual. Té la paraula el Conseller Sr. Forcades.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Sr. Pascual, em dugui cap a l'hort, però la segona part m'ha recordat la seva intervenció anterior, que l'he trobada tan fluixa - tots pecam set vegades cada dia -, que ara ja he tornat a casa meva i em puc recolzar. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Forcades. Passam, idò, a la votació conjunta de les esmenes 2461, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, i 3008, del Grup Parlamentari MIXT.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor d'aquestes esmenes, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen?

Resultat: A favor, 27; en contra, 30. En conseqüència, queden rebutjades les esmenes 2461 i 3008, i passam a la votació de l'article 8.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor de l'article, es volen posar drets? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen?

El resultat ha estat: A favor, 30; en contra, 27. En conseqüència, queda aprovat el text de l'article 8, tal com ve del dictamen de comissió i passam a l'article 9, on es mantenen les esmenes 2287 del Grup Parlamentari PSM-EEM i 2462 del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Per al debat de la primera, té la paraula el Diputat Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. En els debats en ponència i comissió he sabut que aquesta esmena és molt antiga, que ja rebota d'any en any i pel que es veu no ha triomfat mai. Segons el punt 2 d'aquest article 9, els alts càrrecs seran compensats de les despeses més una quantitat addicional de 5.000 pessetes per a despeses sense justificar. Nosaltres entenem que el grau de retribució és correcte pel nivell d'autonomia que tenim i per aquests pressuposts que dèiem, no fa molt, que tenim, i que aquestes 5.000 pessetes vénen a ser una dieta addicional que és una de les despeses que podríem suprimir, atenint-nos a aquesta austeritat que nosaltres demanam per a la nostra Comunitat Autònoma, ja que no tenim finançament suficient. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Intervencions? Té la paraula el Conseller, Sr. Forcades.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Crec que si ens posam d'acord es poden suprimir moltes coses, però hem de mirar les conseqüències, em parlarem l'any que ve. Li he de recordar el que ja he dit altres vegades, insistir que crec que aquesta parafernàlia és menys que proporcional a la d'altres pressuposts. Una vegada més, l'altra dia vaig trobar un senyor, a Madrid, amb un gran cotxe, xofer, seguretat, etc., etc. En aquesta autonomia, a pesar que es critica molt, no s'accepten propines; a la majoria d'autonomies, s'accepten propines, és a dir, que quan un senyor va a dinar pot posar + 1.000, 2.000, 3.000 pessetes, això ho he vist a La Rioja, a Bilbao i a Barcelona. Creim que és un criteri subjectiu. Aleshores, aquí no acceptam propines ni declaracions jurades, de manera que aquestes 5.000 pessetes compensen la no propina, aquell moment que una persona no pot, no vol, li fa vergonya demanar el justificant, etc., etc., i jo crec que econòmicament, comparant la ràtio de despesa amb altres autonomies, ens costaria més

suprimir aquesta compensació que no ens consta el que tenim, que per cert es manté constant. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Forcades. Passam al debat de l'Esmena 2462, del Grup Parlamentari SOCIALISTA Té la paraula el Diputat Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí, Sr. President. La nostra esmena és idèntica a la del Grup PSM-EEM, encara que la motivació que he escoltat no és la mateixa. Nosaltres no creim que aquesta supressió de les 5.000 pessetes incrementi ni disminueixi la despesa corrent. A més, creim que és el que deim la xocolata del lloro. Nosaltres feim l'esmena per una qüestió de dignitat, Sr. Conseller. Un alt càrrec de la Comunitat Autònoma, que ara hem elevat als altars de ser un alt funcionari de la Comunitat Autònoma, quan sigui funcionari, ha de tenir la plena confiança de la Conselleria d'Economia i no li han de posar les restriccions que no pugui donar una propina, no li han de posar les restriccions de no acceptar-li un document firmat per ell, quan maneja 6.000 o 7.000 milions, com fa un conseller; no li han d'acceptar un document que digui "he gastat 2.500 pessetes en taxis".

És una qüestió de dignitat, Sr. Conseller. Un director general ha de poder justificar 10.000 pessetes de despeses menors, o 15.000, ho ha de poder justificar per si mateix perquè, si no pot fer això, el Sr. President l'ha de destituir immediatament, immediatament, perquè això significa que no té la confiança econòmica mínima per poder justificar aquestes coses. Amb això no s'estalvia res, amb això no es confereix dignitat als consellers. Jo imagin el Sr. Gabriel Cañellas, President de la Comunitat Autònoma, quan se'n va de viatge i que li fan una liquidació de 5.000 pessetes per a despeses menors. La veritat, dir que no pot convidar a un cafè perquè la Comunitat Autònoma no li ho fia, és increïble. Per a nosaltres, la dignitat del nostre representant – el Sr. Cañellas també ho és, perquè és el President de la Comunitat Autònoma - es troba molt per damunt per no poder firmar, per exemple, que ha gastat 150.000 pessetes convidant a dinar i que en aquell moment no pugui recollir la factura, endur-se-la, guardar-la i justificar-la, perquè per qualche cosa el poble l'ha elegit, elegint el seu partit, President de la Comunitat Autònoma, i per qualche cosa el president elegeix els consellers i els directors generals. Vostès, amb això, lleven dignitat al càrrec; nosaltres n'hi volem donar.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Té la paraula el Conseller Sr. Forcades.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

La dignitat la dona la vida, no aquest tipus de manifestacions que jo crec que realment són demagògiques, perquè és demagògic aquell polític que parla per a la gent i jo crec que realment això és parlar perquè tots els diputats diguin: Que bé, Sr. Alfonso!. Normalment a les empreses, per exemple de l'INI, a més de les 5.000 pessetes, que són 10.000, i a més de 50 dòlars, hi ha les despeses. Nosaltres continuam pensant que és

un sistema que lleva molts de problemes i que és un sistema, diríem, conservador en el millor sentit de la paraula.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Forcades. Té la paraula el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

En una cosa estic absolutament d'acord amb vostè i és la primera: Que aquí parlem per als diputats, no per a la gent, perquè la veritat és que no hi a multitud, hi ha diputats i parlem per als diputats i també per als consellers. No crec que sigui un sistema conservador, perquè les empreses no nacionals, les gran empreses, tenen confiança en els seus directius i els deixen disposar de quantitats que no són justificables, que han d'identificar amb la seva firma, perquè un senyor que pot firmar 1.000 milions de pessetes ha de poder firmar 300 pessetes, per favor, i, sobretot, perquè ens preocupa de ver - i això no és demagògia - la dignitat dels polítics que ens representen i ens pareix molt poc digne que quan el Conseller d'Economia d'aquesta Comunitat Autònoma o el President del Govern agafin un taxi demanin les 1000 o 1.300 pessetes de dur-los a l'aeroport, tret que tinguin el secretari darrera que ho vagi demanant.

Ens pareix que el President d'aquesta Comunitat Autònoma, encara que no sigui molt rica quant a pressuposts - 46.000 milions de pessetes que pot manejar bastant així com vulgui - ha de poder justificar unes despeses i no li han de fer la caritat de donar-li 1.000 duros, que tal vegada no li basten, com deia un Conseller fa un parell d'anys. Nosaltres volem que els bastin. Volem que es justifiquin les despeses que s'hagin de justificar i que els consellers, directors generals i sobretot el President, tinguin llibertat per gastar certes coses sense haver de demanar una factura ni dependre de 1.000 duros. Vostè no ho entén així? Això no és conservador, Sr. Forcades; això pot ser una pantalla perquè diguin: Quina administració més eficaç! No és això, l'administració eficaç és tenir confiança en els que ens administren i quan no ens administren bé, callen. Això és l'administració eficaç.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Té la paraula el Conseller Sr. Forcades.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

La confiança en els membres del Govern i els diputats és absoluta. Jo crec que realment aquí no hi ha cap conseller que hagi llogat cap jeep particular ni coses d'aquestes. Li dic perquè el que diu doblers de butxaca és un tema que dona molts de problemes per tot arreu. Li promet que els primers dies que vaig ser conseller em vaig sentir violent o humiliat, no sé com explicar-ho, d'haver de demanar això al taxista, però vaig pensar les raons i crec que si això ho demanam als de baix, nosaltres hem de començar per donar exemple. Si parlo d'aquests temes, és perquè vostè n'ha parlat.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Forcades. Podem procedir a la votació conjunta de les dues esmenes o s'estimen més que sigui per separat? Serà conjunta, idè.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor de les esmenes 2287 i 2462, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies es poden asseure.

Abstencions, no n'hi ha.

A favor, 28; en contra, 30. En conseqüència, queden rebutjades les esmenes 2287 i 2462, i passam a la votació de l'article 9.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor del text de l'article, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor. Gràcies, es poden asseure.

Abstencions, no n'hi ha.

El resultat ha estat: A favor, 30; en contra, 28. En conseqüència, queda aprovat el text de l'article 9 tal com ve del dictamen de comissió i passam a debatre les esmenes 2286 del Grup PSM-EEM i 2464 del Grup Parlamentari SOCIALISTA, que van agrupades amb el text de l'esmena del Grup Parlamentari SOCIALISTA i proposen la creació d'un nou article. Té la paraula el Diputat Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Aquí es proposa que les retribucions d'alts càrrecs del Govern i del Parlament siguin incompatibles amb les de qualsevol altra retribució o treball remunerat, exceptuant, evidentment, les que provenen de l'administració del seu patrimoni familiar. També és una esmena clàssica, que va en el sentit que els alts càrrecs, que en certa manera tenen una capacitat de decisió, que tenen una informació privilegiada, no es puguin dedicar a activitats privades, més que res per evitar suspicàcies i eliminar temptacions de cara a poder utilitzar aquesta influència, sense que això, evidentment, vulgui suposar cap judici de valor.

Hem d'entendre que l'activitat pública requereix tota la dedicació dels membres del Govern i, en conseqüència, creim que això la fa incompatible amb activitats privades. Per això creim que aquesta esmena s'hauria d'acceptar i per això mateix la defensam. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Té la paraula el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí, Sr. President. El Sr. Sampol acaba de dir que això és una esmena clàssica, i tan clàssica: L'any 1983, a la Llei de l'administració del Govern de la Comunitat Autònoma, ja proposàrem la incompatibilitat, i aquesta incompatibilitat

proposada per nosaltres ha tingut el fracàs més espectacular en aquesta Comunitat Autònoma i èxit a totes les restants comunitats autònomes d'Espanya i en el Govern de l'Estat. Si copien allò que és dolent, qualche vegada copien coses bones.

En aquesta Comunitat vàrem arribar a un minicompromís, perquè el Govern ens va prometre una llei d'incompatibilitats que esperam d'ajaguts, perquè si ho féssim d'asseguts ja estaríem absolutament esgotats, ja estaríem fets un quatre, fa tants d'anys!, i vàrem arribar a una solució d'un complement, que ja no sabem ni quin és, que tenien els consellers i alts càrrecs per exclusivitat o no sé què, no el cobrien els qui no tenguessin exclusivitat. Bé, segurament no el cobren, no ho sabem, perquè el desglossament del que cobra el Govern no ha comparegut en aquest pressupost, però sí les llistes del que cobren els alts càrrecs, llistes a la relació de llocs de feina, i resulta que per les raons que siguin, no sabem per què, hi ha consellers - només hem mirat els consellers, que són els polítics que més ens importen - que no tenen dedicació exclusiva i per certes raons, supòs que del tot legals, cobren bastant més que els consellers que tenen dedicació exclusiva, de manera que no vàrem aconseguir absolutament res posant un complement més o manco als qui tenen dedicació exclusiva.

El tema ja no és aquest. El fracàs d'aquesta mesura desincentivadora de la no exclusivitat ens du a pensar que l'única solució que hi ha en aquesta Comunitat Autònoma perquè tots els consellers tinguin la feina adequada, completa, la dedicació absoluta i exclusiva sense poder fer altra feina és acceptar que els consellers i els alts càrrecs de la Comunitat Autònoma són incompatibles per a qualsevol tipus d'activitat llevat de l'administració del seu patrimoni. Per què? Perquè no es pot anar a la processó i repicar, Sr. Conseller. Li ho deia el Sr. Sampol: No es pot tenir informació superprivilegiada de molts de temes, com té el Govern, lògicament, a més de ser secret tot el que fa el Govern, com també és lògic - les deliberacions - i al mateix temps poder ser part en temes que en una Comunitat Autònoma poden ser de molta relació.

Ja s'ha debatut aquí i no volem repetir debats que ja s'han produït en aquest Parlament. Nosaltres creim que no es pot compatibilitzar un conseller perquè durant les deliberacions del Consell de Govern se'n vagi a passejar, això està be per a l'administració local, que són plens de caràcter públic, els ciutadans hi poden ser, etc .. Sé perquè li ho dic i vostè també ho sap, Sr. Conseller: que això no és una raó, que el Conseller s'ha de dedicar a ser conseller, que el director general s'ha de dedicar a ser director general i que el secretari general tècnic s'ha de dedicar a ser secretari general tècnic.

Que se'ls ha de pagar bé? Que se'ls pagui així consideri el Govern que s'han de pagar. Ho proposin, que segurament ho guanyaran amb més vots que la majoria, sempre que sigui justificat. El que no guanyaran mai amb més vots que la seva majoria és que un conseller es pugui dedicar a les coses que vulgui. Que tendrem consellers d'aquest Govern que no ho podran ser? Mala sort. No hi ha ningú imprescindible, ni vostè, ni jo, ni el President, i ningú. Per tant, l'important en política i en govern és que el Sr. President i el darrer dels seus consellers i el darrer dels seus alts càrrecs, que són els representants dels ciutadans d'aquesta Comunitat Autònoma i els que administren els seus recursos i que fan la política que realment hauria de du la Comunitat Autònoma cada vegada està millor - es dediquin

a les seves feines, que no es puguin pensar que hi ha interferències privades entre la informació de govern i l'actuació privada.

(*Soroll del micro*). No sé, pareix que fins i tot els aparells electrònics protesten d'aquesta falta d'incompatibilitats, quasi quasi és segur. Jo no sé com és possible continuar mantenint que no siguin incompatibles. Vostès en duen nou anys; reflexionin i, si de les poques esmenes que s'aproven en aquests pressuposts, n'han d'acceptar qualcuna, aquesta n'és una.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Té la paraula el Conseller Sr. Forcades.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

En la meua vida no he volgut copiar, més aviat he dictat i m'han castigat per dictar, de manera que no copiar, no. Quan parlen de catalunya, copiar, no, superar, sí, però a mi em diuen el "sheriff", em diuen "el guerrero del antifaz", diuen que he controlat tots els consellers. Jo no sé de què em parla, Sr. Alfonso; el que jo puc explicar és que som un poble molt petit i que aleshores qualsevol conducta deshonest, escandalosa o incompatible és ràpidament denunciada, és a dir, que no pots sortir al carrer sense que et coneguïn cinquanta persones. No crec que ningú pugui comprar un solar sense que ho sàpiguen cinc o sis, de manera que creim que poder superar la societat civil amb una normativa em pareix que és impossible.

Jo pens que amb aquesta dedicació exclusiva, diríem els consellers incorreríem en una gran responsabilitat fent el que vostè diu i, per altra part, també els alts càrrecs. La veritat, el que hauríem de fer seria mirar a quina hora entram a les conselleries i a quina hora sortim. Clar que jo tenc un amic meu que és ministre del Govern central que ha fet una fortuna a la borsa, no diré el nom perquè és amic meu; jo no sé fins a quin punt li hauria d'estar permès jugar a la borsa, a aquest senyor, i és la seva fortuna personal. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Forcades. Té la paraula, en primer lloc, el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Jo crec que precisament els exemples com el que ens acaba de posar són la millor defensa de la nostra esmena, Sr. Forcades, i coincidim amb un antic conseller del Govern, el Sr. Pius Tur, que avui en un article magnífic diu: "cambiar políticos por educadores". Recomanam la seva lectura, no el llegiré íntegrament, perquè supòs que no tenc temps, però diu: "Es peligroso dejar por más tiempo en el ánimo de muchos ciudadanos que la acción política es en realidad un ejercicio de hipocresía, picaresca y engaño a favor de intereses inconfesables. Hay que volver a honrar la degradada palabra política con hechos y ejemplos, dado que unos y otros se transforman en auténtica educación al ser parte insubstituíble de toda didáctica. Per predicar amb l'exemple, siguin incompatibles.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. El Sr. Alfonso té la paraula.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí, Sr. President. El Sr. Pius Tur ha comparegut en el moment oportú en aquest Parlament. En general no era així, aquesta vegada ho ha estat.

Ha dit dues coses importants, Sr. Conseller. En primera, encara que vostè és molt lliure de tenir els amics que vulgui i hagi fet una insinuació que ens preocupa, no sabem qui és aquest ex-ministre o ministre que s'ha fet milionari jugant a la borsa, no sabem qui és. Vostè ho pot dir, però si hi ha res il·legal ho hauria de dir clarament i, si ha utilitzat informació privilegiada, que el baldin, que és el que pertoca i el que diu la llei. El tema és que nosaltres no volem jutjar conductes, precisament és una cosa que no volem fer, no volem que existeixi la possible sospita, no d'il·legalitat, sinó la possible sospita. Hem tengut un parell de casos aquí, no n'hem de tornar parlar, no volem que existeixi aquesta sospita, el que volem és que tots els consellers, tots, els directors generals, tots, vostè ho deia quan parlàvem de retribucions: "hem d'inventar coses per incentivar". Les coses per incentivar que són? Què siguin compatibles? Nosaltres creim que el millor incentiu és que la dedicació a la funció pública sigui exclusiva, total, absoluta, amb incompatibilitat manifesta.

Jo no puc entendre - i crec que vostè ho defensa perquè no li queda més remei - aquesta caparrudesa de mantenir la compatibilitat dels alts càrrecs, no ho puc entendre de cap manera. Vostè ho entén perquè hi pot haver qualche cas molt especial, però, com he dit, aquests casos molt especials no són imprescindibles, no són necessaris. Qualsevol persona que es dediqui més temps al nivell que parlam seria molt més eficaç que aquests casos especials, cregui'm, perquè s'hi podria dedicar tot el temps. Quan es té el cap a un lloc no se'l té a un altre; vostè ho sap, Sr. Conseller, i ho sap tothom. La incompatibilitat no és només per honradesa, la incompatibilitat és per eficàcia, i la veritat és que no ens agradaria que ens tornassin a dir el que ens varen dir fa un any a un cert diari nacional, i ho digueren precisament per això, perquè els consellers i els directors generals no tenen reconeguda i assumida la incompatibilitat com una qüestió prèvia i fonamental, i vostè que ara defensa que no fa falta, al fons del seu cor i del seu cervell defensa que no fa absolutament, perquè vostè, per la seva feina i les hores que hi dedica - vostè ha dit de mirar a quines hores entren i a quines hores surten, cosa que hauríem de veure en molts de casos - s'hi dedica pràcticament "full time" i és ver. Ara bé, això no és la regla general i nosaltres volem que ho sigui i que no manegin interessos privats al mateix temps que interessos públics.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Té la paraula el Sr. Forcades.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Nosaltres no ens obstinam a mantenir, perquè realment li diré que havia deixat dins el tinter que en aquest moment tots els alts càrrecs que tenen el complement en exclusivitat, que són la

majoria, tenen la incompatibilitat i ens impugnen als jutjats, diríem, i anam guanyant tots els casos, de manera que és un tema que la funció pública ha posat a poc a poc les mesures necessàries perquè això quedi completament ... Em sap greu que hagi esmentat aquest article de El País d'una persona indigna que em va difamar particularment i supòs que a la resta dels meus companys.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Forcades. Sr. Pascual, per fixar la posició.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sí, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

A mi em pareix molt bé que els ministres juguin a la loteria primitiva, però si es té coneixença que juguen a la borsa i tenen informació privilegiada, jo pens que s'ha de denunciar perquè és una immoralitat. Intervenim en aquest article perquè pensam que és molt important fer una afirmació en positiu a favor de les incompatibilitats dels alts càrrecs d'aquesta Comunitat Autònoma; normalment no intervenim quan no tenim esmenes, però en aquest cas ho hem volgut fer perquè pensam que és una llàstima que les Illes Balears siguin l'única Comunitat Autònoma que tenguí consellers i directors generals que no siguin incompatibles.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pascual. Sí, Sr. Forcades.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Això no és cert, i he posat l'exemple de la borsa per fer veure que és molt difícil distingir el camp del que és compatible i el és incompatible. Nosaltres no volem ser buròcrates i pensam que, per aquest camí, seríem una societat burocràtica. Creim que és la societat i una actuació transparent que ha de descobrir aquests casos. Res més.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Forcades. Sí, Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Volia dir al Sr. Conseller que jo no sabia que ningú l'hagués ofès o calumniat, jo em referia a uns titulars, que no crec que fossin ofensa de cap classe, i un altre tema que crec important i no ha defensat ningú: Hi ha actuació d'informació privilegiada en aquesta jugada a borsa del seu amic, que no sabem qui és? Hi és, Sr. Conseller? És que s'ha esmentat sis vegades, aquí! No hi és, suposam que no, perquè vostè no ho hagués dit així. Nosaltres creim que no s'ha de jugar a borsa des d'un ministeri, si tenen informació privilegiada, però, sobretot, creim que els consellers i alts càrrecs han d'estar 24 hores sobre 24 a disposició de la Comunitat que els ha elegit d'una forma directa o indirecta. Vostè també ho creu així, el que passa és que ha de dir una altra cosa.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Sí, Sr. Forcades, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

El tema de la borsa era un exemple, però jo recomanaria a tots els parlamentaris que es dedicassin a jugar a borsa una petita quantitat, perquè aquest país no serà un gran país fins que la borsa no funcioni.

(*Rialles*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Forcades. Passarem a la votació de l'esmena 2464 del Grup Parlamentari SOCIALISTA conjuntament amb la 2286 del Grup Parlamentari PSM-EEM.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor d'aquestes esmenes, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Abstencions, no n'hi ha.

A favor, 28; en contra, 31; abstencions, cap. Queden rebutjades les esmenes 2286 i 2464. Passam a l'article 10, en el qual es manté l'esmena 2445 del Grup Parlamentari SOCIALISTA. El text d'aquesta esmena s'ha rectificat i queda de la manera següent: "Llei 1/1986, de 5 de febrer, de Finances de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears". Pel debat de l'esmena i pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Diputat Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí. Aquesta esmena és molt simple, però molt important. Demanen que quan al pressupost de la Comunitat Autònoma s'aprova que el Govern està autoritzat per emetre deute o concertar crèdits X, els crèdits que concerta el Govern tinguin, a nivell parlamentari, quant a informació, la mateixa consideració que el deute públic. No demanam res més: que tinguem la mateixa informació, el coneixement del tipus d'interès, etc., etc. Per què? Perquè constantment ens demanen, en aquest moment ens demanen la concentració de deute públic o crèdit per valor de 5.000 milions de pessetes; si hi ha deute públic té un procediment, si és crèdit el Govern el firma quan li dóna la gana i els parlamentaris que hem aprovat això, se n'assabenten quan se n'assabenten, si se n'assabenten, si no han de d'anar darrera els diaris a veure quan surt la foto dient que el conseller ha firmat un crèdit, que és en general el que hem de fer. Nosaltres demanam que els crèdits tinguin la mateixa consideració, en aquest respecte, que el deute públic, ja que s'aproven exactament igual i sense cap tipus de distinció.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Té la paraula el Sr. Forcades.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Jo crec que no l'he entès, però vostè em permetrà que doni una alternativa al que he entès i si el que he entès és el que vostè ha dit jo diria que a vostè se li veu el segell centralista, perquè en aquest moment la gran lluita del Govern central és que efectivament la LOFCA obliga, per fer deute públic o operacions en moneda estrangera, a demanar permís al Govern central. Quan vostè diu - queda escrit - que els emprèstits del Govern han d'anar per la LOFCA, vostè en aquest moment, dins la gran discussió que tenim al Govern central - està escrit així, està escrit així - voldrà dir que nosaltres, per fer un emprèstít, hem de demanar permís al Govern central d'una altra manera, eh? Idò rectifiqui, per favor, o em digui que vaig equivocat o que ho he entès malament.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Forcades. Té la paraula el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

No és que ho hagi llegit malament ni ho hagi entès ni res d'això, el que passa és que no escolta el President. El President acaba de dir que aquesta referència a la LOFCA és un error que ja ve de la ponència, que ho vàrem corregir i que es referia a la Llei de Finances, Sr. Conseller. Vostè no ha escoltat el President quan ho ha dit. Per tant, es refereix a la Llei de Finances i l'únic que volem no és que demanin autorització a l'Estat, això no ens importa gens, el que volem és que aquest Parlament no s'assabenti pels diaris quan vostè firma 17.000 milions de pessetes i que encara no sapiguem a quin interès 'ni a quins anys d'amortització. Volem tenir la mateixa informació i la mateixa capacitat de decisió que quan emet deute públic i, curiosament, s'han aprovat bastants deutes públics o crèdits i pràcticament no ha fet deute públic, no ha fet crèdits. Per què? Per qualque cosa deu ser.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Té la paraula el Sr. Forcades.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Qüestió de colzes, Sr. Alfonso. Colzes.

(Rialles)

EL SR. PRESIDENT:

Més intervencions en relació amb aquesta esmena? Passam, idò, a la votació de l'Esmena 2445 del Grup Parlamentari SOCIALISTA.

Sres. i Srs. i SR.s Diputats que voten a favor de l'esmena, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra? Gràcies, es poden asseure.

Abstencions, no n'hi ha.

A favor, 27; en contra, 31; abstenció, cap. En conseqüència, queda rebutjada l'Esmena 2445 del Grup Parlamentari SOCIALISTA i passam a la votació del text de l'article 10 tal com ve del dictamen de la comissió.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor de l'article 10, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra? Gràcies, es poden asseure.

Abstencions, no n'hi ha.

A favor, 31; en contra, 27. Queda aprovat l'article 10 i passam a l'article 11, en el qual es manté l'Esmena 2446 del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Té la paraula el Diputat Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí, Sr. President. Des d'aquest moment i fins que ho considerem oportú, ja diré quan, només demanarem que el Secretari llegeixi les esmenes, ja que el Sr. Conseller no sols no contesta, sinó que no escolta.

EL SR. PRESIDENT:

Entenc, idò, que renuncia a la defensa de l'esmena 2446 i prec al Sr. Secretari segon que faci lectura del text de la mateixa. Vol fer la lectura, Sr. Moll?.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Si, Sr. President. El text que es proposa consisteix a substituir on diu 30% per 20%.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Moll. Passam, idò, a la votació de l'esmena. Sí. Tengui en compte que el portaveu del Grup SOCIALISTA ha renunciat a la defensa de l'esmena. No obstant això, com a conseller pot intervenir en qualsevol moment.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Em sabria greu haver creat un incident amb el Sr. Alfonso. Quan jo he dit colzes he volgut dir que entenia que la informació que tenien vostès, si se la miraven, podien detectar com actuarà el Govern. De manera que si això els crea qualque problema retir allò dels colzes i pens, a través de la informació que jo veig que vostès manipulen o reben, que quan vostès parlen no donen la darrera informació. Això és tot el que volia dir.

Aquesta esmena que s'ha llegit l'any passat era igual i l'experiència no ens indica la necessitat de rectificar.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Forcades. Vol intervenir, Sr. Alfonso? Té la paraula.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

L'únic que vull fer és aclarir que la informació que arriba en aquest Parlament sobre els crèdits no existeix.

EL SR. PRESIDENT:

Més intervencions? Passam, idò, a la votació de l'esmena 2446.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor de l'esmena, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra? Gràcies, es poden asseure.

Abstencions? Gràcies, es poden asseure.

El resultat ha estat: A favor, 24; en contra, 31; abstencions, 3. En conseqüència, queda rebutjada l'esmena 2446 i passam a la votació de l'article 11.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor del text de l'article, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? Gràcies, es poden asseure.

A favor, 31; en contra, 20; abstencions, 7. En conseqüència, queda aprovat el text de l'article 11. A l'article 12 no s'hi mantenen esmenes. Per tant, procedirem directament a la votació.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor. Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

El resultat ha estat: A favor, 34; en contra, cap; abstencions, 24. Queda aprovat el text de l'article 12. A l'article 13 s'hi manté únicament l'Esmena núm. 3000 del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula per aquest grup el Diputat Sr. Vidal i Juan.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. El fet d'haver vingut a la tribuna, tal vegada també un poc per estirar les cames, no significa que no tenguem la completa seguretat que aquesta esmena que proposam no pugui, almenys, acabar amb una transacció amb el partit majoritari i crec que amb el suport de tota la Cambra. Com vaig dir en ponència i en comissió, aquí es podria dir el mateix que deia el Sr. Isidor Macabich quan escrivia articles al diari d'Eivissa, que en dates importants deia: "Copiau el text de l'any passat". Jo, que aleshores era un modest redactor del diari d'Eivissa, algunes vegades, amb ànim, perquè davant el mestre sempre s'ha de ser respectuós, només li feia veure que, per exemple, si el text de l'any anterior no coincidia amb una determinada circumstància, com el fet d'haver suprimit una festa

o qualsevol altra variació, s'havia de canviar perquè allò ja no s'havia fet igual.

Vostès, en l'articulat dels pressupostos d'enguany, han copiat el de l'any passat i, francament, aquest text queda desfasat, perquè diu "per als ingressos atribuïts a l'extingida Diputació que se signin unitàriament a la província". Quasi ja només falta que parlem del Moviment nacional, que un amic meu molt catalanista li deia el "bellugament nacional", perquè, francament, això està derogat. La Llei 39/1998 d'hisendes locals ho deroga específicament, perquè al Títol V i concretament a l'article 138, on parla de règims especials es refereix a Balears i diu que els consells insulars de les mes Balears disposaran dels mateixos recursos que la present llei reconeix a les diputacions provincials.

Per tant, quan es parla de consells insulars en present o en futur, sobra aquest text i aquí, en tot cas, si és que queden alguns romanents de l'antiga Diputació per als consells insulars - ho dubto, seria una bona notícia - que encara s'hagin de distribuir, hauria de fer aquesta expressa referència, no quan es diu que els ingressos que se signin unitàriament a la província. Bé, d'alguna manera això estaria en contraposició amb el que defensa el Govern a la Conselleria d'Economia i Hisenda i crec que tots li donam suport, que Balears s'han de considerar tres unitats territorials i que s'ha d'acabar amb allò de l'antiga Diputació provincial.

Per tant, nosaltres només demanam que, en tot cas, amb aquesta esmena de modificació se substitueixi aquesta referència torn a repetir desfasada, caduca, en fi, tots els qualificatius que li vulguin donar, en aquest cas referida a l'article 5.c, del Reial Decret 2873/79, que era per a quan el Consell General Interinsular havia de distribuir els fons de l'antiga Diputació i els recursos que venien, perquè fins i tot quan es parla que es faran 15 dies, etc., i se'ls enviaran, és que això està desfasat. Vostès saben que ara els reben directament els consells insulars, aquests recursos. En una paraula: No em vull fer pesat en aquest tema, però crec que el grup majoritari i els altres, per una simple raó de coherència; hauríem de consensuar una redacció que, almenys, eliminàs aquests termes que ja no tenen raó de ser. Això és tot. Nosaltres esperam - com es va dir en comissió, sobretot, i en ponència anteriorment - que això es mirará i que d'alguna manera s'atindrà aquesta esmena. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Té la paraula el Conseller, Sr. Forcades.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Sr. Vidal, aquest article 13 és un article fa un any o dos va tenir una història, que va ser que en Ple el vàrem consensuar tal com ve redactat amb els tres presidents dels consells insulars, el Sr. Verger, el Sr. Antoni i l'antic president del Consell de Menorca. Jo li he de dir que, tal com es planteja l'esmena, jo la veig correcta; no obstant això, no m'acab de fiar de la possibilitat d'aplicar-la a causa que l'article 126 de la Llei d'hisendes locals no sé com està de dades estadístiques. Jo a vostè li diria el següent: Jo recomanaria al meu grup que votàs en contra, però jo, com a membre del Govern, em comprometria a enviar una comissió tècnica interinsular o als presidents dels consells

insulars què passaria si jo aplicàs l'article 126 en vista de les estadístiques que tenim, que realment solen venir amb tres o quatre anys de retard. Si el resultat d'aquesta experimentació d'aquesta estadística fos satisfactori i no sortís qualque cosa rara, l'any que ve ho podríem incloure. Ara, en veritat, jo no m'atrevesc, perquè no sé quines conseqüències podria tenir per als consells, ateses les dades estadístiques de l'INE que podrien sortir.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Forcades. Té la paraula el Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Forcades, però jo li he de dir que la llei s'ha de complir. Encara que reuneixi el consell "de ancianos", com diuen les novel·les aquelles, és a dir, encara que reuneixi qui sigui, si aquí vostè diu que llavors pot estudiar la possibilitat de canviar-ho ¿per què no m'ha de fer cas com el Sr. Isidor, com he dit abans, si aquesta festa, entre cometes, a la qual fa referència aquest repartiment, està derogada, que era un decret derogat per una llei que parla d'un règim especial en un article determinat, encara que es reuneixin, què li diré, jo?, els presidents i les forces vives de cada localitat, etc., al final ho hauran d'aplicar.

Jo crec que seria una mostra de bona voluntat per part del grup majoritari fer-ho ara, no és que demanem res que vagi contra el que vostè mateix reconeix. Per tant, per què no s'ha de consensuar i transaccionar ara un text actualitzat, adient i d'acord amb el que jo li dic? El que no es pot fer és el que diu vostè: Bé, i si aplicàssim el 126 sortirien els consells insulars. Bé, jo li diré una cosa: Vostè aquí, amb tots els respectes, no aplica res. Parlam dels diners que ja vénen directament als consells insulars i aquest article 126 al qual vostè fa referència l'aplica l'Administració central actualment directament als consells insulars; ara també pot fer una reunió dels presidents actuals dels consells insulars i li ho diran.

Per tant, jo aquí no faig qüestió més que d'una cosa: que s'ha d'actualitzar una cosa que ha quedat desfasada i que en una llei de pressupostos de la nostra Comunitat Autònoma a l'article de la qual hi surt una cosa que no té raó de sortir, senzillament pel que li he dit i perquè hi ha una llei que ho estipula perfectament. En tot cas, si vostè vol posar "si hi ha algunes assignacions que restessin a repartir de la l'antiga Diputació ... ", així, miri, si els consells insulars estan d'acord, ja està bé, però quant al que pugui venir, s'ha de fer d'acord amb la nova llei, la llei vigent. Aquest decret no es pot esmentar actualment. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Té la paraula el Sr. Forcades.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Després d'aquesta llei en va venir una altra, que va ser la Llei de Pressupostos vigent. Aleshores jo he anat reflexionant: Crec que el mateix text diu que si hi ha un acord dels tres presidents, es podrà canviar; de manera que si hi ha aquesta voluntat política,

jo entenc que aquest article 13, amb la referència a aquest decret, en certa manera forma part d'un bloc constitucional nostre, de manera que jo no m'atreveria a dir - i no parlo com a periodista, sinó com a persona que dubta -, no m'atreveria a donar cap passa, i, per altra part, vostè no ha acceptat aquest oferiment, però li diré que jo, independentment del fet que no hagi quedat content, prenc "gratia et amorem la responsabilitat de reunir, amb permís del Govern, els tres presidents dels consells insulars i aleshores, precisament en base a l'autorització que ens dóna aquesta Llei de Pressupostos, actuar en un sentit o en l'altre.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Forcades. Passam, idò, a la votació de l'esmena 3000 del Grup Parlamentari Mixt.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen?

A favor, 26; en contra, 31; abstencions, cap. En conseqüència, queda rebutjada l'esmena 3000 del Grup Parlamentari Mixt i passam a la votació de l'article 13.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Abstencions?

El resultat ha estat: A favor, 31; en contra, 22; abstencions, 4. En conseqüència, queda aprovat el text de l'article 13 i passam a l'article 14, on es manté l'esmena 2288 del Grup Parlamentari PSM-EEM. Té la paraula el Diputat Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Aquesta és la primera d'una sèrie d'esmenes amb l'objectiu d'obtenir més informació de les actuacions del Govern i de les conselleries a través de la documentació que ens arriba als grups parlamentaris d'acord amb l'article 103 de la Llei de Finances. En aquest cas es tracta d'afegir a l'article 14, on parla que el Conseller d'Economia i Hisenda exercirà el control financer i d'eficàcia dels serveis de les inversions. El que nosaltres demanem és que els informes que derivin d'aquestes actuacions formin part de la documentació a remetre al Parlament. Entenem que tota informació que arribi és bona i molt més perquè a vegades els serveis creats poden ser conseqüència d'una esmena que hagi fet l'oposició, i que pot ser que anàssim equivocats. Si el servei creat com a conseqüència de l'esmena és deficient, és molt útil que els grups parlamentaris en tinguem informació. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Més intervencions? Té la paraula el Sr. Forcades.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Jo voldria contestar-li dient que nosaltres pensam - i aprofit aquesta intervenció per fer un raonament en veu alta - que la informació de l'article 103 és suficient, i aleshores deduesc, pel que diuen, que hi ha certs incompliments, de manera que quan mir l'apartat a), que fa unes modificacions, l'apartat b), que pràcticament és inoperant, perquè el fons, no en tenim, pot quedar qualque partida, les contractacions directes, les transferències, hi ha una e) que diu "de las emisiones y concesiones de deuda" acordats pel Consell de Govern durant el trimestre anterior "en uso de las facultades". Jo aquí entenc que realment el Govern ha de donar qualsevol tipus d'informació davant qualsevol tipus d'endeutament, sigui un emprèstit, sigui moneda estrangera; és suficient i es tracta de treure suc a aquesta informació, diríem, amb preguntes en compareixences.

Ara bé, vos té fa una pregunta més concreta i parla de l'experiència de l'article 14. Jo diria que això es troba en una fase experimental, que pràcticament no hi ha una documentació articulada i que hi ha unes experiències de l'any passat que es concreten en e)5.b) i un altre programa. Jo pens que el Govern hauria de donar la primera passa i en el moment que comparegui el Conseller, que volem comparèixer, i experimentem aquest tipus d'informació, aleshores jo pens que es podria incloure. El que passa és que ens trobam en una fase experimental i feim molta feina; no hi ha un cos de documentació per dir: Tenguin això, i pensem que, concretament, hi ha el Sr. Morey que té moltes ganes de comparèixer el 5.b), eh?, amb la foto nova, i tenim la dificultat de veure com podem sintetitzar la informació que tenim. Jo crec que després d'aquesta primera compareixença, lògicament el Govern podria provar de normalitzar la remesa d'aquesta documentació, que pot ser molt interessant, però no m'atrevesc a "concordar" aquesta remesa sense que realment estigui plasmada en un tipus de document. Perdoni i gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Forcades. Vol intervenir, el Sr. Sampol? No hi ha més intervencions relacionades amb aquesta esmena? Passarem, idò, a la votació. Sí, Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA;

En relació amb aquesta esmena hi ha una informació importantíssima, però molt important, que no arriba la Comissió del 103, que és la informació respecte de tots els crèdits subscrits per la Comunitat Autònoma, els tipus, etc. Com que això no ha arribat mai al 103, nosaltres voldríem donar suport a l'esmena del PSM-EEM perquè ens arribi el màxim d'informació.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Sí, té la paraula el Sr. Forcades.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Jo mantenc, i la veritat és que no em vull sentir coaccionat per aquella part ni per aquesta, que compleixo escrupolosament l'apartat e) de l'article 103.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Forcades. Sí, té la paraula el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA;

Sí, Sr. Forcades. Jo crec que vostè compleix l'apartat e), però continuo dient que no arriben les informacions sobre el crèdit - l'apartat e) diu deute públic, no diu crèdit - i nosaltres demanàvem que s'incloués, i si no, el remet al mateix article. Jo no li diré que posi colzes, sinó que s'assabenti del que ens envien al 103.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Crec que el tema que en aquest moment tenen en qüestió ja havia objecte de debat d'una altra esmena, vull fer l'observació en aquest sentit, eh? Passam, idò, a la votació de l'Esmena 2288.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Abstencions? No n'hi ha.

El resultat ha estat: A favor, 26; en contra, 31. Queda rebutjada l'Esmena 2288 i passam a la votació de l'article 14.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Abstencions? No n'hi ha.

El resultat ha estat: A favor, 31; en contra, 26. En conseqüència, queda aprovat el text de l'article 14 i passam a l'article 15, en el qual hi ha, en primer lloc, l'Esmena 2289, del Grup Parlamentari PSM-EEM. Té la paraula el Diputat Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Molt senzillament: Perquè entenem que els temps canvien i que, en conseqüència, va avançant i és positiu el grau de mecanització de la Conselleria, creim que ja està preparada per remetre la documentació de l'article 103 en lloc del segon mes de cada trimestre, el primer mes, i ho demanam així.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Té la paraula el Conseller Sr. Forcades.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Si es refereix que hem envia en "diskette" ...

EL SR. PRESIDENT:

Parlam de l'esmena 2289, Sr. Forcades.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Bé, nosaltres tenim situada la llei en el segon mes. Així estava i ho vaig trobar el mes de juliol del 1987, quan jo aplicava les lleis de pressuposts aprovades l'any 87 amb el Partit Popular en minoria, sense coalició. Qualque any han canviat i jo, la veritat, s'hagi o no s'hagi mecanitzat, pens enviar-ho durant el primer mes, és a dir, que abans de dia 30 de gener enviar la informació a 30 de desembre, encara no és possible. Aleshores no demanam cap excepció, sinó que demanam reconduir la situació on es troba ara, que no és més que com es trobava l'any 1987, quan realment es va fer la Llei de Finances, anteriorment, en una situació que realment no era de majoria ocasional o absoluta per aconseguir aquests terminis.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Forcades. Sí, té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Es retira l'esmena.

EL SR. PRESIDENT:

Queda, idò retirada i, en conseqüència, passam directament a la votació de l'article 15.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor del text de l'article, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, es volen posar drets? Gràcies, es poden asseure.

El resultat ha estat: A favor, 34; en contra, 24. En conseqüència, queda aprovat el text de l'article 15, tal com ve del dictamen de comissió i passam a l'article 16, en el qual no es mantenen esmenes. Per tant, procedirem directament a la votació de l'article.

Sres i Srs Diputats que voten a favor de l'article, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, es volen posar drets per favor? Gràcies, es poden asseure.

A favor, 34; en contra, cap; abstencions, 24. En conseqüència, queda aprovat el text de l'article 16 i passam a la votació de l'article 17, atès que tampoc no hi ha esmenes vives.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor de l'article, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, es volen posar drets, per favor. Gràcies, es poden asseure.

El resultat ha estat: 34 a favor; en contra, cap; abstencions, 24. Queda aprovat el text de l'article 17 i passam a la votació del text de l'article 18, en el qual no es mantenen esmenes.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor de l'article, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? Gràcies, es poden asseure.

El resultat ha estat: A favor, 34; en contra, cap; abstencions, 24. Queda aprovat el text de l'article 18 i passam a l'article 19, en el qual es mantenen les esmenes 2447, 2448, 2449, 2450 i 2451 del Grup Parlamentari SOCIALISTA, les quals estan agrupades i, en conseqüència, procedirem al seu debat i votació conjuntament. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Diputat Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí, Sr. President. Totes aquestes esmenes es refereixen a modificacions de la Llei de Finances, dins la proposta del Govern de modificació de la Llei de Finances, la primera a l'article 11. La diferència entre el que proposa el Govern i el que diu la Llei de Finances és un paràgraf que diu: "Aquestes funcions es desenvoluparan en el context de les normes que les regulin a l'àmbit de la Comunitat Autònoma". Nosaltres creim que això és absolutament innecessari, que no hi ha per què modificar la Llei de Finances per dir que la Conselleria d'Economia o el Govern podran regular la forma de desenvolupar les funcions determinades de les entitats autònomes i, per tant, que per a aquest viatge no feien falta aquestes beaces.

Respecte de l'article 31.1, de modificació, a l'esmena 2448 nosaltres deim que també es suprimeixi aquesta modificació senzillament perquè aquí ja hi ha una acció d'un poc més de pes o més important. L'article 38.1 de la Llei de Finances diu: "El pressupost de la Comunitat Autònoma tindrà caràcter consolidari i inclourà la totalitat de les despeses i els ingressos de la Comunitat Autònoma, dels organismes d'aquesta així com de les entitats autònomes i empreses públiques". El Govern proposa aquest, és del mateix caràcter que l'altre, però, "estaran integrades", el mateix però separat amb dos punts, no diu absolutament res més, perquè diu "el pressupost del Parlament de les Illes Balears, dels seus organismes dependents així com de l'administració de la CAP i de les seves entitats autònomes i

bé els pressuposts de les empreses públiques". Ni a comissió ni a ponència, ningú no ens va poder explicar què significava la variació, diu exactament el mateix només que separat: les empreses públiques a l'apartat b) i la resta a l'apartat a), però diu el mateix.

La tercera esmena, que és a l'article 57.2, defineix el següent: L'article 72.1, al qual es refereix aquesta esmena i l'article del Govern diu "els fons dels òrgans i entitats autònomes de la Comunitat Autònoma estaran a la tresoreria general i podran estar comptablement diferenciats". El 72.1 diu el mateix, però diu que estaran comptablement diferenciats, és a dir, en un cas "podran estar" i en l'altre "estaran". És una diferència important, no hi ha cap dubte que és una diferència important. En un cas obliga que estiguin diferenciats els comptes de les entitats autònomes i en l'altre, supòs que com a conseqüència de quedar integrats com a seccions, estaran diferenciats, però és més important tenint en compte que aquí parlam de totes les entitats autònomes i hi ha una sèrie d'entitats autònomes, que són les de caràcter comercial, industrial, etc., que per llei han de tenir una vida pròpia, no han d'estar integrades dins la vida absoluta de la Comunitat Autònoma.

Com distingim les dues coses? Perquè també hi ha un article, el 38.2 del nou text, que retira les entitats autònomes de caràcter comercial o financer del control previst o de la situació prevista a l'article 38. Jo no sé si això és un error, perquè el 38.2 de la Llei de Finances incloïa al seu apartat c) els organismes autònoms de caràcter comercial, industrial o financer i aquí s'ha llevat, només queden les empreses públiques. La veritat és que no sabem com queden quant a la diferenciació comptable de la tresoreria de les entitats autònomes de caràcter administratiu.

L'esmena següent, la 2450, es refereix a l'article 91 de la Llei de Finances. La diferència és que la nova proposta diu: "La Comunitat Autònoma i les seves entitats autònomes quedaran sotmeses al sistema de comptabilitat pública que aquesta llei determina", i l'article 91 de la Llei de Finances deia: "La Comunitat Autònoma, les entitats autònomes i les empreses públiques que en depenen quedaran sotmeses al sistema de comptabilitat pública que aquesta llei normalitza i determina". Aquí retiren les empreses públiques i jo comprenc que és important i almanco discutible la situació de les empreses públiques, igual que és discutible la situació, comptablement parlant, de les entitats autònomes de caràcter comercial o administratiu.

Per què és discutible? Perquè en aquests moments hi ha dos tipus de conceptes quant a les empreses públiques i la comptabilitat de les empreses públiques. Una, que duguin sens cap dubte comptabilitat privada, segons el sistema general comptable, l'han de dur sense cap dubte, però tamé hi ha una teoria que té bastant es probabilitats de continuar funcionant, perquè el Tribunal de Comptes també demana aquestes comptabilitats, i és que les empreses públiques duguin una comptabilitat pública, és a dir, que duguin els dos tipus de control, els dos tipus de comptabilitats: Un per passar al Tribunal de Comptes i l'altre, normal, per passar a Hisenda Pública, al Registre, etc.

Per què aquí es lleva que les empreses públiques també duguin comptabilitat pública? Perquè aquesta Comunitat ja ha decidit que només duren comptabilitat privada.

Per què les entitats autònomes de caràcter administratiu no s'han inclòs a un lloc o a un altre? Han de dur comptabilitat pública, les entitats autònomes de caràcter administratiu, o han de dur comptabilitat pública i comptabilitat privada? Ens agradaria que ens aclarissin tot això, perquè si això no queda molt clar es produeix una certa confusió - tal vegada la Llei de Finances ja la tenia - nascuda sens dubte del nyap de la Llei d'empreses públiques. Vostès saben com va néixer aquesta llei, és a dir, les pressions que va fer un cert diputat trànsfuga perquè sortissin certes coses, per bé que ara se'n corregeix una.

Per tant, jo crec que aquests articles són confusos i voldria fer una proposta que no és tant d'acceptar les esmenes, que les haurien d'acceptar per aquesta proposta, sinó per estudiar, dins la Comissió d'Hisenda i Pressuposts, les modificacions necessàries a la Llei de Finances de la Comunitat Autònoma i a la Llei d'empreses públiques en aquest camp, perquè joestic d'acord amb el Conseller en una cosa - hiestic poques vegades, però en aquesta sí - i és que s'ha d'exercir un major control i una major transparència en les empreses públiques, en les entitats autònomes de caràcter administratiu i en les entitats autònomes de la Comunitat Autònoma.

Si, com pareix, l'objectiu d'aquests articles és això, ens hauríem d'asseure dins la comissió i fer el que es va fer amb la Llei de Finances: Dur endavant d'una forma consensuada una modificació de la Llei de Finances i, de manera molt més imprescindible, una modificació de la Llei d'empreses públiques i entitats autònomes. Això és la proposta que feim i el Grup SOCIALISTA està obert perfectament a dur endavant aquest tema. Lògicament, ens és igual si s'aproven o no les esmenes i si s'aproven o no aquests articles, si aquesta és la voluntat del Govern. Si és una altra, no hauran arranjat res i la confusió serà bastant més grossa.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Té la paraula el Conseller Sr. Forcades.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Sr. Alfonso, acceptam això de reunir-nos per estudiar la Llei d'empreses públiques i la de Finances en l'actualitat. Em pareix que li vaig comentar que l'únic motiu d'agrupar, de moment, aquests articles aquí és perquè com que, realment, amb la creació de la Junta d'Aigües i la incorporació, com vostè ha dit, com a secció, perquè és un tema important, juntament amb els altres organismes administratius, tenim concentrada aquí dins una visió d'unes normes que possiblement quasi quasi el 99%, si vostè llegeix els 30 articles escampats de la Llei de Finances diuen el mateix. No diuen exactament el mateix, al meu entendre, però són un intent d'augmentar el control, o sigui no hi ha cap intent de relaxar la Llei de Finances, ni tampoc no tenc massa clar que amb això ho hagi aclarit més. Es un intent de reforçar el control, deman que quedi així i no hi ha cap inconvenient. Em compromet a reunir-nos dins la Comissió d'Economia i Hisenda per revisar aquests aspectes de la Llei de Finances i també la d'Empreses públiques.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Forcades. Té la paraula el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí, Sr. President. Si hi ha un compromís del Govern - i pareix que hi és - de crear una comissió, m'és igual si és parlamentària o d'un altre tipus, en la qual participin tots els grups polítics per tal de dur endavant la modificació imprescindible de la Llei de Finances i la d'empreses públiques, el nostre Grup no té cap inconvenient a retirar aquestes esmenes, amb el compromís de començar a fer feina en aquest respecte el mes de febrer per tenir-ho llest en un parell de mesos.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Vol intervenir, Sr. Forcades?

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Absolutament d'acord, sense cap retenció mental ni numèrica.

EL SR. PRESIDENT:

Queden retirades, idò, les esmenes 2447, 2448, 2449, 2450 i 2451 i passam a la votació de l'article 19.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

El resultat ha estat: A favor, 33; en contra, cap; abstencions, 27. En conseqüència, queda aprovat el text de l'article 19 tal com ve del dictamen de comissió. A l'hora que ens trobam, se suspèn la sessió fins a les quatre i mitja de l'horabaixa.

EL SR. PRESIDENT:

Recomença la sessió. A la disposició adicional primera s'hi manté l'esmena 2439 del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Per fer la defensa té la paraula el Diputat Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Si el Sr. President m'ho permet, esperaré que s'asseguin.

EL SR. PRESIDENT:

Prec als diputats que s'asseguin als seus escons, per favor.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Ens trobam davant una proposta del Govern i una esmena que, al nostre entendre, defineixen el que ha estat l'actuació impositiva del Govern aquest darrer any. El Govern demana al Parlament l'autorització per establir a favor dels subjectes passius d'aquell impost - tots ho recorden - sobre el bingo, una compensació econòmica en forma de percentatge sobre la recaptació. Òbviament, l'excusa

és pels costos directes i indirectes que pugui ocasionar a aquestes empreses explotadores de bingos la recaptació d'un impost, que deu ser el cost del bolígraf per assentar a un llibre el percentatge que han de cobrar als que compren els cartons. No seu ser res més, un trosset de paper, els costos directes i indirectes, els 3, 5 o 7 minuts d'escriure i, lògicament, el bolígraf, que això deu ser molt car.

Nosaltres no sabem quin percentatge, no sabem com influirà això dins els pressuposts de la Comunitat Autònoma i, sobretot, i això és l'important, la veritat és que el Govern comença a donar-nos la raó en la discussió que vàrem tenir en aquest Parlament sobre l'impost del bingo. Si vostès ho recorden - venc sense papers, perquè això ho record - quan defensàrem les esmenes a l'impost sobre el bingo, els vàrem dir que aquest impost tendria com a primera conseqüència una baixada important en la recaptació dels bingos d'aquesta Comunitat Autònoma; que això havia passat a Catalunya, que això havia passat on s'havia posat l'impost. En segon lloc, que es produiria una petita crisi econòmica en el sector. Fa molt poc temps llegíem als diaris que els empresaris de bingos començaven a parlar de tancar aquestes sales de joc i amb això no defensam el joc, sinó un sector econòmic, perquè la repercussió de l'impost havia fet baixar d'una forma considerable la quantitat de jugadors i el muntant total del joc que es feia.

En aquest moment el Govern reconeix d'una forma palesa que ha provocat una crisi econòmica en el sector, perquè el Govern no creu que la recaptació d'aquest impost li suposi cap tipus de cost directe o indirecte important en els bingos, i en certa manera vol compensar, pagar als subjectes passius de l'impost del bingo una certa quantitat perquè aquest tema els pugui ser més bo de dur. La realitat és que, primer, aquesta proposta hauria d'estar econòmicament devaluada, obligació de la Llei general pressupostària. Si no està econòmicament devaluada, no es pot aprovar cap tipus de bonificació, perquè podria -i això ho sap el Conseller-, podria tomar el pressupost de la Comunitat Autònoma, i això ho sap el Conseller. Ningú no sap quina és la repercussió que una bonificació d'aquest tipus - perquè això és una bonificació - pot tenir sobre els ingressos de l'impost sobre el bingo.

També hauria d'estar quantificada quant a percentatge o a quantitat i tampoc no hi està. El pressupost estat d'ingressos de la Comunitat diu: Impost del bingo, tal quantitat, no diu res més. Per tant, aquesta Cambra desconeix, primer, quina és la intenció del Govern, si en té qualcuna, quant a la subvenció a les empreses d'aquest impost; quina és la repercussió econòmica que dins els pressuposts - sigui la que sigui, 100 milions o 1000 milions - tengui per a la Comunitat Autònoma i, lògicament, quina és la repercussió que tindrà per a la Comunitat Autònoma el percentatge que no sabem quin és, que no es diu, d'aquesta bonificació.

Jo voldria que el Govern s'acostumàs i ja ho fes de forma sistemàtica que quan presenta aquest tipus de propostes, bé sigui un projecte de llei o una bonificació com aquesta, ho avaluàs d'una forma precisa, que fes l'estudi econòmic obligatori segons la Llei general pressupostària, que fes l'estudi econòmic del que val, del que costarà, del que suposarà per a la Comunitat Autònoma aquestes modificacions o aquests pagaments, com que no ho ha fet, nosaltres demanam en aquests moments, no s'aprovi aquesta disposició adicional primera 3, senzillament

perquè pot posar en greu dificultat el pressuposts per no haver complert com vostès saben, ho sap el Conseller i ho saben quasi tots el diputats, la Llei general pressupostària.

Al mateix temps, els hem de dir que un any després, senyors del Govern, ens donen la raó en que l'impost sobre el bingo ha dut a una situació econòmica de fallida o molt difícil a unes empreses que vivien d'aquest joc. Que nosaltres no estam massa d'acord que es jugui en excés, però com que és una realitat tampoc no podem estar en contra. Els han posat en una situació molt difícil, possiblement molts hauran de tancar i no creim que ho evitin amb aquesta disposició adicional. Ha estat l'impost que ha dut aquestes conseqüències, ha estat un estudi mal fet de la repercussió impositiva, és una conseqüència d'una política fiscal - si - m'ho permeten, ho diré encara que no hi sigui en aquests moments, per contestar a una afirmació que avui matí s'ha fet aquí - que no només no ha estat valenta, sinó que al marge d'això no s'ha presentat, tal com quedarem l'any 1988, a discussió davant aquest Parlament amb els estudis pertinents.

Els vull recordar que l'any 1988, en aquella famosa discussió sobre finançació que avui matí s'esmentava, jo els deia que vostès no eren o no havien estat valents i els cominava - i així es va aprovar - a dur els estudis fiscals pertinents perquè des d'aquí es discutís quin camí havíem de prendre. Vostès no ho han fet i enguany pagam les primeres conseqüències, o vostès reconeixen que es paguen enguany. Les altres, les anirem pagant. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alfonso. Altres grups que volen ... ? Sí, té la paraula el Conseller Sr. Forcades.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Jo crec que les persones van canviant amb el temps i que hi ha una història que queda. Jo li he dit moltes vegades, Sr. Alfonso, que mirant la primera legislatura com un espectador, vaig veure que hi havia un intent continuat de posar una comunitat contra les cordes. Els intents d'aquesta Comunitat de crear impostos, de crear fonts alternatives, ja siguin el bingo, les loteries, l'impost sobre l'abocament o aquest, realment, per la forma que vostès ho judiquen, ho ataquen, jo veig que realment els sap greu que amb aquestes passes, sense cap contradicció amb la de govern, ens anam independitzant de Madrid. A mi m'agradaria poder-me oblidar de Madrid, m'agradaria almanco li vull dir que realment que es donen unes passes transcendents perquè amb els ingressos del bingo, amb els ingressos de les loteries o amb la compensació que ens donam per retirar loteries, amb el cànon de l'aigua - impost d'abocament - o ara mateix, avui matí, amb aquest impost que afecta determinades instal·lacions, que afecta el medi ambient, jo crec que realment la Comunitat agafa un pulmó que institucionalment s'hauria de defensar i després cada partit invertir aquesta finançació en la despesa que trobàs millor.

El bingo. Jo crec que ens de felicitar que en un tema tan senzill que han fet altres comunitats - Catalunya, d'un color València i Múrcia - nosaltres donàssim aquesta passa amb un impost com els altres, de caràcter neutral per a la nostra economia. No estic d'acord ni amb els seus vaticinis ni amb els judicis. Què ha passat amb el bingo? El primer any que s'ha posat aquest impost

ha passat el mateix a totes les comunitats, a totes ha baixat la recaptació, i així va passar a Balears, i podria ser discutible si aquesta baixada és perquè hi ha empreses marginals, perquè és un producte amb un cicle de vida que va a menys, perquè ha estat un any de crisi o pel que sigui. Aleshores aquesta gent, que són empresaris que tenen els seus treballadors, s'han presentat, ens han mostrat els balanços, els hem contestat, hem parlat amb els sindicats i hem vist que almanco es donaven les mateixes circumstàncies que s'havien donat a cinc o sis comunitats del regne d'Espanya.

Què havien fet, aquestes comunitats? La de Múrcia els va subvencionar. Va sortir un decret, empreses PNTA, 10 milions, 15 milions, 20 milions, etc., etc. A Catalunya, que tenen les competències del joc, els varen ajudar permetent la publicitat, permetent sistemes més atractius per jugar, flexibilitzant les normes laborals, que són molt estrictes, donant-los uns premis de cobrança permanents, etc., etc. L'únic que nosaltres proposam es poder deslegalitzar aquest tema i donar-los una bonificació, bonificació que, d'acord amb la seva Llei de Finances, és molt clara. Nosaltres no podem liquidar amb dèficit, de manera que si el Govern en lloc d'aplicar un 5, un 10 o un 15% que es reserva per poder negociar i defensar els interessos, li baixen els ingressos, què farà? No li desequilibraran els pressupostos, els pressupostos estan equilibrats per definició. Passarà que l'any que ve haurà de gastar menys i res més.

Aleshores, jo pens que tota aquesta forma de parlar sobre el sistema fiscal de la Comunitat, sobre la forma de fer els impostos, etc., etc., nosaltres ho hem estudiat, sabem quines han de ser les fonts alternatives i les anam duent. No entenem ni podem estar d'acord amb tota aquesta crítica sobre l'impost del bingo, que no hem estat valents. No hem estat valents ni covards, hem estat persones ponderades que hem anat actuant d'acord amb les nostres necessitats i, la veritat, Sr. Alfonso, si una Comunitat, governada pel partit X o Y, que des del primer moment ha dit que li faltava finançació - amb això tots hem estat d'acord -, que es pot discutir si hem negociat més bé o més malament, que hem posat plets, que hem reclamat, que hi ha un pla financer i en un moment determinat, encara que sigui per equilibrar els pressupostos, crec que si en lloc d'aturar cercam més recaptació d'una manera, diguem, més neutral per a l'economia, jo crec que realment vostès podran discutir què feim amb ingressos, però no com els aconseguim.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Forcades. Té la paraula el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí, Sr. President. Intentaré contestar al Sr. Conseller, encara que no ha respost al que jo havia dit, però és igual.

Què ha passat amb el bingo? Nosaltres no ens vàrem oposar al bingo, nosaltres vàrem fer esmenes al bingo i vàrem dir el que passaria, i resulta que passa el que nosaltres diguérem. Nosaltres dèiem que a Catalunya, quan es va posar l'impost, es va perdre aproximadament el 14% o el 15% de la recaptació i ens varen dir que aquí no passaria, perquè els de Catalunya varen anar a jugar a Aragó. Això és una resposta que és al Diari de sessions, li dic el que ens digueren. Vostès ho devien saber, però no ho

reconegueren, tot al contrari; avui sí que ho reconeixen. Això és el que ha passat, a nosaltres no ens preocupa que hi hagi un impost més o manco fort sobre el bingo, això no ens preocupa. Ens preocupen els 250, 300 o 400 treballadors d'aquests bingos i a vostès pareix que també els preocupen, però un any tard, perquè nosaltres els diguérem que això passaria i resulta que ja passa.

Ens preocupa, a nivell tècnic impositiu, que es doni un premi de cobrança i no es digui quin percentatge, ni què, ni com, ni quan, i que això no es pugui saber, com exigeix la Llei General Pressupostària, vostè sap que exigeix això com exigeix que les modificacions siguin avaluades. Ens sap greu que el Govern presenti aquestes propostes "por arte de birlibirloque" i ara vostè digui que encara ho han de negociar. Què han de negociar? La bonificació que s'ha de donar a les empreses de bingos? Això han de negociar? Llavors, què aprovam aquí? Una carta en blanc al Govern perquè doni el 3, el 10, el 20, el 50%, amb l'excusa que això és un premi de recaptació? No arranjam res amb aquesta addicional, no arranjam res. Vostè diu que encara ho han de negociar; no sabem quina quantitat aprovam, no sabem quin percentatge aprovam i això és greu.

A nosaltres, Sr. Conseller, no ens sap greu que es creïn impostos, quan aquests impostos van en benefici de la societat, i molt manco, infinitament manco, que la Comunitat tenguí autonomia financera. Li vull recordar que la primera proposta a aquest Parlament sobre l'autonomia financera, Sr. Conseller, la va fer el Partit Socialista, i que l'incompliment en el tema impositiu que ha fet el Govern ha estat espectacular. L'any 1988 es va acordar que el Govern duria un estudi sobre mitjans de finançació alternatius de la Comunitat Autònoma. Tres anys i esperam d'asseguts, i durant aquests anys - en molt manco temps, només el darrer any - han vengut quatre impostos. On és l'estudi, SR. Secretari primer de la Mesa, que m'ho deia avui, dins aquest debat del 1988? On és l'estudi de mitjans alternatius de finançació? Qui l'ha discutit, en aquest Parlament? Ni aquesta legislatura ni l'anterior. D'això ens queixam: Que vostès duen propostes d'imposts a aquesta Cambra sense aquell estudi de mitjans alternatius de finançació aprovat per la Cambra. L'autonomia financera es defensa aquí i pertot. No només vol dir impostos, l'autonomia financera. L'autonomia vol dir que amb els doblers que ens arribin via transferència, el Govern pugui fer les coses normals que vulgui. Nosaltres ho hem defensat els primers i sabíem perfectament què dèiem.

No ens interessa posar el Govern contra les cordes en aquest respecte. Ens interessa, com a tots, posar contra les cordes el Govern conservador de la Comunitat Autònoma, quan aquest Govern conservador, al nostre entendre -li ho dic així - va en contra dels interessos de la Comunitat Autònoma. Per això sí que ens interessa posar-los contra les cordes, per això sí que ens interessa dir-los: Aquests impostos no s'han estudiat bé. Per això, quan parlàvem de l'impost sobre loteries, vàrem dir que no el cobriem. L'han cobrat? No. Perquè no es podia cobrar i no val, Sr. Conseller, vostè ho sap, que utilitzi com a arma, en el tema de les competències del joc, allò de dir: Nosaltres posam un recurs d'inconstitucionalitat, que és quasi quasi el que ha dit ara.

Nosaltres no hi havíem entrat en això. Varen posar un impost sobre el bingo i nosaltres no vàrem utilitzar la paraula inconstitucionalitat, només parlàrem de la tècnica i les conseqüències de l'impost, el que hem dit a l'impost d'avui matí,

conseqüències de l'impost. La prova més clara que aquest impost ha tengut greus conseqüències per al sector és la disposició addicional primera 3, on vostès proposen un premi de cobrança quan el premis, és a dir, el costs de cobrança són realment mínims. El que proposen realment és el que vostè ha dit: Una subvenció per aturar dos o tres anys els efectes negatius que ha tengut l'impost del bingo damunt el sector. Si ho reconeixen així reconeixen el nostre discurs, i l'envii - perquè avui he vist que n'utilitza molts - al Diari de Sessions de la discussió del bingo. Ho vàrem dir i vostès avui ho reconeixen.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Té la paraula el Sr. Forcades.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Sí, Sr. President. Li parlaré de molt enfora, diríem, perquè no vaig assistir al debat del bingo, però jo record que vostès varen proposar d'incrementar el tipus, això és el que jo record. La seva concepció d'autonomia financera no és la nostra, nosaltres vàrem ser els primers i vàrem dur aquí el gran debat de finançació, en el qual vàrem tenir pràcticament el suport de tota la Cambra llevat del seu. Per a nosaltres, autonomia és aconseguir ingressos per afrontar el nostre bloc competencial de l'Estatut, ho ha tret vostè. Tenir autonomia perquè sigui incondicional el que ve de Madrid, bé, em va be, però això no és autonomia financera. Autonomia financera és que jo pugui aconseguir pel meu compte el bloc estatutari.

És cert que vostès varen demanar un estudi de fonts alternatives, que és un estudi que mai no s'acaba i a mesura que que tenim coses acabades les duim, i aleshores quan hem dut el bingo hem dut el d'avui matí i, francament, queden poques ganes, perquè vostè diu que no s'oposen, però cregui que avui matí jo he fet un esforç per no sortir i li promet, amb tot el respecte, que aquests quatre dies hem estudiat perquè -li ho dic, permeti'm que parli com a mallorquí-, exceptuant la intervenció del PSM, em feia no sé què haver de contestar a conceptes de tipus fiscal, de tipus d'imposts, que vaja, no arribaven al nivell ni d'un alumne de segon de fiscal.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Forcades. Per què demana la paraula, Sr. Alfonso?

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Jo crec que el Conseller ha sortit absolutament de tema en la qüestió de l'impost i que li hauríem de contestar.

EL SR. PRESIDENT:

Jo entenc que no hi ha lloc. El Conseller ha tancat la qüestió incidental que vostè havia obert i crec que ha emprat el to normal en una rèplica a la seva intervenció anterior, és a dir, les expressions normals que s'empren en els debats. Per tant, entenc que no hi ha lloc a més debat sobre aquesta qüestió. Passam, idò, a la votació de l'Esmena ... Per què demana la paraula?

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Pel torn d'intervenció, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Després de la intervenció inicial del Sr. Alfonso, jo havia fet l'observació de grups que volien intervenir. Ningú no ha aixecat la mà i llavors ha intervengut el representant del Govern, però quan jo he demanat si qualche grup volia intervenir ningú no ha fet menció de voler-ho fer. No obstant això, li concediré un tom de fixació de posicions.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Perdoni, Sr. President, però quan vostè ha dit grups no ha dit totes les paraules. S'ha dirigit al Sr. President, i com que els membres del Govern, quan demanen la paraula, tenen preferència, jo he quedat amb el braç enlaire. A posta li demana una intervenció, perquè em sent indefens.

EL SR. PRESIDENT:

Repetesc, Sr. Pascual, que és un tom merament de fixació de posicions.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President. Sres i Srs Diputats. El Grup Mixt s'abstindrà respecte d'aquesta disposició addicional perquè estam d'acord amb el fons de la qüestió, que fa falta donar un ajut al sector dels bingos, perquè realment s'ha produït una baixa important en les seves recaptacions i hi ha moltes empreses que es troben en una situació delicada.

Ara bé, també he de dir que no podem votar a favor per dues raons. La primera és perquè aquesta esmena passarà al "guinness" dels desbarats, ja que resulta que al substitut del contribuent, que en aquest cas és el contribuent, li donen una bonificació per pagar, o sigui que em posen un impost i em diuen: Tu has de pagar l'impost, però te bonificarem perquè el paguis, o sigui que això anirà al llibre "guinness" i això és degut a una caparrudesa del Grup Popular de l'altra legislatura, quan no va voler acceptar una esmena del Grup Parlamentari CDS que proposava, com feren altres comunitats, que els "bingueros" fossin els substituïts del contribuent, no el contribuent. Aleshores, perquè no sortiguem al "guinness" dels desbarats, jo els de demanar que el Govern dugui aviat un projecte de llei modificant la llei dels bingos, en el sentit que els "bingueros" passassin a ser substituïts del contribuent en lloc de ser el contribuent.

Però també hi ha una segona raó per la qual no podem votar a favor i és que això no s'ha quantificat. Jo pregunt a veure si, per reglament o per una ordre del Conseller d'Hisenda, això es pot quantificar; si no ha de ser per llei. Jo no he tengut temps d'estudiar-ho, no tenc aquí la Llei General Tributària, però tenc la impressió que tot allò que són fets imposables, tipus i doblers, o sigui les quanties, han d'anar per llei. És un altre dubte que tenc, només ho deix com a dubte. En qualsevol cas, ens abstenrem.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pascual. Passam, idò, a la votació de l'Esmena 2439 del Grup SOCIALISTA.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor de l'esmena, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres i Srs. Diputats que voten en contra? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen?

El resultat ha estat: A favor, 24; en contra, 31; abstencions, 3. En conseqüència, queda rebutjada l'Esmena 2439 i passam a la votació de la disposició addicional primera.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Senyores i senyors que s'abstenen? Gràcies, es poden asseure.

El resultat ha estat: A favor, 31; en contra, 24; abstencions, 3. En conseqüència, queda aprovada la disposició addicional primera i passam a la disposició addicional segona, a la qual s'hi mantenen diverses esmenes; en primer lloc, la 2290 del Grup PSM-EEM. Té la paraula per aquest grup el Diputat Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Tal com havíem començat avui mati, dins aquesta línia d'esmenes de més sol·licitud de documentació que ve marcada per l'article 103 de la Llei de Finances, aquí també demanam que les ordres del Conseller d'Economia i Hisenda, a les quals fa referència la disposició addicional 2.1 també compleixin aquesta sol·licitud d'informació que demanam. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Grups que volen intervenir? No hi ha intervencions. Passam, idò, a l'esmena següent, que és la 2291, també del Grup PSM-EEM. Té la paraula el Diputat Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Aquesta la retiram, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Queda retirada l'esmena i passam a la 2440 del Grup Parlamentari SOCIALISTA i la núm. 3007, del Grup Parlamentari Mixt, que estan agrupades. Pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el Diputat SR. Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

L'apartat 3 de la disposició addicional segona diu que la Direcció General de Pressuposts autoritzarà la creació de partides pressupostàries no previstes a l'estat numèric de la Llei de pressuposts generals de cada exercici, en cas de necessitat, etc. Això és una cosa que mai no s'havia vist en aquesta Cambra. El Sr. Forcades ha dit en intervencions anteriors que hi havia una història dels pressuposts dels anys anteriors. Jo li faig una reflexió perquè acceptin aquesta esmena i suprimeixen el punt 3 de la disposició addicional segona, perquè senzillament és voler que aquest Parlament no s'assabenti, no ja de la meitat de la missa, sinó ni d'una quarta part. Aquí poden crear partides pressupostàries noves i, per tant, per què feim els pressuposts? Bastaria votar la xifra general i no importaria discutir tot el que discutim de l'articulat i de les esmenes numèriques. Per consegüent, jo li he demanat una reflexió i que es faci el més racional, que és que les partides es creïn en pressupost. Bé, hi ha modificacions de crèdit, però crear partides noves, francament és excessiu.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pascual. Dins el mateix tom de defensa d'aquest conjunt d'esmenes, té la paraula el Diputat Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí, Sr. President. Jo diria que aquesta disposició addicional segona núm. 3 potser sigui la disposició d'aquesta llei més delicada, més perillosa i que indica més les intencions del Govern quant a l'execució i actuació dins el pressupost. Com ha dit molt bé el Sr. Pascual, amb aquesta disposició addicional el Govern pot fer el que vulgui. És evident que nosaltres no sabem res - Home, sabem quelcom més que el Conseller quan confón la compilació de dret romà, la Digesta, amb els Diàlegs de Plató. Ho recorda, Sr. Conseller, que ahir ho va dir durant el debat? A nosaltres ens sap greu, però com que ens cita, també el citam; ho va dir en aquell ple, per bé que avui el Conseller no ha sortit, serà per alguna cosa -, però si sabem que amb aquesta disposició addicional tercera s'han acabat els pressuposts, perquè el Govern pot fer el que li doni la gana: Crear partides noves; relacionat amb la resta de la llei, pot modificar a nivell de secció i article, crear partides noves, crear una modificació de crèdit i posar la partida on vulgui.

Amb aquesta disposició, el pressupost seria una discussió inútil. No sabem a qui se li ha ocorregut pensar que el pressupost seria més àgil, però sí sabem que una vegada que, no el Govern, què vat, per què el Govern, per què s'ha de molestar el Govern?, no és important un pressupost, la Direcció General de Pressuposts ho pot fer. Per què s'ha de molestar el Govern a fer modificacions de crèdit per després crear una partida nova? Que ho faci la Direcció General de Pressuposts, un alt funcionari o un alt càrrec, i el Govern ja ho sabrà un dia d'aquests, però que modifiqui els pressuposts com li doni la gana. La veritat, Sres. i Srs. Diputats, és que l'aprovació d'aquest article fa absolutament inútil la discussió pressupostària i nosaltres demanam a la reflexió, al Govern de la Comunitat Autònoma, al Grup Parlamentari del PP, perquè no s'aprovi aquesta disposició addicional tercera. Si no reflexionen i ho fan així, la veritat és que seria inútil continuar discutint els pressuposts.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Més intervencions? Té la paraula el Sr. Forcades.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

En primer lloc, avui mati no he sortit perquè m'ha paregut que la defensa que ha fet el portaveu parlamentari era suficient i que, en tot cas, la discussió hauria estat molt polaritzada sobre un tema de filosofia, diríem, que també ha tocat en qualque apartat. El que passa és que més concretament, diríem en temes de tècnica experimental, el Grup Mixt! Jo avui em sent com a coaccionat, però en fi, Sr. Pascual, vostè m'ha demanat una reflexió i jo crec que, en aquest moment, per molts arguments que li donàs vostè continuaria demanant-me aquesta reflexió, així que jo reflexiono i crec que es positiu que retiri aquest apartat 3 i ja en continuarem parlant. Potser la pròxima vegada el tema serà més madur. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, SR. Conseller. Més intervencions? Sr. Sampol, primer tancarem la qüestió incidental i llavors li donaré la paraula dins el torn normal d'intervencions. Té la paraula el Sr. Pascual dins la qüestió incidental.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Moltes gràcies. No he entès si el Sr. Conseller ha dit que retirava. Què es retira, aquí? Aprovaran l'esmena de supressió o demana que jo retiri l'esmena? No ho he entès i, per tant, he quedat així. De totes maneres, les reflexions del Sr. Conseller no m'han dit, he quedat una mica embullat, vaja.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Forcades, vol aclarir aquesta qüestió?

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Aquesta vegada crec que el fi justifica els mitjans. Per poder fer aquesta reflexió crec que hem d'acceptar l'esmena del PSOE.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Forcades. Sr. Alfonso?

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Gràcies, Sr. President. Ara que han aclarit el tema li votaran a favor l'esmena, no passa res més. Que la votin a favor i ja està.

Només volia dir una cosa més i es que si el matí no ha sortit, no surti l'horabaixa, en una discussió. Si vol sortir, surti en el moment oportú i discutirem, però no surti quan els altres no li poden respondre.

EL SR. PRESIDENT:

Per tancar la qüestió, té la paraula el Sr. Forcades.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Sr. President, em sotmet a la seva direcció del debat. Si qualche vegada surt i no he de sortir, m'avisí.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Forcades. En principi, vull deixar clar que el Govern pot intervenir en qualsevol moment, el que passa és que s'ha de cenyir a la qüestió, és a dir, no intervenir sobre punts que en aquell moment no estan en discussió. Tenia la paraula pendent el Sr. Sampol. Hi renuncia? En relació amb aquesta disposició addicional, queda pendent un vot particular del Grup Parlamentari PARTIT POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA. Per aquest grup parlamentari, té la paraula el Diputat Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí; gràcies, Sr. President. Aquest vot particular feia referència a una esmena presentada pel Grup Parlamentari PSM-EEM, que va ser aprovada i, per tant, és al dictamen. Aquí es plantejaria en aquest moment un petit conflicte en el sentit que l'explicació donava el PSM dins comissió - si ho dic malament, em corregeixin - era un mal menor en relació amb l'esmena que presenta el Partit Socialista. El PSM plantejava que si no s'acceptava l'esmena del Grup SOCIALISTA i s'acceptava la seva, en certa manera havien corregit el que s'interpretava com a defecte d'aquesta disposició addicional segona, punt núm. 3.

Aleshores, en aquest moment ens trobam que si votam primer l'esmena del Partit Socialista, l'esmena és de supressió de l'apartat 3 de la llei que debatem en aquest moment, mentre que l'esmena del PSM que va ser aprovada quedaria incorporada, a no ser que es pugui interpretar que una volta acceptada i votada l'esmena del Partit Socialista decau la presentada pel PSM, encara que fos aprovada dins comissió, i també l'esmena presentada pel Grup Mixt. Aquest és el sentit del vot particular.

EL SR. PRESIDENT:

Entenc, idò, que aquest vot particular s'ha de sotmetre a votació, Sr. Huguet? Idò no se sotmetrà a votació.

Passam, en primer lloc, a la votació de l'esmena 2290 del Grup Parlamentari PSM-EEM. És la que ha decaigut? La 2291 s'ha retirat, la 2290 ha decaigut; idò passam únicament a la votació conjunta de les esmenes 2440 del Grup Parlamentari SOCIALISTA i 3007 del Grup Parlamentari MIXT, que estan agrupades. Demanen votació per separat?

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí, Sr. President. Una cosa és que s'hagin agrupat perquè tracten del mateix tema i l'altra que el seu contingut sigui tan semblant que es puguin votar conjuntament. No es poden votar conjuntament, perquè si ho féssim afirmativament votaríem a la vegada la supressió i la inclusió d'un paràgraf rectificat. Jo crec que primer s'ha de votar la del Partit SOCIALISTA i, en cas que s'aprovi, que el Grup MIXT digui si retira seva o si vol que la sotmetem a votació.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Potser hi ha hagut una petita confusió en les esmenes, Sr. President. La 3007 del Grup Mixt és idèntica a la del Partit SOCIALISTA, és de supressió d'aquest paràgraf. Per tant es poden votar conjuntament, no hi ha cap problema. La 2292 del PSM és d'addició d'un nou paràgraf, i aquesta decau si s'aprova la del Partit SOCIALISTA. En canvi, la 2290 és una esmena d'addició a l'apartat 2.1, a la disposició addicional segona, primer, que no té res a veure amb el que ara hem debatut. Després hi havia una altra esmena del PSM-EEM, la 2291, que s'ha retirat, però la 2290 és una addició a l'apartat addicional 2.1, no 2.3. i és la 2292, que és una addició a l'addicional 2.3, que decauria si s'aproven l'esmena del PSOE i del Grup MIXT.

És a dir, si em permet, que teòricament s'hauria de votar de major a menor les esmenes 2440 del Grup SOCIALISTA i 3007 del Grup MIXT, i si s'aproven aquestes decau la 2292 del PSM-EEM, i votar també abans la 2290, que és anterior a aquestes.

EL SR. PRESIDENT:

Srs. Portaveus, atès que hi ha acostament de postures en relació amb aquesta disposició addicional segona, suspendré la sessió per un temps de cinc minuts perquè transaccionin un text conjuntament, que sotmetrem a votació tot seguit. Sí, Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Jo crec que és molt fàcil, Sr. President. Si em permet, primer s'hauria de sotmetre a votació la 2290. Després ve la 2291, que s'ha retirat; no se sotmet a votació. Després ve la 2440 agrupada amb la 3007, que se sotmeten conjuntament a votació, i si s'aproven decau la del PSM-EEM i ja s'ha acabat.

EL SR. PRESIDENT:

I el vot particular no el sotmetem a votació.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

No, perquè si s'aproven aquestes dues esmenes, decau.

EL SR. PRESIDENT:

Si els portaveus creuen que els diputats tenen clar com queda el text de la disposició addicional segona, no hi tenc cap inconvenient, perquè vull manifestar que aquesta Presidència té els seus dubtes al respecte, però vaja. Procedirem, en primer lloc, a la votació de l'esmena 2290 del Grup Parlamentari PSM-EEM.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

El resultat ha estat: A favor, 27; en contra, 30. En conseqüència, queda rebutjada l'esmena 2290 del Grup PSM-EEM i passam a la votació conjunta de les esmenes 2440, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, i 3007 del Grup Parlamentari MIXT.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor de les esmenes, es volen posar drets, per favor? Gràcies. Entenc que queden aprovades per unanimitat i ara passarem a la votació de la disposició addicional segona, amb la redacció que tots els portaveus tenen clara.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor de la disposició addicional segona, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? Gràcies, es poden asseure.

El resultat ha estat: A favor, 31; en contra, cap; abstencions, 27. Queda aprovat el text de la disposició addicional segona.

A la disposició addicional tercera no s'hi mantenen esmenes. En conseqüència, passam a la votació.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? Gràcies, es poden asseure.

El resultat ha estat: A favor, 33; en contra, cap; abstencions, 24. Queda aprovada la disposició addicional tercera.

A les disposicions addicional quarta i cinquena tampoc no s'hi mantenen esmenes. Si no hi ha inconvenient, les votarem conjuntament.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor de les disposicions addicional quarta i cinquena, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

El resultat ha estat: A favor, 33; en contra, cap; abstencions, 24. Queden aprovades les disposicions addicional quarta i cinquena i passam a la disposició addicional sisena, a la qual es mantenen, en primer lloc, les esmenes 3004 del Grup Parlamentari MIXT i 2443 del Grup Parlamentari SOCIALISTA, que seran objecte de debat i votació conjunta. Pel Grup Parlamentari MIXT, té la paraula el Diputat Sr. Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Aquí només discutim la quantia d'aquests fons, que l'any passat era de 75 milions i enguany passa a 150, o sigui que es duplica. Això vol dir un increment de despeses en el Capítol I i jo he de continuar fent una reflexió que ja he fet avui matí. Supòs que el Conseller tornarà a dir - no sé amb quina autoritat, però ell ho sabrà - que faré una argumentació fluixa, que és la següent: Aquí anam posant impostos als ciutadans i resulta que una part d'aquests impostos passen a ser utilitzats per despesa corrent, o sigui a increment del Capítol I de personal, com en aquest cas i d'altres que veurem. Jo pens que si hi ha una creació d'imposts incrementam la pressió fiscal en un any que precisament baixen els beneficis de les empreses, que tenim la construcció pràcticament aturada, que la desocupació és màxima, és a dir, en uns moments que no és lògic crear impostos perquè l'economia es troba en una, no sé quin serà el nostre creixement al final del 1991, però serà molt baix; la producció creixerà molt poc, etc., etc.

Aleshores, el mínim que pot fer aquest Govern és allò que deim estrènyer-se la corretja i no ho fa, i a posta li presentam aquesta esmena com ja n'hi hem presentat altres. Si ens trobàssim en una època en la qual no passàssim impostos i l'economia fos pròspera no faríem aquesta esmena, però l'hem de fer, encara que pareix que el Govern no està disposat a fer aquest sacrifici. Per tant, nosaltres proposam que es rebaixi aquest fons de 150 milions a 100 milions de pessetes, amb la qual cosa encara s'augmenta una tercera part. De 75 passa a 100, o sigui que s'augmentaria un 33%; ara així, s'augmenta un 100%.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pascual. Té la paraula el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí, Sr. President. Si ens ho permet, defensarem les tres esmenes que tenim a aquesta disposició addicional, perquè la defensa és pràcticament la mateixa.

Quant a la primera, el Sr. Pascual s'ha oblidat de dir que aquests 150 milions de pessetes per atendre contractacions temporals que no siguin objecte de vacant i feines excepcionals, etc., l'any passat varen ser 75 milions, encara que el Govern n'havia 150, el que passa és que la situació minoritària - bé, minoritària, la situació de certa debilitat, de capritx del trànsfuga Sr. Ricci - va dur com a conseqüència que es passàs a 75 milions. Nosaltres proposam la quantitat de 75 milions perquè creim que, atesa la plantilla que el Govern té en aquest moment, aquestes situacions excepcionals han de ser molt poques, i com que han de ser molt poques, creim que sobren els 75 milions, però encara hi ha més.

El punt següent també és una quantitat que es reserva, que es posa al projecte de llei, del 5% sobre el cost total de personal de cada secció. Jo voldria recordar-los la xifra. El 5% del cost total de personal - la suma de seccions deu donar el cost total de personal - se'n pot anar al voltant de 480 milions de pessetes. Parlam d'una quantitat importantíssima com a premi de productivitat, tenint en compte que segons el Conseller de la

Funció Pública tota l'aplicació de la Llei de Funció Pública es va acabar, s'ha acabat, i tenim el complement de productivitat damunt l'increment normal de salaris d'un 5% - 480 milions de pessetes - a més dels 150 milions i un altre fons de 100 milions de pessetes per treballs extraordinaris, hores extra, etc., que puguin fer els funcionaris de la Comunitat Autònoma. Fent una simple suma, 250 milions més 480 milions són 720 milions de pessetes, que aproximadament és un 8% - faig el càlcul de cap, tal vegada m'equivoc - de tot el cost de personal de la Comunitat Autònoma, que és més o manco discrecional.

Els funcionaris, moltes d'aquestes coses, els diuen bufandes per llevar el fred, això en terminologia funcional, una terminologia que s'ha utilitzat en aquest Parlament amb certa freqüència. Tal vegada no tot són bufandes, tal vegada hi ha qualque bon abric, la qüestió que aquest quasi 8% del cost total de personal i abrics de llana de Caixmir, o de pell si ja són de més categoria, la veritat és que creim que no els d'amagar, com ha dit molt bé el Sr. Pascual, en una època de vaques magres per als ciutadans d'aquesta Comunitat Autònoma via impostos que anam creant. Nosaltres pensam que en el tema de personal el Govern es passa cada any i que amb aquesta disposició addicional que s'ha passat bastant més.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Més intervencions? Té la paraula el Conseller Sr. Forcades.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Bé, Sr Pascual, la meva observació i la meva reflexió són que l'any passat, efectivament, eren 75 milions i les distintes conselleries havien pressupostat partides d'eventuals. Enguany, segons les indicacions que he fet - i crec que s'han complit, en la mesura que he pogut observar - tota la pressupostació és aquí dins i en conseqüència li puc assegurar que si realment és ver el que jo dic, no s'incrementa aquesta partida. Em sap greu no poder-lo complaure i vostè em pot creure o no, únicament li dic que aquests 150 milions no són comparables als 75 perquè l'any passat n'hi havia 75 en aquesta disposició, més els eventuals que tenia pressupostats cada Conselleria i enguany hem donat ordre que aquesta quantitat s'ha de manejar a través de Funció Pública, que és l'única que té facultats per manejar aquest concepte. De manera que no duplicam per dos la quantitat, sinó que crec que la xifra és la mateixa. Quant al tema de productivitat, a mi m'agradaria que amb el 2, el 5 o el 10 es posàs en marxa un sistema de productivitat com més prest millor; em pareix que el 5 és el mínim que hi pot haver.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Forcades. Hi ha més intervencions? Sí, té la paraula el Sr. Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

En primer lloc agrair que intenti convèncer-me amb una explicació que no es pot endevinar de la lectura de la Llei de pressuposts, però a part d'això el Capítol I de cada Conselleria ja ha crescut, el total ha crescut un 17%. Ja sé que dirà que això és Hospital Joan March, ja ho sé que ho dirà, però jo continuo

dient que en una època d'imposts - s'haurien d'haver estret més els capítols I, II i IV. M'entén, Sr. Conseller? Per consegüent, des d'aquest punt de vista jo agraeisc les seves intencions de convèncer, però jo pens que globalment no ho pot fer en el sentit que posant aquests impostos que es posen, el Govern s'hauria d'estrènyer molt més la corretja. A posta jo no puc retirar l'esmena. L'he de mantenir per aquesta raó de visió global; si no fos per això, la retiraria, però amb aquesta visió global d'aquests impostos que es van posant i tot això, l'he de mantenir.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pascual. El Sr. Alfonso té la paraula.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí. Agrair al Conseller aquesta explicació; és una llàstima que no l'haguessin donat abans, però llavors s'hauria pogut fer una anàlisi molt més seriosa dels increments de Capítol I i del perquè. Bé, si en aquests moments no estan inclosos - ho he mirat i només hi ha personal eventual en partides de 1000 pessetes, per tant té raó; en aquests moments no hem pogut comparar amb l'any anterior -, la comparació de conselleries no és gens favorable. La modificació del Joan March és important, sens dubte, i que no hi siguin els eventuals ho creim, perquè jo hem comprovat - no del tot, una mirada ràpida - però no podem creure que l'any passat es demanassin 150 milions i en penència i comissió en quedassin 75.

... és a dir, que aproximadament són 480 milions de pessetes, 470 o 450, és igual, és una quantitat molt forta per no saber com es distribueix i, després, per afegit, per hores extraordinàries - per dir-ho de qualque manera amb caràcter general - es demanen 100 milions més. 100 més 450, 550, més 150, 700 milions. 700, 720 o 730 milions ens pareixen un percentatge altíssim del cost total de personal perquè no s'especifiqui en cap tipus de partida, exceptuant aquesta de caràcter general, perquè es pugui distribuir, segons la terminologia funcional, com a bufanda als funcionaris.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Per tancar la qüestió, té la paraula el Sr. Forcades.

EL CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Únicament que aquesta quantitat és dins el Capítol I, de manera que realment el percentatge va en relació amb aquesta quantitat. La baixada de l'any passat té una explicació i és que es va utilitzar per fer esmenes i així estava previst. Jo no sé què fer per poder atendre qualque esmena i aleshores l'any passat se'm va ocórrer presentar aquest tema d'aquesta forma per poder aplicar a qualque esmena. Si no, vostès diuen que el Govern no té solucions.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Forcades. Passarem, idò, a la votació. Sr. Pascual, té qualque inconvenient perquè la seva esmena es voti conjuntament amb les tres del Grup SOCIALISTA o s'estima més que es faci per separat, com s'havia previst?

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

El problema és que són quantitats diferents, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord. Idò passarem a votar en primer lloc les esmenes 3004 i 2443, que estaven agrupades.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor d'aquestes esmenes, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen?

El resultat ha estat: A favor, 28; en contra, 31; abstencions, cap. En conseqüència, queden rebutjades les esmenes 3004 i 2443. Passam a la votació de les esmenes 2442 i 2441.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor d'aquestes esmenes, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

El resultat ha estat: A favor, 28; en contra, 31. En conseqüència, queden rebutjades les esmenes 2442 i 2441 i passam a la votació de la disposició addicional sisena.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

El resultat ha estat: A favor, 31; en contra, 3; abstencions, 25. En conseqüència, queda aprovada la disposició addicional sisena i passam a la disposició addicional setena, a la qual no es mantenen esmenes. Passarem, idò, directament a la votació.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

El resultat ha estat: A favor, 34; en contra, cap; abstencions, 25. Queda aprovada la disposició addicional setena i passam a la disposició addicional vuitena en la qual es manté l'esmena 2444 del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Té la paraula el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí, Sr. President. Aquesta esmena demana la supressió d'aquesta addicional vuitena, que estableix l'autorització per a un crèdit de 3.500 milions de pessetes per a IBASAN. Atès que l'any passat es va fer un crèdit per valor de 5.000 milions de pessetes per a IBASAN i no sabem si ja l'han executat tot, nosaltres no veim cap tipus de justificació perquè ara s'autoritzi un altre crèdit de 3.500 milions de pessetes.

Si el President ens ho permet, volem fer un parèntesi encara que el tema ja s'hagi votat, perquè ens hem equivocat i volem rectificar. Hem dit, Sr. Conseller, que havíem mirat qualche programa on és ver que hi havia 1000 pessetes als eventuals, però n'hem mirat d'altres ràpidament i al 41.11.00, al subconcepte 13.100, que és personal eventual hi ha 26 milions de pessetes. Per tant, el que vostè deia no és ver.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Alfonso, li prec, com ho he fet al Conseller, que quan es debat un tema només entrin en les qüestions d'aquest debat. No treguin altres qüestions que ja s'han votades amb anterioritat. Altres grups que volen intevenir en el debat d'aquesta esmena? Passarem, idò, a la votació de l'esmena 2444.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

El resultat ha estat: A favor, 27; en contra, 31; abstencions, cap. En conseqüència, queda rebutjada l'esmena i passam a la votació de la disposició addicional vuitena.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

El resultat ha estat: A favor, 31; en contra, 27; abstencions, cap. En conseqüència, queda aprovada la disposició addicional vuitena i passam a la disposició addicional novena, a la qual no s'hi mantenen esmenes i la votarem conjuntament amb la disposició addicional desena, a la qual tampoc no s'hi mantenen esmenes.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor de les disposicions addicionals novena i desena, es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, es volen posar drets, per favor. Gràcies, es poden asseure.

El resultat ha estat: A favor, 34; en contra, cap; abstencions, 25.

Queden aprovades les disposicions addicionals novena i desena i passam a la disposició addicional onzena, en la qual es manté, en primer lloc, l'Esmena 2438 del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Té la paraula per aquest grup, el Diputat Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí, Sr. President. Li demanaré disculpes per haver intervingut, però creia que era un tema important, anteriorment he dit una cosa que no era del tema. Quant a aquesta disposició addicional, atès que hem arribat a l'acord de la promesa del Govern que estudiarà la modificació de les lleis de finances i d'empreses públiques, nosaltres retiram l'esmena.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso; queda retirada. Queda pendent l'Esmena 2293 del Grup Parlamentari PSM-EEM. Té la paraula el Diputat Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. L'apartat 2. a) diu que, segons la Llei de Finances de la CAID, s'haurà d'adjuntar quadre demostratiu de l'execució de crèdits, de pressuposts de despeses i de les seves modificacions. Aquí nosaltres demanàvem una còpia de les lleis, acords i disposicions que haguessin motivat les modificacions esmentades. Evidentment això és un absurd i el que demanàvem és una relació de lleis, acords i disposicions que hagin motivat aquestes modificacions. En certa manera, la justificació d'aquestes modificacions acompanyada d'una relació dels acords o lleis que les hagin motivat; no una còpia, perquè evidentment tenim els mecanismes per treure-la. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Grups que volen intervenir? Té la paraula el Conseller Sr. Forcades.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

És que no l'he entès, no estava concentrat. Ha esmentat l'addicional dotzena? Em podria repetir la seva intervenció, per favor?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Forcades, li prec que posi més atenció a les intervencions, perquè realment és un cas ... Sr. Sampol, té la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Segurament és que jo m'he expressat malament. A la disposició addicional onzena, punt 2.a), també demanam afegir al text que parla del quadre demostratiu de l'execució del crèdit del pressupost de despeses i de les seves modificacions, "al qual s'adjuntarà una relació", no una còpia, "una relació de lleis, acords i disposicions que hagin motivat les modificacions esmentades". Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Forcades.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Això fa referència a la liquidació i aleshores, a un tom de la liquidació que hem mirat, diríem, amb altres comunitats -nosaltres deim la liquidació, però efectivament l'expressió és el compte de la Comunitat, no?- i ens pareix que, d'acord amb l'experiència i la ponència, amb el Tribunal de Comptes, ens resulta més pràctic que, bé sigui a tir fet o per mostreig, ens demanin els temes i no complicar anticipadament aquest tom de la liquidació. S'ha fet amb aquest objecte.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Forcades. Més intervencions? Passam, idò, a la votació.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor de l'esmena 2293, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? Gràcies, es poden asseure.

Resultat: A favor, 24; en contra, 31; abstencions, 3. En conseqüència, queda rebutjada l'Esmena 2293 del Grup Parlamentari PSM-EEM i passam a la votació de la disposició addicional onzena. Sí, Sr. Forcades?

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Em deixaria intervenir un segon, per cortesia, sobre un tema que m'ha escapat? Per cortesia, només.

EL SR. PRESIDENT:

Quan s'ha tancat el debat i s'ha introduït la votació, entenc que no hi ha lloc a torn de paraula. Passam a la votació de la disposició addicional onzena.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? Gràcies, es poden asseure.

El resultat ha estat: A favor, 34; en contra, 20; abstencions, 4. Queda aprovada la disposició addicional onzena i passam a la votació directa de la disposició addicional dotzena, ja que no s'hi manté cap esmena.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

El resultat ha estat: A favor, 34; en contra, cap; abstencions, 24. En conseqüència, queda aprovada la disposició addicional dotzena. Passam ara a una sèrie d'esmenes que proposen noves disposicions addicionals; en primer lloc la núm. 2294, del Grup PSM-EEM. Té la paraula el Diputat Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Consideram que aquesta esmena és important. D'ençà que aquest diputat és al Parlament, ha sentit a parlar molt de les empreses públiques, però en coneix molt poques, i n'he parlat amb els companys i els passa el mateix a pesar de dur bastants anys dins aquest Parlament. Sabem que s'han practicat auditories a algunes d'aquestes empreses públiques i no han entrat en aquest Parlament. Llavors, nosaltres proposam que els informes d'auditories derivats de l'aplicació de l'article 90 de la Llei de Finances formin part de la documentació a trametre als grups parlamentaris, mitjançant l'article 103.

Pensam que això és una cosa lògica i racional. Si a les empreses públiques hi ha doblers públics, doblers de la Comunitat Autònoma i en certa manera el Parlament ha aprovat aquests crèdits a aquestes empreses públiques -és evident que si es practica una auditoria és perquè se suposa que hi ha qualque deficiència en el funcionament o per saber si funciona correctament-, creim que els diputats n'hem de tenir coneixement. D'aquí ve aquesta esmena, que esperam que s'aprovi. Si no, aquest diputat haurà de pensar que evidentment les empreses públiques som un "top secret" i que ho tenim accés. L'experiència per ventura ens demostrarà el contrari. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Altres grups que volen intervenir? Té la paraula el Conseller Sr. Forcades.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

L'auditoria és un sistema que empram per fer comprovacions d'eficàcia i eficiència. Quan feim una auditoria no significa que les coses vagin malament, el que passa és que si en una auditoria apareix un tema que va malament, es fa extracció a part i s'actua, diríem, en depuració de responsabilitat, com en un expedient qualsevol del tema, és a dir, que es l'auditoria el tema concret. Jo pens que si el PSM-EEM es vol assabentar de les empreses auditories, hi ha un senyor que jo li dic amablement Joan Carles que li pot donar una lliçó molt important sobre empreses públiques i donar-li per davant i per darrera les auditories que vostè vol, no?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Forcades. Més intervencions? Té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Jo pens, Sr. Conseller, que no hem de conèixer l'auditoria per la bona disposició d'un funcionari de la Comunitat ni del Conseller. Crec que l'hem de conèixer per dret dels disputats a saber la destinació i l'ús que es fan dels doblers públics d'aquesta Comunitat i pensam que aquest dret ha de quedar recollit en aquests pressuposts a través d'aquesta modificació de l'article 130 de la Llei de Finances. Aquest Diputat i el nostre grup consideram que tenim dret a conèixer les auditories. Agraïm l'ofertament que ens ha fet, però pensam que ha de ser un dret escrit.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Vol tancar la qüestió, Sr. Forcades.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Nosaltres pensam que la informació del 103 és suficient, i jo no li he parlat d'un funcionari, sinó d'un representant seu dins la Comissió tècnica liquidadora.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Forcades. Passam al debat de les esmenes 2436 i 2437 del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Té la paraula el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sr. President, aquestes esmenes són d'addició de noves disposicions addicionals. Jo crec que s'han de debatre i votar absolutament separades, no tenen res a veure una amb l'altra.

EL SR. PRESIDENT:

Van agrupades en base que es varen agrupar en els debats en comissió i segueix el mateix criteri de llavors. No obstant això, si vol consumir dos torns, ho pot fer.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Es que jo creia que ara s'havia de votar la disposició addicional tretzena que proposa el PSM-EEM, i després entrar a debatre les esmenes 2436 i 2437, que són la mateixa. No és que estiguin agrupades, és la mateixa que continua, el que passa és que són dues coses absolutament diferents per debatre-ho conjuntament. M'és igual, però crec que són com dos articles diferents.

EL SR. PRESIDENT:

Perdoni, Sr. Alfonso. En aquests moments el debat de l'Esmena 2294 del PSM-EEM ja s'ha acabat, per bé que votarem després. En aquest moment entram, com he dit, en el debat de les esmenes 2436 i 2437 del Grup SOCIALISTA, que mantenc agrupades perquè m'ho han dut així de comissió. El debat de l'anterior del PSM-EEM s'ha conclòs, ja s'ha acabat.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí, Sr. President. No són dues esmenes, és una esmena i la seva continuació, per bé que registrades com a dues fulles. És una esmena, no m'estranya que el Sr. President ho tenguí així a l'escrit, perquè té dos números i, per tant, és lògic que ho tenguí així, però és una sola esmena, l'esmena IFEBAL. És l'esmena de l'incompliment de les promeses del Govern de constituir una empresa pública que transformàs aquesta cosa rara que es diu Consorci d'IFEBAL en una empresa pública, promesa feta pel Conseller de Comerç anterior, no voldria dir quatre vegades, però sí tres, en Ple i en comissió, promesa incomplida durant el mandat anterior del Govern del Sr. Gabriel Cañellas, promesa incomplida - si es mantenen les promeses, cosa que dubtam - del Govern actual del Sr. Gabriel Cañellas.

Òbviament a l'esmena no hi posam el nom d'IFEBAL, però demanam que aquests noms rars, aquestes actuacions rares que vénen de l'Administració local, però que tenen majoria absoluta a la Comunitat Autònoma, com un consorci o aquestes entitats més o manco estranyes o amb noms estranys, que no sabem si n'hi ha d'altra i no volen ser empreses públiques encara que teòricament ho són - no ho són per estatuts, però ho són teòricament -, quedin incloses dins el que són les empreses públiques. A comissió vàrem discutir el tema del 25%, etc. Això no és problema, podem arribar a qualsevol tipus de transacció amb aquestes xifres; el que nosaltres volem és que, si la participació de l'administració pública de la Comunitat Autònoma -institució Comunitat Autònoma vol dir Govern de la Comunitat Autònoma i consells insulars - d'una empresa és igualo superior al 50%, sigui considerada com a empresa pública, tenguí estatuts d'empresa pública i funcioni com una empresa pública; que estigui, sobretot, subjecta al coneixement parlamentari públic de l'empresa pública, volem això.

Què vol dir, això? Que quan els ho demanem hauran de presentar, encara que amb IFEBAL han presentat les auditories, ho deim; "tarde, mal i a rastras", com és habitual, però s'han presentat. No han presentat auditories d'eficàcia i eficiència, la veritat és que no sabem si n'han fet cap mai, però una auditoria normal i corrent sí que s'han presentada. El que no hem fet ha estat anar al registre mercantil, constituir com a societat empresa pública IFEBAL; transformar el consorci, que no té cap raó d'existir, en una empresa pública amb participació dels que siguin: consells insulars, Comunitat Autònoma, ajuntaments, etc., que hi poden participar. Per tant, això és el que volem i que el Parlament, d'una forma habitual, normal i no per pressió d'un grup parlamentari, conegui el tema d'IFEBAL o els que siguin, ja que no sabem si n'hi ha més, això és el que demana aquesta esmena. No demanam molta cosa, és una promesa reiterada del Govern, és un incompliment reiterat del Govern.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Altres grups que volen intervenir? Té la paraula el Sr. Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Jo només volia treure un moment del debat d'avui matí, quan el Sr. Forcades ha dit que durant el mes de febrer o pel març es podria discutir en aquest Parlament una possible modificació de

la Llei de Finances amb la Llei d'empreses públiques i volia demanar a veure si seria adequat incloure aquest tema dins la Llei d'empreses públiques. Si fos així, tal volta no seria justificat posar-ho a la Llei de pressuposts; si no és així, sí que es necessari posar-li. Aleshores tenc aquest dubte: A veure on ens trobam, a veure si el Govern està disposat que això es discuteixi quan es modifiqui la Llei d'empreses públiques o no hi està. M'agradaria que em contestassin aquesta pregunta.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pascual. Té la paraula el Conseller Sr. Forcades.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Jo només he fet un poc d'història. Ara no és present, però jo crec que el Conseller de Comerç antic es va comprometre a veure si havia d'adaptar el consorci al Reglament de les empreses públiques, és a dir que hi ha una disposició que vostès han repetit que diu que totes les empreses del Govern s'adaptaran, etc. Aleshores o és consorci o no ho és, o sigui que el criteri que manté el Govern, el grup, fins i tot hi ha un dictamen del Parlament, és que mentre sigui consorci nosaltres no podem imposar control parlamentari a entitats que en formen part, com per exemple un ajuntament, un consell insular o una cambra de comerç.

A mi em pareix molt bé el que diu el Sr. Pascual, però s'hauria d'entendre, és a dir que, lògicament, si parlem d'empreses públiques parlarem d'IFEBAL, parlarem de consorci i parlarem de què passa quan el Govern té una postura dominant en una empresa, però no ho accepti, perquè a pesar que jo sé que el Sr. Oliver està preocupat per aquest tema i considerant l'alternativa d'una empresa pública, no em vull comprometre que en base a la seva confiança, si llavors, quan estudiem això pel mes de febrer no queda resolt el tema d'IFEBAL, que paregui una infidelitat a l'acord.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Forcades. Més intervencions? Té la paraula el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Jo, Sr. Conseller, hi era quan l'antic Conseller d'Indústria ho va prometre, jo hi era. La promesa exacta va ser que es donarien les passes per adaptar el consorci IFEBAL a la Llei d'empreses públiques. Ho va dir a dues reunions de la Comissió d'Economia i Hisenda, però després va sortir un informe que deia que això era un consorci, que no hi havia obligació. No era tema d'obligació, era tema de voluntat política el que va prometre el Conseller i, per tant, no diguin que hi ha informes jurídics, és una voluntat política de fer-ho, res més. Hi ha un acord unànime per part del Consell de Mallorca, que tampoc no s'ha complert, per demanar com a soci que es constitueixi com a empresa pública, també hi ha això.

Per tant, això són voluntats polítiques. Vostès volen treure del control parlamentari i del control com a empresa pública el consorci IFEBAL. És la seva voluntat política i el seu constant incompliment de les promeses que va fer un conseller que ara ja

no ho és. La veritat és que el nou Conseller d'Indústria ni és aquí ni ha promès res, l'anterior sí. Jo crec que és molt important això i que pot ser un tema fonamental en la discussió del mes de febrer, si es du a terme, però nosaltres no retirarem l'esmena així com hem retirat les altres perquè ni el Conseller ha promès que es tractaria aquest tema, encara que ha dit que sortirà, ni ens fiam, en aquest tema, de cap promesa del Govern; després del que ha passat no ens podem fiar. Hi ha massa promeses incomplides en aquest tema i, a més, no sabem per què.

Ningú, almanco dins el nostre grup, no pot entendre per què IFEBAL no es pot constituir empresa pública. Hi ha qualcú - Consell Insular de Mallorca - que ho va aprovar per unanimitat; Consell Insular de Menorca no ho ha aprovat, però supòs que no li preocupa; Consell Insular d'Eivissa, Comunitat Autònoma, i són el 80 i busques per cent de capital que no està d'acord que es constitueixi com a empresa pública. Per què no hi està d'acord? Qui és aquest qualcú? El Govern autònom? Els consells? Que ho diguin. Que surtin i diguin: Sr. Forcades (o el qui sigui), no volem que estigui sotmesa a la Llei d'empreses públiques. Nosaltres continuarem donant canya i vostès diran: No ho volem, però no es basin en informes jurídics, perquè el tema és únicament i exclusivament de voluntat política.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Per tancar la qüestió, té la paraula el Sr. Forcades.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Amb les seves mateixes paraules, jo no hi era present, però quan vostè diu, que s'adaptaria a la Llei d'empreses públiques. Possiblement en aquell moment va creure que no s'havia d'adaptar en el sentit que forçosament havia de passar a empreses públiques. Vostè desconfia de nosaltres, vostè ho diu, qui desconfia dels altres serà per alguna cosa. Jo en aquest moment li dic que ara per ara IFEBAL no està subjecte del control de la Conselleria d'Economia i Hisenda, i ho dic sense cap tipus de qualificatiu.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Forcades. Passam al debat de l'Esmena 2295 del Grup Parlamentari PSM-EEM. Té la paraula el Diputat Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Aquí proposam baixar la quantitat per a les contractacions directes, que ha de venir per l'article 103 de la Llei de Finances, que ara està establert en 20 milions de pessetes, baixar-lo a 10 milions de pessetes. Els pot parèixer que 20 milions ja era una quantitat baixa i que 10 evidentment encara ho és més, però explicarem amb tota sinceritat el motiu que ha ocasionat aquesta esmena.

Analitzant les informacions que hem rebut aquests primers mesos, ens hem fixat que en totes les contractacions directes que s'han fet pràcticament no hi ha baixa, és a dir, una obra de 30 milions de pessetes adjudicada per 29.900.000, una de 25 milions adjudicada per 24.500.000, o sigui que pràcticament hi

ha baixes de 50.000 a 100.000 pessetes. Els hem fet una sèrie de preguntes, possiblement els consellers ho recordaran, hem començat a rebre aquesta documentació que en haver sortit del tema dels pressuposts evidentment l'estudiarem un poc més, però a primera vista ens ha preocupat aquest tema.

Supòs que tendrem qualche iniciativa en aquest respecte, que ja serà en el pròxim període de sessions, com veuen els parlam amb total sinceritat. Ara bé, en funció d'aquesta primera percepció que tenim ens agradaria tenir més informació de les contractacions directes, ens agradaria conèixer les que es fan a partir de 10 milions de pessetes, perquè entenem que en el tema de la contractació la Comunitat Autònoma podria estalviar molts de doblers si es feia una contractació adequada, tal vegada amb subhasta. Entenem que a vegades, per motius d'agilitat, s'ha de cercar la contractació directa, però si és possible s'han de cercar baixes, com més millor, que repercutirien en el contribuent. Com veuen, no podem ser més sincers. El tema és clar i ens agradaria que els consellers s'ho començassin a estudiar i, al marge d'aquesta possible iniciativa que tendrem, sí que ja els demanam més informació. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Altres grups que vulguin intervenir? Té la paraula el Conseller Sr. Forcades.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

No he correlacionat - i prenc nota de la seva observació - el tant per cent de desviació amb altres concursos, de manera que ha esmentat uns casos d'un 5%, d'un 10%, endevinar a veure, ho mirarem. Nosaltres pensam que aquesta informació és completa, que aquesta quantitat de 20 milions es manté fa estona i que la comissió tècnica agafa per mostreig i números X probables i ens demana tot tipus de contractació, la directa i la indirecta, i aleshores no ha observat cap anomalia aquests quatre o cinc anys -que jo he estat conseller. De totes maneres, jo prenc bona nota; la veritat és que vostè fa una observació interessant, estableix la hipòtesi que hi ha manco baixes en les contractacions directes. Prenc nota d'aquest tema.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Forcades. Més intervencions? Passam al debat de l'Esmena 2296, també del Grup Parlamentari PSM-EEM. Té la paraula el Diputat Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Aquesta esmena sol·licita que tota la documentació que ens arriba per l'article 103 ja esmentat es trameti amb suport magnètic, a més del document material. Així mateix feim extensiva aquesta petició al projecte de pressuposts i als pressuposts ja aprovats definitivament. Nosaltres entenem que avui en dia ja és un anacronisme haver de manejar aquests volums de papers; atès el grau de mecanització que ja té la Conselleria - pel que hem vist, és bastant acceptable - no sabem si és compatible amb el sistema informàtic del Parlament, però entenem que s'hauria d'adequar.

Un altre tema que hem observat durant els debats en ponència i en comissió és que els diferents grups anam proposant baixes, és a dir, ens preocupa molt, quan feim una esmena, donar d'alta una partida o un concepte determinats, però he de reconèixer que les baixes - i pel que he vist no és només el nostre grup, sinó tots - peguen a la babalà. Enguany que hi ha les promeses que vendran molts de duros per a carreteres, uns hem pegat més a carreteres i uns altres peguen a altres temes, però la veritat és que podríem pegar tots a la mateixa partida. Llavors jo vaig demanar: Què passa aquí? Si tots pegam allà mateix, podem deixar buides una Conselleria o una partida important, i varen dir: Si acabàssim els doblers, totes les esmenes decaurien. Això és totalment irracional; hi podria haver esmenes totalment positives que millorassin moltíssim els pressuposts, que el Govern estigués disposat a acceptar-les i perquè ja ens hauríem menjat tota la partida d'on hi havia les baixes previstes, decaurien. Jo ho consider totalment irracional.

Entenc que el que s'hauria de fer seria entrar els pressuposts amb suport magnètic i crec que hi hauria un programa. Supòs que avui en dia això és fàcil, fins i tot n'he parlat amb qualche director general de la Conselleria i pensen que no hi hauria massa problemes per tenir un petit programa que quan ens arriba la informació d'una modificació de crèdit per l'article 103 ja quedàs incorporat i quan féssim una consulta coneixeríem l'estat real d'aquella partida, amb la modificació a l'alta o a la baixa que hauria sofert. Entenem que això és una esmena de finals del segle XX, de l'època de la informàtica i la telemàtica. Suposam que la Conselleria farà tot el que pugui per acceptar-la, perquè és una aposta per al futur. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Altres grups que volen intervenir? Té la paraula el Conseller Forcades.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Encara que no retiri l'esmena, la Conselleria ha reflexionat avui migdia i farem el possible per donar-los el 103, una part; la part d'execució, em pareix, l'hauré de preparar. Després hi ha molta paperassa que tal vegada no ens convindrà arreglar-ho i també que s'aprovi l'estat numèric jo crec que li podem donar, i anar avançant a veure si d'aquí a final d'any podem aconseguir entregar uns pressupostos que permetin a vostè i a tots els grups actuar informàticament sobre les modificacions que vagin proposant, no?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Forcades. Més intervencions? Passarem, idè, a la votació de les esmenes que proposen noves disposicions addicionals, en primer lloc la núm. 2294 del Grup Parlamentari PSM -EEM.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

Procedirem una altra vegada a la votació, atès que la Mesa no tenim clar el resultat.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor de l'Esmena 2294, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen?

El resultat ha estat: A favor, 24; en contra, 31. Queda rebutjada l'Esmena 2294 del Grup Parlamentari PSM-EEM i passam a la votació de les esmenes 2436 i 2437 del Grup Parlamentari SOCIALISTA.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen?

El resultat ha estat: A favor, 24; en contra, 31; abstencions, cap. En conseqüència, queden rebutjades les esmenes 2436 i 2437.

Passam a la votació de l'esmena 2295 del Grup PSM-EEM.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor. Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? Gràcies, es poden asseure.

Resultat: A favor, 3; en contra, 31; abstencions, 21. Queda rebutjada l'Esmena 2295 del Grup Parlamentari PSM-EEM i passam a la votació de l'Esmena 2296, també del Grup Parlamentari PSM-EEM.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor. Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? Gràcies, es poden asseure.

El resultat ha estat: A favor, 21; en contra, 31; abstencions, 3. Queda rebutjada l'Esmena 2296 del Grup Parlamentari PSM-EEM. A continuació passarem a la votació de la disposició final primera, la disposició final segona i l'exposició de motius, a les quals no es manté cap esmena. Repetesc: Disposició final primera, disposició final segona i exposició de motius.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Sí.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Demanaríem que es votàs a part l'exposició de motius.

EL SR. PRESIDENT:

Conforme. Faig l'observació que he dit dues vegades que ho votaríem conjuntament. En conseqüència:

Sres. i Srs. Diputats que a favor de les disposicions addicionals primera i segona, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? Gràcies, es poden asseure.

El resultat ha estat: A favor, 34; en contra, cap; abstencions, 21. Queden aprovades les disposicions final primera i segona, i passam a la votació de l'exposició de motius.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen?

El resultat ha estat: A favor, 31; en contra, 18; abstencions, 6. En conseqüència, queda aprovada l'exposició de motius i passam a les seccions que integren els pressuposts de la Comunitat. En primer lloc a la Secció 03, Sindicatura de Comptes, s'hi manté l'Esmena núm. 3109 del Grup Parlamentari MIXT, la qual s'ha ratificat i es tracta d'una alta i baixa de 10 milions de pessetes. Té la paraula, pel Grup Parlamentari MIXT, el Diputat Sr. Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Aquesta esmena de la Secció 03, Sindicatura de Comptes. En aquest moment la partida és de 1.000 pessetes i nosaltres proposam una alta de 10 milions, en el sentit que hi hagi un compromís que dins l'any 1992, després de cinc anys de l'aprovació de la Llei de Sindicatura de Comptes, es posi en marxa. No podem oblidar que en aquest moment el control extern del Govern el fa una comissió liquidadora totalment al marge de la legalitat vigent, que és la Llei de Sindicatura de Comptes i es troba en una posició precària. Perquè es pensava que cinc síndics de comptes eren massa, abans del final de la legislatura passada es va fer una proposició de llei i es va reduir aquest nombre de síndics de comptes a tres. Ja és hora, idè, que es constitueixi. A posta duim aquesta esmena d'una alta de 10 milions de pessetes perquè hi hagi una seguretat, perquè es demostrí la voluntat de constituir aquesta institució tan important per a la vida política de les Illes Balears.

Però no he vengut a aquesta tribuna per parlar concretament d'aquesta esmena. També vull parlar d'on treuen els doblers. Concretament hi ha una partida de 5 milions de pessetes que en

aquest cas surt de Presidència, de la Secció 11, i que fa referència al personal eventual de gabinet, o sigui als assessors. No vull parlar només de Presidència, vull parlar de totes les conselleries i de tot el personal eventual de gabinet que hi ha en aquesta Comunitat Autònoma. Dit això, jo voldria recordar que el Sr. Aznar, quan l'any 1987 va ser elegit President de la Comunitat Autònoma de Castella i Lleó, el primer que va fer va ser un gest que va consistir a llevar les VISA or per als seu consellers, perquè s'havia de propugnar una política d'estalvi, s'havia de propugnar una política de contenció de la despesa pública i de demostrar a l'electorat, a la ciutadania, que allà s'administrarien bé els doblers.

Idè bé, jo he de recordar una vegada més al Conseller d'Economia i Hisenda que avui matí m'ha dit que havia estat molt fluix, quan l'únic que jo havia dit era que si nosaltres posam uns impostos de cànon d'aigua - 5.000 milions de pessetes que repercutiran sobre els contribuents -, si avui matí s'ha aprovat la presa en consideració d'un altre impost - 3.000 milions més de pessetes que també repercutiran sobre els contribuents -, etc., etc., el menys que es pot fer és una política de contenció de la despesa i, per tant, disminuir les despeses corrents i els capítols I, II i IV. Idè bé, si dins el Capítol I hi ha uns centres de costs, el primer que - s'ha retallar són els assessors del Govern.

Què ha passat amb els assessors del Govern? L'any 1990, si no m'he equivocat, hi havia un total de 25 assessors; l'any 1991, no els hem davallat, pareix que la majoria absoluta ha donat ales a aquest Govern per inflar les assessories de Presidència i de cada conselleria. Hem passat de 25 assessors a 32, 7, hem pujat en un 25% el nombre d'assessors; en doblers, no he tengut temps de calcular-ho, però més o manco deu ser el mateix percentatge, i aquests assessors, en total pugen un muntant de 148.582.715 pessetes, o sigui 150 milions de pessetes. En diran: Què són 150 milions de pessetes? Jo crec que 150 milions de pessetes en assessors són molts de doblers quan es demanen 8.000 milions de pessetes als nostres contribuents, perquè d'aquests 8.000 milions hi ha els 150 que es podrien haver estalviat. No és que demanen la supressió de tots els assessors. Senzillament demanam que es rebaixin.

Jo vull fer un repàs de la situació actual, conselleria per conselleria, començant per donar l'enhorabona al Conseller de Treball i Transports perquè s'ha llevat l'assessor que hi havia la legislatura passada. Per consegüent, jo pens que el Sr. Oliver ha tengut una iniciativa lloable donant una mostra d'austeritat i a posta no em sap gens de greu donar-li l'enhorabona. Igualment també la vull donar al Conseller de Turisme i al de la Funció Pública, ja no amb aquesta intensitat del Sr. Oliver, però sí pel fet que no han tengut ni tinguin assessors.

Després, en primer lloc Presidència, tenia i continua tenint sis assessors, 25 milions de pessetes; Agricultura, Pesca i Alimentació continua amb els mateixos 4 assessors, 26 milions de pessetes; Obres Públiques i Ordenació del Territori, modest, continua tenint un assessor, 6.900.000 pessetes; Sanitat i Seguretat Social, tres assessors tenia i tres en té, 17 milions de pessetes; Comerç i Indústria, tenia i té dos assessors, 9.300.000 pessetes. Aquests són els que han empatat, en aquest partit de futbol, diríem. Després hi ha els que han pujat, els que en guanyat: La Conselleria de Cultura, Educació i Esports, que ha pujat de quatre a cinc, en tenia quatre i ara en té cinc, total 26

milions de pessetes. No Sra. Consellera, no és mentida; en tot cas ho serà la informació que ens han donat: 5 assessors i en tenia quatre, per tant en té un més. Economia i Hisenda no en tenia cap; durant aquests quatre anys el Sr. Forcades s'havia mantingut en una línia d'austeritat i ara, dos assessors, 7.900.000 pessetes, i el record el té la Conselleria adjunta a Presidència, que ha guanyat per golejada, de nou a quatre, 37 milions de pessetes.

Per consegüent, Sres. i Srs. Diputats, jo pens que haurien de reflexionar i haurien d'admetre moltes esmenes que feim des del Grup Parlamentari MIXT, on proposam un augment de la inversió real corresponent, normalment a la mateixa Conselleria, i proposam una rebaixa aproximadament d'una tercera part d'aquests capítols destinats a assessories.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pascual. Grups que volen intervenir? Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí, Sr. President. Ja que el Sr. Pascual ha parlat d'assessors i d'una part de la baixa, nosaltres intentarem parlar un poc de l'alta d'aquesta esmena del Grup MIXT. En principi estam d'acord amb el tema d'assessors, però creim que és molt important l'alta que proposa aquesta esmena. L'esmena 3009 del Grup Parlamentari MIXT proposa, obliga - si s'aprova - a la creació efectiva de la Sindicatura de Comptes, ja que és creada per aquest Parlament. Ja que el Govern no escolta, Sr. President, supòs que l'interessa gens, nosaltres ens demanam què passa amb la Sindicatura de Comptes. Per què, després de sis anys, no ha estat possible posar d'acord els grups parlamentaris - fonamentalment posar d'acord el grup parlamentari majoritari - durant dues legislatures perquè es nomenassin els síndics de comptes, en aquest moment tres síndics.

No hi ha manera de complir la llei que obliga a nomenar una Sindicatura de Comptes. L'únic que un pot pensar és que el Govern no vol que hi hagi Sindicatura de Comptes, l'únic que un pot pensar és que el Govern no està d'acord que un organisme creat per la Comunitat Autònoma, amb poders executius que li dóna una llei, amb poders fiscalitzadors, pugui controlar l'acció econòmica del Govern. No podem pensar res més. No és mal de fer que els grups parlamentaris es posin d'acord per nomenar tres síndics de comptes, no és mal de fer. El Govern no ho vol. Per què? El Govern no vol ser controlat, set anys avalen aquesta afirmació. Si no és així, cito el Govern perquè en el termini de quinze dies els grups parlamentaris ens posem d'acord per nomenar els síndics, en el termini d'un mes o en el termini d'un mes i mig. Estic completament segur que serà impossible.

El Grup Parlamentari SOCIALISTA està disposat a arribar a una solució perquè persones independents de reconeguda vàlua que no tinguin la més mínima adscripció a cap tipus de partit polític siguin els síndics de comptes d'aquesta Comunitat. Ho firmam aquí i ara. Al Govern no tan sols no li interessa, sinó que ni escolta la possibilitat que li demanam de crear rapidíssimament la Sindicatura de Comptes. Que responguin si la volen crear o no. Set anys. És la vergonya més grossa, com a creació institucional, que existeix en aquesta Comunitat

Autònoma. No ha estat possible, senyors, crear un òrgan importantíssim de control econòmic del Govern. La veritat és que a tots ens hauria caure la cara de vergonya, però els responsables són vostès, el Govern.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Té la paraula, pel Grup PP-UM, el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

La veritat és que, a aquestes altures del debat, el Sr. Portaveu del Grup MIXT m'ha com a barrejat, és a dir, ha aprofitat l'esmena sobre la Sindicatura de Comptes per fer un repàs dels assessors, conselleria per conselleria. Jo diré una anècdota que pot ser una veritat com un puny: Val més tenir assessors, que si no funcionen els cesses, que col·locar gent que quedi permanent dins una administració, però a part d'açò, crec que si vostè compara la quantitat d'assessors d'aquesta Comunitat Autònoma amb altres administracions, crec que encara guanyam per golejada, per en el sentit de prudents.

Estam molt acostumats a treure coses dels altres grups polítics i dels líders de diferents formacions. El Sr. Aznar va poder fer la retirada de "VISAS de oro" perquè n'hi havia; aquest Govern no les ha retirat mai perquè mai no en va posar. Per tant, no empri aquesta arma com qui vol dir prenguin exemple. Precisament jo crec que el Sr. Aznar, que quan va accedir al Govern de Castella-Lleó tenia coneixement de com funcionava el Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, va aplicar una sèrie de mesures que es venien aplicant aquí. Vostè ho creurà o no, però de la mateixa manera que vostè ha dit allò Jo també puc respondre d'aquesta altra manera.

Per altra banda, s'ha de dir que no és un problema de govern que no hi hagi Sindicatura de Comptes. La llei hi és i els síndics els ha de nomenar aquest Parlament, i perquè els nomeni aquest Parlament hi ha d'haver un acord entre totes les forces polítiques, i perquè hi ha hagut acord entre totes les forces polítiques no basta una majoria absoluta, sinó que hi ha d'haver una majoria qualificada. El que no pot pretendre ni una banda ni l'altra és posar el mac en terra un per l'altre, que és el que ha passat fins ara, primer amb els cinc, ara amb els tres, discutint si seria millor un que tres, però no és un problema del Govern de la Comunitat Autònoma i no crec que açò vulgui dir que es vulgui escapar al control de tots els comptes d'aquesta Comunitat Autònoma, ni molt manco. El Govern té fixat a la corresponent secció del seu pressupost una partida pressupostària oberta per a la Sindicatura de Comptes que com molt bé vostè no ha dit, però sí que ha insinuat avui aquí i també va dir dins comissió, tant fa 1.000 pessetes com 10 milions.

Per tant, no és el problema testimonial de la Sindicatura de Comptes. S'ha revelat perquè s'ha presentat aquesta esmena: Per fer un repàs al tema dels assessors del Govern balear, no pel fons en si de la Sindicatura, amb el qual no solament hi estam d'acord, sinó que és previst al mateix pressupost i, com molt bé va expressar vostè, tan són 1.000 pessetes com 10 milions. Per açò nosaltres, com a grup parlamentari, no donarem suport a

aquesta esmena i cregui que desitjam l'acord de la Sindicatura de Comptes tant com vostès. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Pel torn de rèplica, té la paraula el Sr. Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Per començar, dir al Sr. Huguet que jo no volia fer un repàs, o sigui que l'esmena de la Sindicatura de Comptes no té res a veure amb el repàs. El repàs l'hauria fet encara que no hi hagués aquesta esmena, a la primera que m'hagués donat lloc. Ho he fet aquí perquè hi ha una baixa d'un capítol de personal eventual de gabinet, perquè és la primera, senzillament per qüestions cronològiques, només per això, però ja que ha dit que Parlament ho ha de fer, no ens hem consultat, però jo crec que el Grup MIXT no tendria inconvenient que el President del Parlament iniciés una ronda de converses amb els distints grups parlamentaris per veure si es desbloqueja el tema de la Sindicatura de Comptes. Per consegüent, ja que el Grup PP-UM que dona suport al Govern diu que ho ha de fer el Parlament, a nosaltres ens pareix molt bé que el President del Parlament iniciï una ronda de converses entre els distints grups, que se cerquin les persones adients, que d'una vegada per totes es nomenin els síndics de comptes i desenvolupem el nostre Estatut d'Autonomia. Respecte del Sr. Aznar, el Sr. Aznar va llevar "VISA oro" perquè n'hi havia, molt bé, idè a aquest Govern que llevi assessors perquè n'hi ha. Senzillament això, Sr. Huguet.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pascual. Dins el torn de contrarèplica - vull fer constar que la intervenció del Sr. Pascual és contrarèplica, que és el que ha defensat l'esmena - té la paraula el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí, Sr. President. La intervenció del Sr. Pascual no serà molt contrarèplica perquè en principi estam d'acord que - s'han de nomenar els síndics de comptes, i nosaltres hem fet una citació al Grup Parlamentari POPULAR. Sr. President del Parlament, si vostè vol prendre la iniciativa de consultar als grups quina és la postura respecte de la Sindicatura de Comptes, li deim que el nostre grup està obert de forma immediata a consensuar i votar uns síndics de comptes independents, que no tinguin adscripció a cap partit polític. Immediatament, passat demà, perquè l'important és que hi hagi un òrgan previst a l'Estatut d'Autonomia, creat per llei d'aquest Parlament i que tots els parlamentaris, encara que la responsabilitat més grossa sigui del grup majoritari, no haguem de passar la vergonya d'haver passat set anys i haver estat incapaços d'asseure'ns a posar en marxa el tema de la Sindicatura de Comptes.

No hem de contar la història, ens varem asseure una vegada, no hem de contar la història. Si volen, la contam, però no val la pena; tots sabem per què en aquells moments determinats no es va nomenar la Sindicatura de Comptes. Si no hi ha els tabús o els intents dirigistes que hi havia en aquells moments de

nomenar uns certs síndics, nosaltres creim que es pot nomenar en quatre dies, que no és tan complicat. Ara bé, si el Govern i la majoria que el sustenta - de fet el grup majoritari del Partit Popular que ha elegit aquest Govern - s'entesta a nomenar les mateixes persones que com a xotets de cordeta siguin els mentors del Govern dins la Sindicatura de Comptes, és molt mal de fer que es trobin els tres quins per votar, és molt mal de fer. Vostès proposin o estiguin d'acord que siguin persones independents i tendran la Cambra absolutament disposada a firmar i jo també deman al Sr. President del Parlament que almanco ho intenti i que se sàpiga públicament qui és que no vol la Sindicatura de Comptes o qui és parcial i partidista en aquest tema.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. També en torn de contrarèplica, té la paraula el Diputat Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Gràcies, Sr. President. Jo faig una advertència en aquest moment del debat i per descomptat no som ningú per fer-la al President del Parlament. Si continuam amb aquest debat de les esmenes i el que preveu el Reglament de la fixació de posicions no és fixar posició quant a l'esmena, sinó encetar nous debats amb el grup majoritari, faig també acte de fe aquí dins i dic públicament que no renuncio a cap contrarèplica exceptuant que el President em llevi la paraula.

Jo li deman, Sr. Alfonso, que tots guardem les formes. No li puc acceptar de cap manera que digui aquí dins que les propostes que ha fet el Partit Popular sobre síndics de comptes siguin xotets de cordeta del Govern de la Comunitat Autònoma. Crec que açò és impresentable, perquè els que va presentar el Partit Popular en principi tenen la mateixa dignitat, ni més ni manco, que els que van proposar vostès.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Vull fer l'observació que agrairia que una vegada exposada l'esmena per part del grup que la presenta, els grups tinguin el torn d'intervenció normal a favor o en contra de l'esmena en qüestió i el torn de contrarèplica sigui a la rèplica que faci el proponent del grup, perquè si no, podem obrir debats contínuament. Per tant, amb la facultat que tenc d'ordenació del debat, avís que seré inflexible en aquest punt, perquè crec que en el decurs d'aquest debat tan llarg hi ha moltes possibilitats de poder intervenir sense que ningú no quedi en situació d'indefensió. Per tant, be aclarit aquest concepte.

Passarem a la votació de l'esmena núm. 3009 del Grup Parlamentari MIXT.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, no n'hi ha.

A favor, 27; en contra, 31. En conseqüència, queda rebutjada l'esmena 3009 del Grup Parlamentari MIXT i passam a la Secció 04, Consell Econòmic i Social de les illes Balears, i a l'Esmena 3010 del Grup Parlamentari MIXT. Té la paraula el Diputat Sr. Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Alta de 10 milions de pessetes també per assegurar que es posarà en marxa el Consell Econòmic i Social. Tothom diu que s'ha de posar en marxa, però amb 1000 pessetes. No feim cap més comentari. Respecte de la baixa és a la Secció 36, que són aquests 150 milions que demanàvem que baixassin a 100. Naturalment d'aquí en llevam 10.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pascual. Grups que volen intervenir a favor o en contra? Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Diputat Sr. Moragues.

EL SR. MORAGUES I GOMILA:

Gràcies, Sr. President. No volem deixar passar aquesta oportunitat que ens donen per posicionar-nos davant una esmena que ja ha esdevingut clàssica, però que pel fet de ser repetitiva no és menys estimada pels escons socialistes. Al nostre entendre és una esmena important, perquè és una proposta que va dirigida a la vertebració de la nostra Comunitat Autònoma i per açò li dedicam una especial referència. Estam ben segurs que aquesta esmena voldria deixar de ser una esmena clàssica i esdevenir una esplèndida realitat. Al nostre entendre, el Consell Econòmic i Social és una peça clau per als qui creiem en una democràcia a seques, en una democràcia amb majúscula, en una democràcia sense qualificatius i sense limitacions.

Sabem que el grup conservador que dóna suport al Govern enguany tampoc no acceptarà aquesta esmena, perquè ja ho va expressar durant la tramitació en comissió, però no tinguin por, senyors conservadors, senyors del Govern, que en aquesta qüestió l'oposició ha posat en marxa la tàctica denominada "la gota malaya". Tots la coneixen, no? Si l'aigua, gota a gota, és capaç de foradar una roca, nosaltres pensam que any darrera any aquesta esmena entrarà un poc més dins el seu cap fins a arrelar convenientment i donarà els fruits esperats. Llavors, quan açò doni aquests fruits, haurem fet una passa importantíssima per tal de situar la nostra Comunitat Autònoma al cap de les comunitats autònomes, no només en renda per càpita, sinó també en major corresponsabilitat social, en major participació democràtica. Per tant, Sres. i Srs. Diputats (del grup conservador, preferentment), esperam que reflexionin sobre la manca d'estaló a aquesta proposta i tirin endavant la constitució del Consell Econòmic i Social, que per a nosaltres és una peça fonamental, com he dit, per a la vertebració d'aquesta Comunitat Autònoma. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Moragues. Més intervencions a favor o en contra? Sí, té la paraula el Sr. Huguet pel Grup PP-UM.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Gràcies, Sr. President. Segons he pogut entendre de la seva observació, he de fer referència a l'esmena i al grup que l'ha proposada. Per tant, en aquesta esmena, jo he de dir és que l'argumentació quant a la posada en funcionament del Consell Econòmic i Social és bastant semblant a l'esmena que havíem vist amb anterioritat, si bé en aquest cas l'elecció del membres o la constitució del Consell no és una competència del Parlament. L'única cosa que s'ha explicat, i la prova d'açò és que en el pressupost de la Comunitat Autònoma hi ha una partida pressupostària oberta amb 1.000 pessetes, que indiscutiblement no bastarien si - s'hagués de posar en marxa ni tampoc segurament els 10 milions, el que sí s'ha dit, repetesc, i crec que en aquest sentit fins i tot certes forces polítiques ho varen qualificar de prudència, que era convenient, en tot cas, ja que diferents agents socials que integren el Consell Econòmic i Social no s'havien posat d'acord per elegir els seus representants, esperar que hi hagués la constitució del Consell Econòmic i Social a nivell de l'Estat espanyol per veure més o manco quina era la representació i l'estructuració que preniem.

Aquí hi va haver diferents propostes, una per part del CDS, propostes de diferents comunitats autònomes que tenen sistemes diferents, però en definitiva no hi havia hagut un acord o una vertebració del Consell Econòmic i Social des de dalt, en el sentit de tenir una uniformitat perquè tots tinguessin una composició més o manco semblant i unes mateixes competències, però jo li puc dir que en el si del Govern de la Comunitat Autònoma, no és que hi hagi voluntat, sinó que està previst en el pressupost, mitjançant aquesta partida pressupostària oberta simbòlica, com també serien simbòlics els 10 milions de pessetes, i que quant a la representativitat dins el Consell Econòmic i Social són els mateixos organismes que hi tenen la representació que no es posen d'acord per veure qui hi envien i en quina proporció s'ha de fer. Estan establertes les proporcions i representacions en les diferents organitzacions, però a l'hora que la organització elegeixi per ella mateixa no s'acaben de posar d'acord. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Vol fer ús del tom de rèplica, Sr. Pascual? Idò passarem a la votació de l'Esmena 3010.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Abstencions? No n'hi ha.

A favor, 28; en contra, 31. En conseqüència, queda rebutjada l'Esmena 3010 del Grup Parlamentari MIXT i passam a la Secció 11, Presidència del Govern Balear. En primer lloc, al Progr~ma 1121, Presidència de Govern, hi ha l'Esmena 2298 del Grup Parlamentari PSM-EEM. Té la paraula el Diputat Sr. Serra.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. En aquests moments que tenim un sistema autonòmic i democràtic que té un funcionament nosaltres creim que ja no en rodatge, sinó en una fase de maduració, però que crec que hem de convenir que els pobles de Formentera, Eivissa, Menorca i Mallorca han de d'anar aprenent i a la vegada madurant què és l'autogovern, què és el sistema autonòmic, ens pareix que no és de més que des del Govern de la Comunitat, a instàncies d'aquest Parlament, es facin campanyes institucionals, campanyes dirigides al conjunt de la nostra societat per tal que la població sigui corresponsable en aquesta lluita que tenim dia a dia els que creim en la democràcia i en l'autogovern.

Aleshores ens hem permès de presentar una esmena de 5 milions de pessetes, modesta, que indubtablement no és per a una campanya publicitària, sinó per a una campanya que cal dissenyar amb molta modèstia, perquè els doblers que proposam són pocs, per tal que la nostra societat sigui conscient del seu nivell d'autogovern i que si aquest Parlament i aquest Govern demanen més autogovern, si molts d'ajuntaments i consells insulars d'aquestes illes demanen més autogovern - i en això pareix que hi ha un acord global de tots els que som aquí presents -, aleshores ens pareix bo que s'expliqui una mica el sentit d'aquestes demandes i de l'autogovern. Per tant, una esmena molt modesta, de tipus institucional: una campanya divulgativa mínima, però contundent a favor de més autogovern per a aquestes illes.

I les baixes, d'on? El company Pere Sampol ja ho va dir en el debat de totalitat que amb un pressupost magre era difícil fer certes rebaixes. La veritat és que s'ha de ser just i s'han de fer rebaixes d'on sigui possible. Nosaltres aquí propugnam una petita rebaixa sobretot de despeses corrents, quatre milions, i després un milió d'unes inversions noves que es pensen fer per a la Direcció General de Presidència, al palau de Marivent. Per als diputats que no ho sàpiguen, el palau de Marivent és una donació a la Diputació de Balears d'una família i que durant el règim anterior la Diputació provincial va cedir a la Casa reial per al seu ús i gaudir i, a la vegada, any darrera any el Govern de la Comunitat posa al pressupost una sèrie de milions per al manteniment d'aquest palau: Capítol I, personal, quasi 30 milions; despeses corrents a Marivent, més de 13 milions, i enguany unes inversions noves - no sabem que deuen haver de fer - d'1.600.000 pessetes. En total, del nostre pressupost del 1992, dels pocs pressuposts que té aquesta Comunitat, gastam quasi 45 milions de pessetes en el palau de Marivent.

Nosaltres creim que aquí també és pot fer una petita rebaixa, sobretot de despesa corrent, de Capítol II, on llevaríem 4 milions dels 13 i busques que tenen, i d'aquestes noves inversions, que evidentment ni el Govern no coneix quines són, llevaríem aquest milionet, ja que ens pareix que Marivent no necessita massa noves inversions, la veritat. Creim que simbòlicament estaria bé una campanya modesta en demanda de més autogovern impulsada pel Govern. Gràcies.

(L'Honorable Sra. Vicepresidenta Primera substitueix el Molt Honorable Sr. President en la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Altres grups que vulguin intervenir? Té la paraula la Sra. Salom.

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Jo només volia dues coses al Sr. Serra. La partida de Marivent ja és molt ajustada a les necessitats reials que té el palau; per tant, el nostre Grup del PARTIT POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA no pot donar suport a la seva esmena, que implica una reducció per 5 milions de pessetes. D'altra banda li diré que pensam que no fa falta que es gastin 5 milions de pessetes per fer una campanya explicant al ciutadà el que és el nostre autogovern. El nostre Govern sap fer-ho sense gastar un sol duro; ho pot fer simplement amb les declaracions que fa dia a dia als mitjans de comunicació a través de cada conseller, dels diputats d'aquest grup i del seu president. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Programa 1262 Pel torn de rèplica ...

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Gràcies,

(Rialles) ... Molt convincent, molt convincent. El Sr. Gilet ja deia l'altre dia que el Govern ja demana tot el que s'hagi de demanar, ho vaig llegir l'altre dia, però nosaltres deiem en demanda de més autogovern. És una cosa un poc diferent. En aquest moment no és molt clar que el Govern demani més autogovern, no queda molt aclarit, i nosaltres voldríem que fos en demanda de més autogovern. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Salom.

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies. Jo només voldria fer una pregunta al Sr. Serra o si més no deixar-la enlaire, i és a veure si creu que amb 5 milions de pessetes quedarà més clar aquest "més autogovern" que vostè diu. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Ha acabat el debat? Si, té la paraula el Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Senzillament per fixar la postura del nostre grup. Nosaltres votaríem a favor d'aquesta esmena quant a l'alta, però quant a la baixa estam d'acord amb el grup majoritari i, per tant, ens abstenem.

EL SR. PRESIDENT:

Programa 1262, Publicacions i BOCAIB, núm. de registre 2475/91, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, la qual rectifica la baixa i s'aplica a la Secció II, Subprograma 126.200. Aquesta esmena s'agrupa amb la núm. 2476/91 del Grup Parlamentari

SOCIALISTA, al Programa 1263. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula la Diputada Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MADURELL:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sres. i Srs. Diputats.

Aquestes dues esmenes que presenta el Grup SOCIALISTA a aquest programa van justament dirigides en gran mesura a facilitar les tasques parlamentàries als diputats i diputades d'aquesta Cambra. El que proposem en aquestes esmenes és que el nostre Parlament es connecti amb les bases de dades que el Govern Balear té previst crear que, si no ens han informat malament, són les dues a les quals feim referència en les nostres esmenes amb les quals ja s'ha previst que s'hi connectin altres institucions. Creim que tenir accés a aquest conjunt de dades organitzades d'una manera ràpida, ordenada i coherent podria ser molt profitós per a tots els grups parlamentaris, que sense una inversió massa forta en podríem treure un gran rendiment.

Per tant, Sres. i Srs. Diputats, el fet d'aprovar aquestes esmenes no és només un signe de voluntat política, sinó també un signe de modernitat, ja que tenir accés a bases de dades, en definitiva, no vol dir res més que tenir accés ràpid a grans quantitats d'informació. Per tot això, Sres. i Srs. Diputats, demanaria que votessin a favor d'aquestes esmenes. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Altres grups que vulguin intervenir? Té la paraula la Sra. Salom.

LA SRA. SALOM I COLL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Jo voldria dir a la Sra. Riera que en vista a la nostra bona voluntat donarem suport a les seves dues esmenes. Moltes gràcies.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

La Sra. Riera té la paraula.

LA SRA. RIERA I MADURELL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Em complau comprovar que el Grup PARTIT POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA s'ha mostrat raonable acceptant la proposta socialista. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Programa 1266, Palau Marivent, R.G.E, núm. 2477/91, del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Té la paraula el Sr. Valenciano.

EL SR. VALENCIANO I LÓPEZ:

Gràcies, Sr. President. Al contrari del que opina el Sr. Serra, aquestes esmenes intenten fer una inversió concreta en el Palau de Marivent per una quantia, i aquesta inversió és senzillament per millorar les comunicacions. Per què és necessari millorar aquestes comunicacions? Jo els contaré un exemple que va passar aquest estiu a un grup empresarial important que havia

d'haver a fer una visita a aquest palau. Aleshores s'han de posar en contacte, han de telefonar i han de dir les persones que hi han d'anar, comencen a demanar noms i DNIs, fins que al final dius: Bé, tot això, aquesta llarga llista seria molt millor dir-la per fax, no?, seria molt més ràpid. "Bé, però si vostès ens han d'enviar això per fax aturin el telèfon, esperin dos minuts, per favor, ens donin temps de connectar el fax al telèfon, ens ho enviïn i després telefonin i ho comprovarem". Esperen dos minuts, envien el fax, tornen a telefonar al cap de dos minuts a veure si l'havien rebut, no havia anat bé, tornen a penjar, tornen a esperar dos minuts, tornen a enviar el fax i després va anar bé. Es tracta, Srs. Diputats, d'evitar que es puguin repetir situacions com aquesta.

(El Molt Honorable SR. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Altres grups que volen intervenir? Té la paraula el Sr. Serra.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Sr. Valenciano, vostè em farà creure que hem de posar un milió més del pressupost per una línia telefònica i un fax a Marivent? Estic segur que la Companyia Telefònica Nacional ho posarà de franc, n'estic ben segur. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Serra. Més intervencions? Sí, té la paraula la Sra. Salom.

LA SRA. SALOM I COLL:

Gràcies, Sr. President. Jo voldria fer l'aclaració que una cosa és Marivent i l'altra la casa del rei, i aquesta informació depèn de la masia i la masia depèn del patrimoni nacional. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Salom. Passam al Programa 13.43, Ajut al tercer món, en el qual hi ha l'Esmena 2299 del Grup Parlamentari PSM-EEM. Té la paraula el Diputat Sr. Serra.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. Fa tres anys que anam aprovant petites partides pressupostàries d'ajut al tercer món i de fet les primeres varen sorgir a iniciativa del nostre grup. Després, cada any el Govern ja pressuposta una quantitat, i enguany ens arriba una quantitat que nosaltres pensam que té un interès. El Govern pressuposta 35 milions de pessetes, ens pareix que és una quantitat respectable i nosaltres feim una esmena d'addició de 10 milions per tal d'arribar a un u per mil del pressupost, un u per mil que es destini de solidaritat amb el tercer món.

A més, en aquests moments volem explicar un poc en què es basa l'augment. Jo crec que en un moment que hi ha hagut uns canvis polítics i econòmics molts grossos en tot el món que es van accelerant moltíssim, els conceptes de primer, segon i tercer món de cada dia són certament més dinàmics, més complexos i jo crec que tots hem de ser molt conscients que una de les

coses que podem fer és evitar moviments de població en massa, precisament del tercer món cap a latituds occidentals, cosa que no és pot evitar, naturalment, amb barreres ni amb segons quines mesures de tipus repressiu, sinó que precisament es poden intentar pal·liar els moviments de població del tercer món a base de solidaritats internacionals, a més d'inversions, etc., etc.

Per tant, dedicar un u per mil del pressupost de la Comunitat Autònoma a ajut al tercer món no ens pareix en absolut una quantitat exagerada, sinó que ens pareix una quantitat petita, per bé que simbòlicament important. Valgui aquesta explicació per passar dels 35 milions previstos als 45 que el nostre grup propugna amb aquesta esmena.

Tenir en compte també que avui matí els informatius internacionals importants encara preveïen que aquest hivern la situació de tercer món s'ampliarà considerablement i no només haurem de parlar d'Àfrica, Amèrica o Àsia, sinó que també s'haurà de parlar de certes zones europees on es preveuen moltes dificultats socioeconòmiques molt semblants a aquelles que a vegades intentam pal·liar amb certes mesures i que són les que hem esmentat d'Àfrica, Amèrica Central o del Sud o Àsia. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Serra. Grups que volen intervenir a favor o en contra? Pel Grup Parlamentari PARTIT POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA, té la paraula la Diputada Sra. Salom.

LA SRA. SALOM I COLL:

Gràcies, Sr. President. El nostre grup no donarà suport a aquesta esmena, ja que sap que en principi 35 milions de pessetes no basten, però és que no bastarien ni 35, ni 45, ni 105. En principi tenim aquesta xifra, ens pareix correcta i el que hi ha són altres possibilitats que si vostè troba que particularment s'ha de col·laborar més en l'ajuda al tercer món, hi ha unes associacions a les quals podem acudir tots per contribuir econòmicament amb aquesta bona acció social. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Salom. Torn de rèplica. Té la paraula el Sr. Serra.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Jo ara no tenc els números, Sra. Salom, però a l'Expo em pareix que són 1.200 milions, només és un exemple qualsevol. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Serra. Contrarèplica? Acabat, idò, el debat, passarem a la votació de les esmenes de la Secció de Presidència; en primer lloc, la núm. 2298 del Grup Parlamentari PSM-EEM.

Vots a favor. Es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Vots en contra?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, es volen posar drets per favor? Gràcies, es poden asseure.

A favor, 5; en contra, 30; abstencions, 23. Queda rebutjada l'Esmena 2298 i passam a les esmenes 2475 i 2476 del Grup Parlamentari SOCIALISTA.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor. Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

El resultat ha estat: A favor, 28; en contra, 30; abstencions, cap. Queden rebutjades les esmenes 2475 i 2476. Per què demana la paraula, Sr. Huguet?

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí, Sr. President. Per assumir la responsabilitat d'haver passat tan ràpidament a la votació de les esmenes, cosa que ens agrada a tots, però que a nosaltres ens ha agafat un poc descol·locats, i ho dic així de clar. Seria una incoherència el fet de no haver votat, però com que estam pendents a veure si ens aixecam els tres d'aquí davant, no s'ha aixecat quasi ningú a dues esmenes a les quals el nostre grup havia manifestat que donaria suport. Per tant, en el moment que s'ha produït la votació me'n he adonat i he alçat la mà per tornar a començar aquesta votació, fet que també ha passat en altres esmenes. Si és possible repetir aquesta votació, jo li ho agrairia molt, i si no és possible, que el Govern de la Comunitat sàpiga que aquest compromís assumit pel grup parlamentari s'ha de dur endavant.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. No repetirem actuacions, però en qualsevol cas hi haurà constància a l'acta i al diari de sessions de la seva intervenció. Sí, Sr. Valenciano.

EL SR. VALENCIANO I LÓPEZ:

Per una qüestió d'ordre, Sr. President. És que el resultat que ha donat la Presidència no és el que ha vist aquest grup. Aquest grup no ha vist que hi hagi hagut la quantitat de vots en contra que diu la Mesa. No s'han aixecat.

EL SR. PRESIDENT:

Els dos vice-presidents han coincidit en el recompte. En conseqüència, don per bo el resultat de la votació i passam a l'Esmena 2477 del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Sí, SR. Serra.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Sr. President, em permeti una qüestió d'ordre. Fa un moment ens han passat una nota que la Companyia Telefònica Nacional ha instal·lat fa molt poc temps unes línies noves a Marivent i que són de les millors de l'Estat. Per tant, ens pareix que per ventura seria millor comprovar-ho abans de votar aquesta esmena. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Valenciano.

EL SR. VALENCIANO I LÓPEZ:

Sí, Sr. President. Quan es van presentar aquestes esmenes no s'havien fet aquestes línies. Si el Sr. Serra ja ho sabia ho hagués pogut dir en comissió i abans de la intervenció, i si ho pot demostrar, evidentment la retirarem. Ara bé, demanaríem que aquestes informacions no es publiquin a darrera hora, quan se saben a priori molt abans d'entrar en el plenari.

EL SR. PRESIDENT:

I jo el que demanaria a tots és que una vegada tancat el debat, no el tornin a obrir, perquè el podríem allargar d'una manera impressionant. Passam a la votació de l'esmena 2477.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

El resultat ha estat: A favor, 22; en contra, 35. En conseqüència, queda rebutjada l'Esmena 2477 i passam a la votació de l'Esmena 2299, del PSM-EEM.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor, 27; en contra, 30. Queda rebutjada l'esmena 2299 i passam a la Secció 12, Conselleria de Turisme, per debatre, en primer lloc, l'Esmena 2478 del Grup Parlamentari SOCIALISTA, a la totalitat de la secció. Té la paraula el Diputat Sr. Pallicer.

EL SR. PALLICER I PUJOL:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Parlar de turisme en aquesta Cambra és per a mi un gran atreviment, perquè els Srs. i Sres. Diputats tenen coneixement del tema, ja que vivim en una Comunitat on el turisme és el gran motor de les nostres economies illenques, però a més d'un atreviment, per a nosaltres i per a mi és un deure, ja que complim amb el joc democràtic de proposar al govern que governa les propostes que creim oportunes per millorar l'activitat turística d'aquesta Comunitat. És un deure que ens dóna el joc democràtic que, a pesar que les regles de majories i minories facin que moltíssimes vegades no s'acceptin les propostes, almanco serà per a mi un vertader plaer que el que ara direm ens faci reflexionar.

Sens dubte, mirant la realitat socioeconòmica d'aquesta Comunitat, es pot comprovar que vivim moments que podem qualificar de greus i d'incertesa. Dins el món on el turisme va a més, ha passat aquests darrers anys, el dins el ranking de l'activitat econòmica, d'ocupar el lloc setè o vuitè a ocupar el tercer, la indústria turística d'aquesta Comunitat Autònoma nostra travessa uns dels moments més greus i problemàtics de la seva història, no només per la baixa o nul·la rendibilitat de les nostres empreses, tret d'algunes excepcions, sinó perquè el empresaris gairebé no saben quin és el futur. Els nostres empresaris no tenen prou llum ni camins clars per continuar aquesta tasca de desenvolupar la seva activitat. que bé.

És ver que des d'aquest Parlament i des d'aquest Govern s'han pres mesures per millorar aquesta situació, moltes de les quals han estat bones. Em referesc a la mesura de protecció d'espais naturals tan aplaudida dins els mercats europeus i també a les mesures que es varen prendre sobre la Llei d'embelliment de zones turístiques, que també han tingut un gran predicament dins els nostres mercats d'Europa, però també hem de dir que hi ha hagut altres mesures que a pesar que s'han fet amb bona intenció per millorar aquesta situació nostra, qualque vegada han tingut efectes contraris als volguts. En aquest moment em referesc als decrets Cladera, les lleis, que fent-se per intentar reduir i reconduir l'oferta i el creixement de la nostra indústria, varen servir d'alçaprem per crear en molt poc temps 83.000 places hoteleres que han estat perniciosos per a la comercialització del nostre producte. Han rebentat el mercat i en aquests moments els empresaris encara suporten els efectes d'un excés d'oferta que de moment pareix que continua.

Hi ha hagut altres lleis que, des del nostre punt de vista, també s'han fet amb molt bona intenció. Em referesc a la Llei de modernització hotelera, però també hem de dir que aquesta llei ja tenia normes que regulaven i pràcticament omplien un gran tant per cent del seu àmbit d'aplicació. Em referesc a totes les normes referents a la higiene, a totes les normes referents a instal·lacions i, evidentment, també a la lluita contra incendis. Tal vegada hauria anat millor que tot d'una ja s'hagués anat cap a la Llei d'oferta hotelera, que ens han dit que molt prest ja es durà a aquest Parlament, sobretot la que fa referència a l'illa de Mallorca.

Ara bé, aquesta Comunitat Autònoma té competències absolutes en turisme i, des del nostre punt de vista, no hi ha hagut control suficient de la qualitat del producte i en certa manera això ha fet que, amb motiu d'aquesta Llei de modernització i de les inspeccions que s'han efectuat a través seu, hagin aparegut un tant per cent molt gros d'hotels - es pot dir clarament que la xifra s'acostaria al 65% o al 70% - amb una planta pràcticament obsoleta. En aquest moment, els nostres empresaris, davant aquesta incertesa i havent d'afrontar inversions molt fortes per mirar de fer un producte més competitiu, es troben aturats tot i esperant a veure què passa.

És ver que hi ha altres empresaris que s'han llançat en forma d'empresa multinacional a fer inversions a altres indrets de l'Estat espanyol i que avui en dia construeixen establiments hotelers fora del nostre país. Nosaltres no tenim res a dir en contra, ens pareix be que hi hagi empresaris mallorquins que exportin tecnologia i que tinguin dimensió internacional. Ara bé, ens agradaria que els productes i establiments que tenguessin aquí es trobassin en bones condicions, fossin un producte

adequat per competir també de cara al futur, i d'aquest punt també en tenim els nostres dubtes. Tenim, doncs, empreses descapitalitzades amb un producte gairebé obsolet i uns empresaris - i això és el més perillós - amb poca fe en el futur. El balanç no és molt atractiu i la política feta pel Govern de deixar fer a cadascú més o manco el que ha volgut ens ha conduït a una situació límit on la mà invisible d'Adam Smith ens ha fet més mal que bé.

Però encara hi ha més. En aquest món de la indústria turística, el factor treball, el món del treball tenia en aquell temps una il·lusió de fer feina perquè desenvolupava la seva professionalitat, feia un casa seva, tenia il·lusió per progressar dins les empreses i pitjava perquè indústria i el producte que donaven fos de primera qualitat i de primer ordre. En aquests moments, no podent els empresaris pujar els preus, essent molt baixos els marges comercials, l'únic que fan anar baixant la qualitat any darrera any i, d'aquesta manera, aquest col·lectiu laboral es va desprofessionalitzant d'una manera tremendament desenganyada, fins i tot amb "stress", i, el que és més greu: que donem un producte - no totes les empreses, afortunadament, però una sí una gran majoria - que, la veritat, perjudica la nostra imatge turística, cosa que llavors és molt difícil de recuperar.

Ningú no pot aclucar els ulls davant aquest quadre que la realitat ens dibuixa. Aquest Govern s'ha compromès amb lleis i normes, però després no ho ha confirmat totalment amb fets. Hi ha hagut contradiccions clares entre el que s'ha dit i el que s'ha fet. Posarem un parell d'exemples, tal vegada els més significatius. Parlem de qualitat, però consentim que es rebaixi fins a límits insuportables la qualitat dels establiments turístics; parlem de qualitat i no formem bé els nostres treballadors; parlem de qualitat i no feim cap tipus de control a establiments de l'oferta complementària; parlem de qualitat i prenim mesures tardanes sobre el factor més important que tenim sobre el turisme, que és l'ordenació del territori, tot i semblant que hi ha dues polítiques diferenciades, una de la Conselleria de Turisme i una altra de la Conselleria d'Ordenació del Territori.

Fins i tot qualque vegada pareix que pugnen per intercanviar-se els papers, qualque vegada amb signes positius, però és evident que, a través d'estudis fets pel mateix Govern, fets per la Universitat Balear, s'ha arribat a acords per conèixer el diagnòstic, hi ha acords sobre el diagnòstic d'aquesta malaltia de la nostra indústria turística incloses les mesures a prendre per curar la malaltia, per bé que ja ha arribat el moment d'insistir perquè aquest Govern que té la responsabilitat de governar deixi anar les mesures parcials, la majoria fetes fora de temps, i es plantegi seriosament atacar el problema d'una manera global.

Nosaltres volem dir el que faríem si governàssim. Hem d'anar d'una vegada cap a un nou model turístic. El que tenim, basat en preus baixos, sol i platja, s'ha exhaurit, està esgotat. Va ser un paradigma que ha funcionat durant més de 25 anys, però que en aquest moment ja no funciona, la realitat ens ho demostra cada dia. El nou model ha de contemplar en el paquet turístic no just la qualitat dels serveis i els establiments, sinó també tot el que fa referència a l'entorn i al medi ambient. En definitiva, es tracta de crear un producte imaginatiu que tenguem com a objectiu la qualitat i la bellesa, i per assolir aquest producte necessitem que ens paguin el preu aviat.

Per tot això ens veim obligats a prendre mesures que adaptin la nostra oferta a la demanda, tenint sempre present el futur, que està previst que hi haurà un creixement important de llits turístics dins països competitiu de la conca del Mediterrani, fins i tot a l'Amèrica Central i en altres indrets de països subdesenvolupats. Aquest és un factor que hem de tenir en compte, perquè aquests països, a causa del seu grau de desenvolupament, poden oferir un producte a més baix preu de venda perquè tenen uns costos de producció molt més baixos. Hi ha un altre factor que també hem de tenir en compte a l'hora de proposar aquest nou model turístic, i és que, a mesura que ens acostam a Europa, indefectiblement aniran pujant els nostres costos o almanco no baixaran, serà molt difícil.

Per tots aquests motius, veim que hi ha dues maneres d'adaptar l'estructura econòmica al futur. Una és la que hi ha hagut fins ara, deixar anar les coses i que d'una manera darwiniana restin els més forts, que no vol dir que siguin els més bons. Aquesta mesura té efectes devastadors i injusts. Fa desaparèixer del mercat empreses que han fet les coses bé i crea un problema social que ben bé ens explota dins les mans. És allò de l'empresari que mor matant. La mesura que proposam és la de crear propostes viables i justes, és una proposta de pacte. Es tracta d'aplicar una sèrie de mesures combinades que contemplin la reducció de les places, la formació dels treballadors, la comercialització del nou producte amb la finalitat que fins i tot mitjançant un loby turístic es pugui procurar una sortida planificada per als empresaris i per als treballadors, recollint, evidentment, totes les institucions que tenen joc dins aquesta activitat econòmica nostra del turisme.

Fins ara ha semblat que en aquesta Comunitat nosaltres hem estat els actors i uns altres han escrit el guió, i així ha anat. Ja és hora que fem el que ens convé i no el que ha convengut i convengui a uns altres. Si no tenim el valor de prendre mesures d'aquesta envergadura i, a més, globals, per mudar de direcció hi haurà el perill que aquesta Comunitat caigui en una decadència de conseqüències inimaginables. Aquest Parlament i aquest Govern tenen el deure de salvaguardar els béns dels homes i les dones d'aquestes illes, de salvaguardar els seus patrimonis, el seu benestar, de salvaguardar el patrimoni de les empreses que creen futur i riquesa, i si no ho fan, un dia o un altre tots n'haurem de pagar les conseqüències. Per tots aquests motius, presentem l'esmena a la totalitat, que pensam que no és adient a la política que pensam que avui necessita i mereix aquesta Comunitat. Si les meves paraules no poden servir per fer modificar cap intenció de vot, com he dit al principi, em satisfaria molt que servissin per reflexionar. Moltes gràcies.

(L'Honorable Sra. Vicepresidenta primera substitueix el Molt Honorable SR. President en la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Altres grups que vulguin intervenir? El Sr. Conseller té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Jaume Cladera i Cladera):

Sra. Presidenta. Sres. i Srs. Diputats.

Jo no he acabat d'entendre bé la seva intervenció, Sr. Pallicer, perquè entenc, tal vegada estic equivocant, que una esmena a la totalitat d'un pressupost es basa en el fet d'analitzar els pressuposts que presenta una conselleria i, com a conseqüència, si és una esmena a la totalitat, a desqualificar-los perquè no obeeixen a cap dels objectius que predica la filosofia política de la Conselleria o del Govern. Vostè ha fet una anàlisi de la política turística, que es un tema completament distint, però que jo també estic disposat a discutir, no és que hi tenguí res a dir.

Fa bastant de temps, no és d'ara, pràcticament fa tres anys, en un article que vaig publicar a El País ja deia clarament quin havia de ser l'objectiu polític en el tema turístic de la Comunitat Autònoma. L'article es titulava Balears, el destino natural de los europeos. Què volia dir això? Volia dir que les Illes Balears, com a conseqüència de l'entrada a d'Espanya en el Mercat Comú, i entre parèntesis li diré a nosaltres, més que certes discussions, el que ens preocupa més són totes les reunions que es van fent entre els països membres per saber què passarà, perquè això tindrà unes grans conseqüències, perquè tot seran efectes que aniran un darrera l'altre, fins i tot més d'un irreversible, quan n'hagi començat un, els altres no es podran aturar. Fins i tot quan es parla que hi haurà una moneda única, no importa ser massa espavilat per saber que si l'any 1993 entra en vigor l'Acta Única, la moneda única vendrà sola agrada o no agrada als anglesos; ha de ser que l'Acta Única no entri en vigor l'any 1993.

L'únic que ens preocupa és saber quan vendrà la moneda única, però que vendrà es ben segur. Quan el Sr. González predica la coherència social, trobam que fa molt bé, però no ens preocupa gaire, perquè si hi ha el mercat únic i una moneda única, totes les empreses quedaran sotmeses a les mateixes condicions socials i a la mateixa responsabilitat laboral, perquè si no és així els desavantatges de certes empreses enfront d'altres no les farà competitives i, per tant, perdran el mercat. És el gran problema que tenen els Estats Units amb el Japó. Estats Units, que és el país més liberal del món, només els demana una cosa, als japonesos. Els diu: Posau la mateixa jornada laboral que tenim nosaltres, posau les mateixes condicions que tenim nosaltres i així podrem competir, però no faceu 45 hores de feina a la gent, perquè així no podem competir.

He fet aquest parèntesi per dir-li que és això que ens preocupa, tot el que passarà a Europa, perquè creim que totes les mesures que s'han d'anar prenent en el sector derivaran de les circumstàncies que hi hagi a Europa, i li deia que la conseqüència de l'entrada d'Espanya en el Mercat Comú, la primera de totes fa que els plantejaments que nosaltres ens hem de fer són completament distints dels que poden fer altres llocs turístics, i de fet ens volem convertir en la destinació natural dels europeus. Què significa, això? Significa donar, ofertar als nostres visitants la mateixa qualitat de vida que tenen als seus països.

I això què significa? Per una banda, significa tenir una infraestructura pública i una estructura privada al mateix nivell de la dels seus països, i les primeres conseqüències immediates són: Què hem de fer per tenir una infraestructura pública adequada? Fer un pla de millores a les infraestructures públiques sobretot de les zones turístiques, on s'ha de reconèixer que els dèficits infraestructurals històrics eren tan grossos que era pràcticament impossible i increïble que Espanya, en aquest cas

Balears, es trobàs en aquesta situació. És be cert que no podem dir perquè era aquest resultat. Segurament el resultat es perquè molts municipis visqueren durant molt de temps sense una gran responsabilitat turística i els que hi visqueren era pràcticament impossible que amb les seves disponibilitats econòmiques poguessin afrontar aquestes exigències.

L'altra conseqüència immediata del que li explico va ser l'aprovació de la Llei de modernització hotelera en aquest Parlament. Per a la seva informació, li vull dir que avui hi ha 65 hotels que es reformen, no sé si com a conseqüència estricta d'aquesta llei o per una causa més important que la llei, que és l'exigència del mercat. El que és clar és que els nostres empresaris poden tenir els seus dubtes de cara al futur en certes coses, com els tenc jo mateix, però el que ja comencen a tenir clar és que totes aquelles indústries del món turístic que no es posin al dia, que no es modernitzin i puguin fer un producte que pugui competir amb els nous productes que hem creat a les mateixes Balears, tendran el futur difícil. Pertant, sempre és molt més efectiu el mercat que les decisions administratives que es puguin prendre.

Al mateix temps, aquest Parlament va aprovar una llei, la Llei d'espais naturals, que no és que hagi fet un efecte immediat, perquè els espais naturals que s'han protegit és perquè es trobaven en condicions de ser protegits i, per tant, no ha canviat la seva situació, no han pogut produir una imatge distinta dins els mercats internacionals, però sí han marcat una pauta: que en el futur ja no es podran fer determinades coses a Balears i que la promoció d'aquesta protecció, el fet d'insistir que el territori protegit de les Illes Balears és el més elevat d'Europa avui és una arma promocional molt forta, tenint en compte les tendències de la demanda, que precisament coincideixen en aqueixa línia. També hem pres altres mesures, com a conseqüència de l'entrada en vigor de l'Acta Única, que és la formació professional. Es fa l'Escola d'Hostaleria, s'hauria d'haver fet molt abans, no ho han permès certes dificultats pressupostàries, i sobretot per una raó: perquè creim que la competència laboral en el futur, a les Illes Balears, a causa de certs treballadors que vinguin d'Europa, farà que la nostra gent pugui tenir dificultats perquè s'ha de reconèixer que en certs sectors hi ha països europeus que tenen una formació professional més desenvolupada i més competitiva que la nostra.

En aquests moments intentam fer el mateix amb el tema de l'oferta complementària: Regular-la amb una nova reglamentació i sobretot segons una Llei de modernització per intentar aconseguir els mateixos objectius que se cerquen i que estam segurs que s'aconseguiran amb la Llei de modernització hotelera. En síntesi, aquesta és la base de la política del Govern de la Comunitat Autònoma, no d'ara, des de fa una sèrie d'anys, que estam convençuts que anirà donant els seus rendiments i que, de fet, ja els va donant.

Quant a les seves paraules, qualcunes molt negatives en el sentit que el plantejament que fa de la realitat del sector és molt greu, jo li vull dir que no estic totalment d'acord i li diré per què: En tres anys, a Balears hem perdut un milió de turistes britànics; 650.000 a Mallorca, 250.000 a Eivissa i 100.000 i busques a Menorca. Si no haguéssim perdut aquest milió, no hagués passat absolutament res, res, perquè enguany, si el mes de juny hagués estat acceptable, s'hagués fet una gran temporada turística. És cert que el principi de la temporada, el mes de maig i sobretot el

juny, no varen ser prou bons per poder dir que el resultat de la temporada de la temporada turística era bo.

Per tant, on és problema? A l'oferta o a la demanda? Perquè el milió d'anglesos que ha fallat aquí, també han fallat a Canàries, a la Costa del Sol, a Grècia, a Turquia, i no és perquè el turisme vagi malament, és perquè en el Regne Unit qualcú la va armar grossa i hi ha hagut dificultats que encara duren, per bé que ara pareix que es van pal·liant una mica, perquè l'any que ve hi ha d'haver eleccions i quan hi ha d'haver eleccions tots sabem que se solen prendre mesures per alegrar els ciutadans, però que no poden fer-nos pensar amb optimisme que el mercat britànic es recuperarà d'una forma fàcil. He dit això perquè sempre topam amb l'excés d'oferta i si l'excés d'oferta l'han creat o no l'han creat els decrets.

Suposem que l'hagin creat els decrets. Jo només li vull dir una cosa: A Canàries, sense cap decret ni un, el temps que aquí es varen fer 82.000 llits se'n varen fer 93.000 – li enviaré la bibliografia per deixar-ho aclarit d'una vegada, perquè aquest tema dels decrets cada vegada és el motiu la discussió -; a Turquia, en tres anys es varen fer 250.000 llits. Si ara treguéssim un decret, avissàssim tots els ciutadans que anam a treure un decret, els diguéssim que posarem 200 metres i els predicàssim el que vulgui, jo li asseguro que no es faria cap hotel. Sap per què? Perquè ara no és el moment de fer hotels i resulta que quan vàrem fer els decrets hi havia una pressió inversora brutal, tothom volia tenir un hotel, no només els hotelers, tota la societat: els mestres d'escola, els advocats, els arquitectes, els lampistes, els electricistes, i avui almanco tenim una gran cosa, que la majoria de la societat mallorquina - o balear - té una petita participació en el món turístic. Això és una gran cosa, perquè tothom se'n preocupa. Tothom ja pensa que, com que hi té una petita part, convé saber com anirà això perquè es lògic que tothom vulgui defensar els seus interessos.

Per tant, li vull dir que no podem treure les coses de context i dir que les coses succeeixen per un motiu o l'altre, i, a més, li vull dir una altra cosa: Els decrets del Govern o de la Conselleria de Turisme són decrets subsidiaris de la mala gestió dels ajuntaments. No es fa cap hotel si no hi ha un sòl i el sòl el donen els ajuntaments. Acabem d'una vegada: Si els ajuntaments no donen sol per fer hotels, no importa que facem cap decret, l'oferta no creixerà, però si ens trobam que s'han anat revisant plans i que molts d'ajuntaments - no tots, manco mal, evidentment hi ha ajuntaments que han optat per una política ben distinta - opten per donar sòl turístic, evidentment després es creen unes expectatives turístiques.

En síntesi, el més important que han fet els decrets - i això ho saben els tècnics - ha estat reduir la volumetria dels solars, això és el més important que han fet, no han fet altra cosa. Jo li asseguro que sense els decrets continuaríem tenint hotels damunt quatre parets, perquè a la Conselleria no ha arribat un projecte generós on el número de llits no fos el resultat de dividir per 30 o per 60 el nombre de metres quadrats del solar, i clar, això demostra que les mesures eren necessàries. En síntesi, li vull dir que estic completament d'acord amb el que vostè ha explicat que les Balears només tenen una via, que és la qualitat, perquè no podem competir amb altres països que es troben en la situació que nosaltres teníem fa una sèrie d'anys; que precisament ens hem de diferenciar d'aquests països i que

l'única forma de fer-ho és tenint una qualitat de serveis públics i privats completament distinta de la que tenen aquests països.

Si continuam per aquesta línia - li ho dic per dues coses, perquè n'estic convençut i com a ciutadà d'aquestes illes - ens en sortirem, perquè el producte turístic més professional del món és a Balears, la millor mitjana d'oferta turística és la de Balears. Efectivament és ver que tenim dificultats de preus, però aquest problema enguany s'ha pal·liat, sobretot en els productes bons. En el futur, en els productes que no són bons encara hi haurà aquests problemes de preus, però segurament aniran disminuint de cada vegada i jo crec que en poc temps els productes turístics que responen a la demanda, que tenen bones instal·lacions i bons serveis, aniran endavant.

També li vull dir que no estic d'acord amb una cosa que ha dit. Jo no conec cap empresa bona, que doni un bon producte, no sols que hagi desaparegut, sinó que hagi tengut problemes. Si analitzam les empreses que han tengut problemes dins el sector turístic, d'allotjaments, desgraciadament totes són empreses que mai no havien destacat per un gran nivell de serveis ni per la seva bona gestió. Hi ha qualque empresa que tenia un bon producte, però que és evident que tenia mala gestió. També faré una referència, perquè crec que vostè l'ha feta amb molta valentia i jo li he donat suport, que a mi em pareix molt bé que dins una societat lliure cadascú faci el que vulgui i vagi a fer inversions on li paregui, sempre que tengui la consciència tranquil·la que les inversions que té a casa seva són competitives, es troben en bones condicions i que en pot estar orgullós. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Cladera. Té la paraula el Sr. Pallicer.

(Pausa)

EL SR. PALLICER I PUJOL:

Gràcies, Sr. Conseller, per haver respost d'aquesta manera a la meua intervenció. Bàsicament estic completament d'acord amb tot el que vostè ha exposat, sobretot al començament. El que vostè ha exposat, en definitiva, és part de les paraules que havíem dit abans. Per tant, intentaré contestar-li en les coses que tal vegada no estic d'acord i en les que estic d'acord, però amb matisos.

Avui en dia, venir aquí a parlar de pressuposts és venir a parlar de turisme, la relació és massa grossa per no fer-ho. La qüestió d'Europa és evident, ja ho hem dit, però per acostar-nos a Europa hem de crear aquest nou model. Vostè ho ha confirmat amb les seves paraules i amb l'article que ha esmentat, que ara he recordat. El nostre camí és aquest, no n'hi ha d'altre, però hi hem d'anar i en el que jo no estic tan d'acord amb vostè tal vegada és amb la manera d'anar-hi.

És ver que l'any 1988 va marcar una fita en aquestes Illes Balears, ja que per primera vegada vàrem abastar els 8 milions de visitants, aproximadament, però després, l'any 1989, ja vàrem començar a caure en picat i, de fet, encara queim. Tal vegada la situació s'ha consolidat un poc, gràcies a la millora, a darrera hora, de segons quins mercats. És ver que aquests anys hem perdut un milió de turistes britànics. Per què? Vostè ho sap, hi

va haver una lluita tremenda per intentar monopolitzar la demanda entre els tour-operadors britànics. Per abastar el primer, segon o tercer ranking varen vendre productes "de basura" - aquesta era l'expressió que empraven per vendre el paquet turístic - i varen intentar atreure més de mig milió de turistes que en condicions normals no havien de venir aquí, i que jo dic i vostè també que no ens interessa que vinguin, perquè si analitzàssim el que fan aquí i el que gasten, crec que encara ens haurien de tornar doblers.

Per tant, és molt clar que l'anàlisi feta l'any 1988 no ens serveix ni a vostè ni a mi, de cap manera. Continuant amb Anglaterra, també és molt clar que a causa d'aquesta política que ha dut darrerament - el problema és seu, no? - en aquest moment corre el perill de convertir-se en un país de segona categoria, cosa impensable, però és així. Per tant, havent estat fins ara un dels nostres proveïdors més importants, un dels nostres millors clients, sabent totes aquestes dades hem d'intentar d'una manera o altra renovar-nos i prendre unes altres direccions amb un altre producte.

Si li he dit allò dels decrets és perquè és un fet que m'era molt difícil obviar i no ho he fet per cercar polèmica, en absolut, però és un fet que això va ser una palanca per fer la resta. Que vostès ho van fer amb la millor voluntat, jo no ho dubto, però vostè també ha de confessar que segons quines mesures també s'han de fer d'una altra manera, almanco jo pens això i li ho explicaré. Una mesura que té un caràcter econòmic tan fort, per exemple, des del punt de vista no s'ha de pregonar durant mesos o durant molt de temps, sinó que s'ha de fer a la una de la matinada, com una devolució de moneda, perquè - vostè ho ha dit - la pressió inversora era tan forta que desbordava qualsevol mesura i qualsevol qüestió que el Govern pogués fer per aturar-ho. Dit això, no dic res més, no?

Quant al pla dels ajuntaments, és ver. Els ajuntaments tenen l'arma del pla d'ordenació urbana, però aquí també hi ha una altra cosa: Des del 1983 Turisme i Ordenació del Territori sempre van molt juntes, vostè ho sap, i la darrera també té competències plenes. Si hagués volgut - cosa molt difícil, ho reconec, no vull fer demagògia, és molt difícil - però si hagués volgut hagués pogut fer l'ordenació de tota la Comunitat.

Quant a l'ensenyança professional, jo crec que la mesura de crear l'Escola d'Hostaleria és molt encertada, però, com vostè ha dit, crec que s'hauria d'haver fet abans. És trist que, una vegada més per problemes pressupostaris, - s'hagi tardat tant de temps en un punt tan important com el de la formació professional, que és part fonamental pel que fa a la qualitat del producte turístic que nosaltres pretenem vendre, sobretot ara, que ens trobam davant un canvi tremend en tot el tema de producció i dels sistemes de producció, i més aquest nou model que intentam que també sigui el paradigma i que ens duri molts d'anys, com ho va fer l'altre.

La veritat és que jo no he anat a fer els comptes a totes les nostres empreses, perquè evidentment no podem. Jo em bas en dues coses: Una, les dades que m'han donat els economistes, que fins i tot han sortit a la premsa, sobre el possible creixement del pm de la Comunitat. És molt baix, pareix que serà del 05 al 06. Què indica això? És molt clar: Si el sector turístic és la peça clau i se'n va més o manco al 59 % o al 60% en relació al pm, si hi ha una baixada d'aquest tipus dins el pm és perquè hi ha

cosa que no marxa. Però n'hi ha una altra, i són les dades bancàries, agafem-les.

En teoria jo estaria d'acord amb vostè, Sr. Conseller, vostè ho sap, però vull manifestar el que sent perquè em preocupa, sobretot, el que ens pugui passar en el futur. A mi em preocupa que l'actitud de deixar fer les coses i que el mercat ho arregli ens conduïxi a situacions molt difícils que tots patirem. El mercat és molt important i jo crec en la llibertat i en el mercat, però amb unes regles de joc, no així, estil segle XIX. El món ha donat moltes voltes, ja funciona d'una altra manera, això és el que pens i això és el que li dic. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Vol tancar la qüestió, Sr. Conseller. Sí, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Jaume Cladera Cladera):

Sí, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

És cert el que ha dit del turisme britànic, Sr. Pallicer, que hem perdut un milió de turistes i que segurament ens ha anat bé haver-ne perdut mig milió, però el més important que ha dit dóna peu a una comentari. Per què es va produir aquesta aflluència de turistes britànics tan grossa? Per la lluita dels tour-operadors. Què passaria ara si hi tornàs haver una lluita de tour-operadors a un altre país amb preus barats? Que tomaria a augmentar el turisme, que crearia unes falses expectatives a la gent i que tomaria a crear una pressió inversora. Què vol dir, això? Vol dir que un dels grans problemes que té el sector turístic - i aquest sí que es clau i no l'arribam a resoldre - és la comercialització del producte turístic.

Sense independitzar-nos del canal de comercialització és molt difícil poder crear productes i li posaria un munt d'exemples d'empreses que intenten dissenyar un producte i després l'intermediari diu: Bé, em dissenyes això que surt a tal preu, però a mi m'interessa que surti a tal altre, i és perquè ens falta aquesta independència de poder comercialitzar perquè és impensable que a Europa no hi ha hagut un, dos, tres milions de persones que puguin pagar 6.000 pessetes cada dia per un hotel. És impensable això. Per què només n'han de pagar 3.500 o 4.000? Perquè ho diu el touoperator? No, perquè el tour-operador té una política de venda que li va bé i no vol anar a cercar altres segments de mercat perquè no li interessa fer-ho.

No obstant això, nosaltres ho hauríem de fer i ara tenim l'oportunitat, perquè ara es liberalitza el transport, pràcticament ara hi comença a haver línies aèries a qualsevol lloc d'Europa, vostès poden veure als diaris ofertes per anar a Londres, a Frankfurt, per 28.000 pessetes, coses que abans eren impensables perquè això era dominat pels touoperadors que controlaven els vols charter i avui ja no és així. Perquè nosaltres no hem de poder dur turistes a través d'aquests vols que tenen uns preus tan competitius? Ens ho hem de plantejar, ho hem de fer. Per aquí es pot ajudar a canviar el model perquè es pot tenir hegemonia damunt el producte, cosa que en aquests moments no es té de cap forma.

Pel que fa al tema de l'ensenyament ja li he dit que les dificultats pressupostàries constants que té aquest pobre govern han ajornat

massa temps l'Escola d'Hostaleria. Respecte al PIB i a les dades bancàries, li volia fer un petit comentari. És ver que tal vegada el pm no passarà de l'1%, però no tant per les dificultats turístiques com per dificultats del sector de la construcció. Aquí hi ha dos grans sectors, el turístic i el de la construcció, i el que en aquest moment té grans dificultats és el sector de la construcció. No és al sector hotelier que hi ha problemes bancaris, sinó a les altres indústries, desgraciadament. Bé, tan desgraciat és un sector com l'altre si té dificultats, no?, però les dades que nosaltres tenim és que els grans problemes no són precisament en el sector d'allotjaments turístics, sinó a altres sectors, sobretot en el de la construcció i els seus derivats.

També estic d'acord que avui no es pot deixar tot alegrement al mercat. Efectivament, el mercat soluciona moltes coses, però passa que cobra uns dividendes molts grossos per fer-ho. Per tant, si nosaltres podem ajudar el mercat a accelerar el procés perquè es reconduixin aquests desequilibris actuals i trobam les fórmules, és la millor solució. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Altres grups que volen intervenir? Pel Grup MIXT, té la paraula el Diputat SR. Vidal i Juan.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Estic content de no haver pogut intervenir abans, perquè, naturalment, després d'haver pogut assistir a aquest educat debat de postures diferents, però constructiu per les dues parts, la nostra fixació de postura i, sobretot, l'anunci que la norma de tots aquests debats serà no donar suport a esmenes a la totalitat de les diferents seccions, perquè el que nosaltres volem explicar és que si bé no vàrem estar d'acord amb la quantitat global dels pressupostos – naturalment no repetirem per què jo crec que va quedar prou clar que era perquè es recaptaven recursos a base d'impostos i amb això no hi podíem estar d'acord - una vegada aprovada la globalitat de les xifres, o sigui, que els pressupostos tirin endavant, nosaltres pensam que les diferents seccions han de funcionar, i en aquest cas, com que la divergència lògica del partit majoritari de l'oposició amb el partit majoritari que dóna suport al govern no és el nostre tema, nosaltres optam per l'abstenció, en principi, i en aquest cas concret d'aquesta conselleria o d'aquesta Secció 12 volem fer notar que només s'hi ha presentat un total de 17 esmenes, fet significatiu - si no ho he comptat malament, naturalment -, 13 del Grup SOCIALISTA, 4 del Grup PSM-EEM i cap de nostra.

Això no vol dir que algunes d'aquestes esmenes no tinguin el nostre suport, aproximadament votarem a favor d'una mitja dotzena. Naturalment, si s'aprovessin aquestes esmenes que creim fonamentades i que se'ls ha de donar suport, votaríem fins i tot pràcticament a favor de tota aquesta Secció 12, però en principi, pels motius que he explicat abans, nosaltres no donarem suport a aquesta esmena a la totalitat de la secció. Crec que aquest vot és coherent amb la nostra postura, que he procurat explicar en aquesta intervenció. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vidal. Pel Grup PARTIT POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA, té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Jo crec que era una obligació per part del Grup PARTIT POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA sortir a fixar la nostra posició des de la tribuna, i més tractant-se d'una esmena a la totalitat. Si em permet una expressió bastant col·loquial, jo he de dir que aquest debat i la seva intervenció han tingut la virtut de desbarat bastant el plantejament i la intervenció inicial preparada i que, per tant, ha estat damunt el debat que hem pogut seguir que s'han pres una sèrie de notes. Jo em pensava que assistiríem a un debat d'una gran discrepància política sobre la activitat que ha dut fins ara la Conselleria de Turisme, però en realitat no ha estat així.

No solament esperava aquest debat, sinó que al nostre grup li era difícil preparar la intervenció en una esmena a la totalitat quan únicament s'han presentat 12 esmenes de caràcter parcial o puntual, que en definitiva no desbaraten en absolut la política ni la filosofia programades per la Conselleria de Turisme. Però, a més a més, aquest debat es desbarata quan en la descripció que es fa de l'esmena a la totalitat es diu que els pressupostos de la Conselleria de Turisme no s'adapten a les necessitats de la seva àrea competencial ni responen a les aspiracions de la societat illenca i després no es desenvolupa açò, sinó que es constata el fet d'una situació turística en la nostra Comunitat Autònoma i que mentre es va desenvolupant aquest debat ens adonam que les postures són bastant aproximades no solament en l'anàlisi, sinó també en les mesures correctores que ha pres des de la Comunitat Autònoma, discrepant únicament i exclusivament en la bondat dels decrets dels 30 o 60 metres, en si eren o no oportuns quan varen sortir, no en el rerafons del mateixos decrets. Jo no he sentit ni una sola paraula de desqualificació del seu contingut ni de la millora que fan a tota l'oferta turística de nova planta fonamentada en aquests dos nous decrets, que no són dos decrets nous, sinó el decret dels 30 metres i la llei dels 60 metres, si no ho record malament.

El nostre grup, per tant, així com sempre se sol dir que el Grup PARTIT POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA no pot dir altra cosa, dóna suport total i absolut a la política desenvolupada per la Conselleria de Turisme, perquè és una política que creim que en aquest moment, després de 8 anys d'experiència, ja ha tenguut un reconeixement públic fora i dins casa. Vuit anys de conviure dins el mateix Govern donen bastants possibilitats de conèixer totes les àrees, però concretament quan agafa la Conselleria el Sr. Cladera primer de tot es fa una anàlisi de la situació i amb el seu llenguatge tan mallorquí, tan de sa Pobla, diu: Anem a veure què tenim, com ho tenim i què ens fa falta. Aquestes van ser les tres preguntes bàsiques amb les quals va començar en marxa tota una activitat i tot un programa polític en matèria de turisme, que ja he dit que ara com ara tenien el reconeixement de tothom.

Evidentment, d'aquestes preguntes surten una sèrie de respostes com el fet que ningú no nega que a les Illes Balears tenim el millor marc geogràfic i territorial de destinació turística europea

fixa, per dir-ho de qualque manera, perquè hi pot haver turistes europeus que un any concret puguin tenir una experiència d'anar a altres llocs, però després tomen a les nostres illes. A la segona pregunta de com ho tenim en aquell moment també era clara la resposta: Tenim un sector turístic amb les estructures un poc velles, que fa falta una renovació constant i permanent de les instal·lacions i de la infraestructura turística d'allotjaments, en principi, i a la vegada unes infraestructures públiques que també necessitaven millores.

Aquestes coses tan senzilles o explicades tan senzillament són els eixos fonamentals de la política turística tan de la mateixa Comunitat Autònoma com després de la seva projecció i formació a l'exterior. De tot això deriva que el que ens falta és millorar la qualitat, qualitat que ve millorada per una sèrie de mesures correctores - el decret, la Llei de modernització de la planta hotelera, l'Escola de Turisme - perquè la qualitat no solament es refereix a la planta turística, sinó a la professionalitat que puguin tenir els treballadors del sector turístic i el tracte que puguin donar, açò és una de les millores promocions que podem fer, potenciar l'oferta complementària com a atractiu.

Aquesta oferta complementària no s'ha d'entendre com els tòpics que normalment sempre s'entenen de camps de golf i ports esportius, no senyor. Oferta complementària de camps de golf i de ports esportius, sí, tot i respectant el medi natural, litoral; oferta complementària respectant la protecció d'àrees naturals i també crear àrees públiques que puguin ser millorades i ser un atractiu més per als nostres turistes, i el pla de millora de les infraestructures turístiques. Com a conseqüència de tot això hi ha la gran conclusió, que no és nostra i per açò la dic, i em remet a unes frases de dignes representants del Govern socialista, del nostre Govern - del Govern espanyol, per tant també del nostre Govern - que afirmen que en matèria turística La Comunitat Autònoma de les Illes Balears ha estat la pionera a afrontar la situació real del sector turístic i afrontar-lo com a sector estratègic, això en un moment determinat que es dubtava si, per a la economia espanyola, el sector turístic era o no estratègic. En aquest moment vostès tenen un il·lustre diputat del Grup Socialista al Parlament nacional que conjuntament amb un altre il·lustre diputat del Partit Popular fan feina dins aquesta comissió específica de turisme, on té el tractament de sector estratègic.

Per tant, concloent, jo crec que hem encertat el camí, un camí difícil; que fan falta els esforços de tots i aquesta participació, li ho dic amb tota sinceritat, tan seriosa, independentment de la discrepància que vostè ha exposat aquí, perquè, com nosaltres, també està convençut que millorant el nostre sector turístic també milloram el futur d'aquesta Comunitat Autònoma i, en definitiva, la societat illenca. Per tant, rebutjam l'esmena a la totalitat, per bé que és xocant haver de rebutjar una esmena a la totalitat quan en la seva intervenció hi ha hagut punts en els quals coincidim, i és que la seva esmena a la totalitat no s'aguanta dreta quant a la seva intervenció, per açò no ha pogut criticar ni desqualificar globalment una política de govern.

Que és una esmena a la totalitat? No estam d'acord amb la seva política i faci aquesta. Vostè no ha fet açò, vostè ha emprat l'esmena a la totalitat - i em sembla molt bé - per donar una sèrie d'opinions sobre el sector turístic. Em sembla correcte, però crec que vostè mateix - i si no ho record malament, ho ha dit - és

conscient que la virtut que tenia aquesta esmena a la totalitat era encetar un debat turístic aprofitant els pressuposts i sobretot encetar-lo amb el Govern, que és el que ha fet amb el Conseller de Turisme. Per tant, Sr. Conseller, té tot el suport del nostre grup. Endavant i coratge! Moltes gràcies.

(L'Honorable Sra. Vice-presidenta primera substitueix el Molt Honorable Sr. President en la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Per al tom de rèplica, té la paraula el Sr. Pallicer.

EL SR. PALLICER I PUJOL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Huguet.

Ja em varem dir que vostè era un gran tribú i ho és. Jo he dit que en coses no estava d'acord, en coses hi estava i en altres hi estava amb matisos, i les coses amb les quals no estic d'acord també són fonamentals, com la de fer un tall al model que hem tengut fins ara i anar cap a un altre nou. Això és l'alternativa que nosaltres donam, el que faríem si governàssim. Per tant, aquesta esmena a la totalitat és donar el camí del pacte turístic per intentar anar cap a un model nou tan aviat com sigui possible amb un mínim de problemes socials i econòmic-empresarials. Hem de començar a fer feina tots junts, a cercar solucions tots junts i a aplicar-les tots junts. Anar sols és donar avantatge als qui fins ara qualque vegada ens han conduït on han volgut, tal i com ha exposat el Sr. Conseller.

Dit això, també li vull dir que quan ha arribat el moment jo he donat l'enhorabona al Conseller de Turisme fora d'aquí, en fires, fa molt poc temps, perquè hi havia un reconeixement per part de tour-operadors i d'agents economies de l'estranger d'unes actuacions fetes en aquestes illes, per aquest Parlament i pel nostre Conseller. Jo vaig fer com els altres, vaig aplaudir de cor, i si hi va haver unes personalitats importants del nostre Govern que varen dir i fer el mateix, concretament un ministre i un subsecretari de turisme, jo crec que qualsevol persona ben nascuda també ho hagués fet, perquè es ver, però jo també li vull dir una altra cosa: Nosaltres hem estat pioners dins el món turístic d'aquest Mediterrani espanyol; tret de les Canàries, el pes específic econòmic que té el turisme en aquesta Comunitat és molt superior al de les comunitats andalusa, valenciana i catalana, així que és normal que nosaltres ens preocupem d'aquest sector abans dels altres, mala cosa si no ho féssim, però encara hauríem de fer més.

Aquí s'ha dit que tenim unes illes meravelloses, tothom ho diu o ha dit; tenim una situació geogràfica i comercial immillorable, a menys de tres hores de vol de qualsevol mercat europeu; hem tengut i tenim encara, si ho volem fer, els millors professionals d'Espanya, ho acaba de dir el Conseller. Perquè hem arribat a aquesta situació? Què ha passat? Jo no em sent molt orgullós d'aquesta situació, havent tengut el millor a les mans. Qualque cosa hem fet malament, perquè si no, no estaríem així.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pallicer. Dins el tom de contrarèplica, té la paraula el SR. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies. Jo he tractat durant una sèrie d'anys un personatge que estimo molt que després d'una intervenció solia acabar dient: "Ja em pareixia a mi que això no podia acabar tan bé", però en qualsevol cas, Sr. Pallicer, jo li vull agrair públicament - si no m'he explicat bé, rectifico, no dic que no m'hagi entès - el to de les seves intervencions en aquesta esmena a la totalitat sobre el sector turístic, punt primer. Punt segon, agrair-li també que aquesta intervenció raonada i racional que vostè fa sobre el sector turístic, segons la meua modesta opinió i puc estar equivocat, canvia el discurs tradicional sobre el sector turístic que havíem sentit fins ara al seu grup en aquest Parlament, la qual cosa va bé. Punt tercer, en aquestes condicions crec que no serà difícil que totes les forces polítiques lluitem conjuntament amb aquest sector que tots definim com a estratègic per fer el millor per a les nostres illes.

Jo crec que açò és important, però ni el Govern, quan les coses van bé, ni l'oposició quan van malament no hem de caure en una temptació fàcil. No podem dir que quan les coses van bé és gràcies a la situació i a la conjuntura del moment i que quan van malament és culpa del Govern, ni al revés, no seria noble dir-ho d'una manera ni ho és dir-ho de l'altra, però amb aquesta predisposició i aquest nou discurs sobre el sector turístic, cregui que ens trobarà. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Passam a les esmenes al Programa 75.11, Direcció i Serveis generals de la Conselleria de Turisme. La primera és la 2480, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, referent a la qual he de fer l'observació que s'ha rectificat el subprograma de la baixa i s'aplica al 121.301. Per què demana la paraula, Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Simplement per una qüestió d'ordre. És un debat d'una esmena a la totalitat, que en cas de ser aprovada no tindrien objecte els debats de les esmenes parcials. Si no ho duia mal entès, jo pensava que primer s'havia de votar l'esmena a la totalitat i després continuar amb les parcials. Si no és així, deman disculpes per aquesta petita interrupció, però sembla que seria lògic.

EL SR. PRESIDENT:

La Mesa havia pres l'acord de fer les votacions al final de cada secció agrupant totes les votacions. Si no hi ha oposició per part dels portaveus, faríem les votacions al final de cada secció. Vull fer l'observació que s'ha previst que a les vuit i mitja s'aixequi la sessió durant una hora. Passam, idè, a l'Esmena 2480 del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb l'observació que havia fet de la rectificació. Té la paraula el Diputat Sr. Pallicer.

EL SR. PALLICER I PUJOL:

Gràcies, Sr. President. El nostre Grup presentam una esmena motivada per l'Oficina itinerant de turisme d'Andratx, per una alta d'un milió de pessetes. El motiu d'aquesta esmena és que, ja que el Port d'Andratx, Sant Telm i es Camp de Mar són zones allunyades una de l'altra i tenen una activitat turística que gairebé es concentra en els mesos forts de l'estiu, pensam que, per donar informació als visitants d'aquelles zones que no just són visitants hotelers, sinó també de jocs, que hi hagués una oficina itinerant en forma de "roulotte" que en uns horaris adients pogués donar informació i atendre les consultes dels visitants tant turístics com nàutics que hi ha en aquells indrets. És per això que presentam aquesta esmena, per aquesta oficina itinerant de turisme a Andratx.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pallicer. Grups que volen intervenir? Pel Grup PARTIT POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA té la paraula el Diputat Sr. Palau.

EL SR. PALAU I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Contestant l'Esmena 2480, quasi quasi també contestaré la pròxima, la 2481, que també tracta d'un nou local d'oficina turística a Sóller. Jo només vull recordar al Sr. Pallicer que no fa molt de temps en aquesta Cambra ja es va debatre una proposició no de llei relacionada amb la creació d'oficines turístiques. Crec que en aquell debat ja va quedar clar quina era la política que havia dut la Conselleria de Turisme en aquest respecte, i concretament el Govern de la Comunitat; que va quedar clar que havia estat una política encertada i al final quasi quasi tots diguérem que en lloc d'oficines turístiques l'únic que necessitàvem eren fullets per poder repartir en aquestes oficines. Em remet a les actes icrec que va ser així.

Bé, doncs jo volia dir que nosaltres votarem en contra perquè creim que en aquest moment la dotació per a oficines turístiques és bona, a part que les baixes que es proposen afecten precisament una altra secció i un programa de protecció civil per posar en marxa el Centre de coordinació operativa. Creim que aquest programa també és important, no tenim partida per crear aquestes oficines i quant al que fa referència al proveïment de material informatiu ja ho fa la Conselleria a través d'IBATUR. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Palau. Pel tom de rèplica, té la paraula el Sr. Pallicer.

EL SR. PALLICER I PUJOL:

Gràcies, Sr. President. Sr. Palau, vostè ja ha dit la seva postura, ha fixat la seva posició per a les dues esmenes, no? La que fa referència a una oficina itinerant d'Andratx i a l'oficina de Sóller. Jo no compartesc el que ha dit perquè vaig haver de defensar aquest tema de la xarxa d'informació turística i en aquells moments nosaltres no vàrem proposar exactament això, sinó ajudar a punts concrets de municipis, sobretot de l'interior, perquè tenguessin en un expositor uns fullets que poguessin agafar els visitants, amb una informació adient sobre el poble o

la comarca que visitassin. No era una oficina turística, perquè és evident que els costos són massa elevats, però en un indret com Andratx, que prospera, que tres zones importantíssimes i que es concentra en els mesos d'estiu, nosaltres no demanem tres oficines de turisme, perquè en aquests moments també ho veim exagerat, no vol dir que més envant no s'ha de fer, ho dirà la situació econòmica, però de la manera que es proposa, amb un cost no molt alt, tal vegada seria possible atendre i donar servei als visitants d'aquelles zones.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pallicer. Dins el tom de fixació de posicions, té la paraula el Diputat Sr. Sampol del PSM-EEM.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Per anunciar que a partir d'ara, en totes les esmenes que facin referència a temes puntuals o locals, la postura del nostre Grup serà d'abstenció perquè no tenim informació sobre les prioritats a les quals haurien d'afectar aquestes dotacions econòmiques. Entenem que, en tot cas, s'haurien d'obrir partides genèriques i que la manera més adient d'assignar aquestes consignacions econòmiques seria després d'un estudi de necessitats i d'una planificació d'inversions. Per tant, a partir d'ara i sense més explicacions, sempre que surti un tema puntual i local en general la nostra postura serà d'abstenció. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Sampol. Passam a l'esmena 2481, del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Té la paraula el Sr. Pallicer.

EL SR. PALLICER I PUJOL:

Gràcies, Sr. President. Ja s'ha comentat l'esmena que presentam, que fa referència a la petició d'un nou local d'oficina de turisme a Sóller, per una alta de 5 milions de pessetes. El motiu és similar al de l'altra, l'únic que canvia és que Sóller és un dels llocs pioners dins el món turístic, pioner en el sentit de tenir un mercat concret, com el belga, i també és un lloc de Mallorca de visita obligada per a la majoria dels nostres visitants. Quan aquests arriben, sigui en el tren o en autocar, creim que seria molt adient que hi hagués un punt d'informació per poder atendre millor la clientela que visita aquells paratges tan bells. Senzillament és això.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pallicer. Grups que volen intervenir en el torn, a favor o en contra? Fixació de posicions? No hi ha intervencions.

Passam a les esmenes 2482, 2483 (en la qual es rectifica l'aplicació de la baixa, que és a la Secció 12), 2484 (en la qual es rectifica la quantitat d'alta i baixa, que és de 5 milions de pessetes), 2486, 2487, 2488 (en la qual es rectifica la secció de baixa, que és la 12), 2485 (a la qual es rectifica el subprograma de la baixa que és el 751.2(0) 2489 i 2490 del Grup Parlamentari SOCIALISTA, totes les quals van agrupades. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Diputat Sr. Pallicer.

EL SR. PALLICER I PUJOL:

Gràcies, Sr. President. Totes aquestes esmenes queden agrupades i totes tenen per finalitat crear les condicions objectives per lluitar en aquesta guerra econòmica que tenim avui dins el món turístic i intentar cercar un mercat adequat, un segment de mercat de qualitat que faci que la nostra Comunitat tenguí un futur econòmic més estable dins el sector turístic.

L'esmena 2482 fa referència a un conveni amb sindicats i l'INEM per a la formació del treballadors a l'hostaleria per un import de 100 milions de pessetes. El motiu és pot deduir de tot el debat que hi hagut fins ara: És intentar posar al dia, formar i reciclar els nostres treballadors perquè pugui donar de cara al futur un servei millor dins tots els nostres establiments turístics. Evidentment, s'hauria de fer a través d'un pacte entre sindicats, empresaris i l'intermediari de l'INEM, amb l'aportació dels diners corresponents.

En aquests moments a les Balears hi ha unes 60.000 persones que fan feina a l'hostaleria; d'aquestes, normalment en queden unes 30.000 i busques desocupades a l'hivern. Tal vegada seria un bon moment i un bon motiu per fer una espècie de formació i, al mateix temps que matariem l'oci, aprofitariem aquests moments de temporada baixa per professionalitzar tot el nostre sector. Aquesta esmena va dirigida precisament a intentar de ja començar a professionalitzar el nostre sector.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Grups que volen intervenir en el tom, a favor o en contra? Pel Grup Parlamentari PARTIT POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA, té la paraula el Diputat Sr. Palau.

EL SR. PALAU I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Entenc que el Sr. Pallicer ha fet la defensa de la 2482 o de tot el grup d'esmenes? Gràcies. Començaré per la 2482, que és la que fa referència al conveni amb els sindicats i l'INEM per a la formació dels treballadors. En principi vull dir que la mateixa Conselleria de Turisme ja té dins el marc de les seves competències per una part el conveni amb la Universitat quant a la formació dels futurs professionals de turisme per l'Escola de Turisme i que també ja té en marxa l'Escola d'Hostaleria.

En segon lloc també vull fer notar que la baixa afectaria precisament el pla d'embelliment turístic, que crec que per un banda fomentam uns cursos i per l'altra deixaríem penjades unes obres que es troben en fase de realització i que fins i tot hi ha una llei aprovada per aquest Parlament que inclou aquestes obres. En tercer lloc, vull dir que crec que la formació existeix en aquesta Comunitat i que la fa el Govern. La formació professional a la qual vostè fa referència es fa a través de la Conselleria de Transports i Treball, a través del Fons Social Europeu i, ja que ha dit que podrien formar-se els aturats en temporada baixa, molts dels programes del Fons Social Europeu van dirigits a aquests treballadors.

Passant a les altres, quant a: la creació de dues places d'instructors per complementar expedients i tramitació d'actes

d'inspeccions, és una esmena unilateral, perquè per una banda donen la baixa de Capítol I i per l'altra donen l'alta, a part que li puc dir que les places d'instructors de la Conselleria estan cobertes i que pensam que en aquests moments es suficient el que hi ha.

Per altra banda, parlen de la Llei de defensa del consumidor, segurament deu ser la Llei de defensa del turista. Jo vull recordar-li que precisament en la darrera compareixença que va fer l'Honorable Conseller de Turisme davant la Comissió de Turisme d'aquest Parlament, precisament responent a una pregunta que havia fet el Diputat Sr. Ramon Orfila, ja va contestar que ja s'havia fet l'esborrany d'aquesta llei, que en aquell moment només faltaven unes consultes que havien fet a la Comunitat Econòmica Europea i que estaven pendents de saber si la Comunitat Autònoma era competent per promulgar aquesta llei o tal vegada podria ser fins i tot una competència de l'Administració central, però de totes maneres l'esborrany està fet. Per tant, atès que la intenció de la Conselleria és dur-ho endavant crec que no cal que hi posem cap partida pressupostària perquè anirà endavant igual.

Després, quant al Pla de l'oferta turística, nosaltres tenim entès que està en marxa; que segons les notícies que tenim de la Conselleria, el de Mallorca està acabat i segurament aviat passarà a exposició pública, i que el de les illes de Menorca i d'Eivissa es començaran a fer dins el proper exercici del 1992.

Quant a l'altra, que diu "Pla per a la realització i adequació de rutes turístiques per a bicicletes a l'illa de Formentera", vull dir que fins i tot conec aquest projecte perquè, a part que vostès han presentat l'esmena, el Patronat de Turisme de Formentera redacta un projecte que fins i tot m'han dit que tindria en les meves mans el pròxim dilluns, per veure si a través del Consell Insular o bé del Govern Balear se li pot donar suport, però el que jo vull dir aquí, en primer lloc, és que, pel que afecta els camins rurals, crec que s'han de buscar altres vies de finançació o d'ajudes, perquè no entenc que en aquest moment la Conselleria hagi d'entrar a arreglar els camins rurals. El que sí puc dir és que tendran tota la ajuda possible quant a fullets explicatius, en material promocional, cosa que ja és contemplada dins les partides que té IBATUR per a tot aquest tipus de material i que, si es fa efectiu, es durà endavant oportunament.

Després hi ha el tema de la creació de xarxes d'oficines d'informació per fomentar el patrimoni cultural i artístic. En primer lloc vull cridar la atenció sobre el fet que la majoria d'aquestes esmenes afecten el Capítol I de la mateixa Conselleria. Crec que si les aprovàssim crearíem un problema molt important, perquè segurament els funcionaris de la Conselleria es trobarien que no podrien cobrar abans del pròxim desembre del 1992, això en primer lloc, i en segon lloc podem afirmar que tot això es fa a través dels mateixos programes d'IBATUR que té la Conselleria que ja es dedica a fer tots els fullets vídeos i material de promoció. El que passa és que no ve com a partides finalistes perquè creim que no pot ser, però sí que aquest material es fa i es reparteix. El mateix podem dir de l'esmena que fa referència a potenciar el mercat d'hivern i crec que hem acabat. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Palau. Té la paraula el Sr. Pallicer.

EL SR. PALLICER I PUJOL:

Gràcies, Sr. President. Evidentment nosaltres creim que aquesta esmena sobre la Llei de defensa del consumidor o del turista és molt important si volem seguir aquestes línies que pareix que hem de seguir de cara al futur si volem tenir èxit dins la nostra activitat economico-turística, i és intentar defensar la qualitat. Moltes vegades el turista es troba indefens i creim que és important que tenguem l'oportunitat de poder tenir informació i protecció en certes situacions en les quals es pugui trobar durant les seves vacances a les nostres illes. També vull dir que des de l'any 1989 el Govern ja té l'avantprojecte basat en un estudi de la Universitat Balear. Tal vegada ja seria interessant que es posàs en pràctica per atendre i salvaguardar la seguretat dels nostres visitants i ser vanguardistes tractant bé els nostres visitants.

També vull dir que amb aquesta esmena pel Pla de realització i adequació de rutes turístiques per a bicicletes a l'illa de Formentera per 15 milions de pessetes s'intenta atreure aquest turisme nou que a més de no contaminar té una relació amb l'esport i la cultura. Creim que a causa de les dimensions i la peculiaritat de l'illa, és un turisme interessant que hem d'atreure. Quant a l'esmena que hem presentat sobre les places d'instructors per complementar expedients i tramitació d'actes d'inspeccions, el que nosaltres volem, en definitiva, és que hi hagi el control adient a les lleis que han sortit d'aquest Parlament. Les lleis que no s'apliquen, en el fons no són lleis, són un menyspreu no només al Govern, que té l'obligació d'aplicar-les, sinó al Parlament que legisla. Voldríem que aquests dos inspectors ajudassin a agilitar els expedients i tot el tema de controls que hi pugui haver a la nostra Conselleria de Turisme.

El Pla de senyalització de la cultura a Mallorca intenta d'una manera molt senzilla que els nostres visitants tinguin l'oportunitat de conèixer adientment, amb els topònims que pertoqueu, la realitat dels nostres monuments, cosa que ja hi ha a la majoria de països europeus. L'esmena que presentam del Pla d'oferta turística en el fons és una crida que feim perquè es dugui prest aquí a debatre i que ja es treballi seriosament a les dues altres illes, que de moment queden un poc enlaire. Al fons, és intentar que es faci via per evitar nous costos socials i econòmics.

Quant a l'ampliació de la Llei de modernització, en el fons nosaltres volem que s'ampliï i s'enllaci amb l'esmentat Pla d'oferta turística perquè, vulguem o no, a la llarga - s'haurà d'arribar a un pacte, quan es posi en vigor serà molt difícil que es dugui a la pràctica per ella sola. És ver que l'esmena que presentam per a creació de xarxa d'oficines d'informació per a oferta del patrimoni cultural i artístic ja va ser debatuda aquí. Ja hem comentat abans que tracta, en definitiva, d'ajudar els nostres visitants a conèixer més la nostra història i la nostra cultura, i creim que això és molt adient pels nous signes que hi hagi d'haver en els eixos de les mesures turístiques.

Quant a l'esmena que fa referència a potenciar el mercat d'hivern, de 40 milions de pessetes, pensam que la temporada

hivernal es tremenda per a nosaltres i, a fi d'intentar matar l'estacionalitat, amb aquesta esmena voldríem poder ofertar als nostres visitants unes atraccions a través d'unes activitats lúdiques amb festes i actes culturals per donar a conèixer no solament la nostra cultura, el nostre folklore, la nostra cuina, sinó fins i tot activitats lúdiques que es puguin representar a les zones turístiques que quedin obertes i al mateix temps donar-ho a conèixer a través dels fullets d'hivern dels tour-operadors perquè fos un atractiu més per venir a visitar les nostres illes. El pressupost actual no basta, és massa poc. En definitiva, aquestes són les esmenes que teníem preparades.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pallicer. Hi ha més intervencions? Queden tancats el torn de rèplica i de contrarèplica. Pel Grup PSM-EEM, el Sr. Serra té un torn de fixació de posicions.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, nosaltres voldríem demanar que hi hagués votació separada de l'esmena del pacte turístic, la 2485, perquè entenem que 100 milions a Capítol VI, per a pacte turístic, vertaderament és una qüestió un poc complexa, no hem entès en absolut l'explicació, i a més, convenir que si hi ha d'haver un pacte turístic no fan falta moltes contraprestacions econòmiques i que, si en fan falta, no creim que siguin exactament de Capítol VI, ens pareix que estaria mal pressupostat. Per tant, d'entrada ja anunciem que demanam la votació separada perquè no donam suport a l'esmena 2485.

Per altra banda també voldríem cridar formalment l'atenció que, en el cas que s'aprovin algunes esmenes - nosaltres en recolzarem una sèrie - ens agradaria que figuràs a la descripció. Ho dic perquè, per exemple, la 2483, Llei de defensa (em pareix que pertoca ser del turista) hauria de ser a la descripció, no a la motivació, perquè llavors no sabem què s'ha aprovat concretament. El mateix passa amb la resta de les esmenes, que es descriuen dins la motivació i pensam que s'hauria de fer a la descripció. D'altra banda, declarar que ens pareix absolutament necessària tota aquesta política que el Sr. Pallicer defensa quant a qüestions de tipus de defensa del patrimoni de Balears. En aquest sentit, si que en certa manera ens volem posar d'acord - més endavant en parlarem en unes esmenes nostres - sobre aquesta informació per ofertar patrimoni cultural i artístic, és a dir, que ens pareix que per ventura s'hauria d'afinar un poc més la descripció d'aquesta esmena, però que té un bon objectiu. Quant al tema de formació professional, comentar que ens trobam davant una esmena forta, per ventura l'esmena de més pes, ens pareix una esmena molt convenient, i explicar al Grup Popular que ens pareix que la línia de treball en formació professional, que es parla que ja existeix, és evidentment insuficient. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Serra. Atesa l'hora que és, suspendrem la sessió fins a les nou i mitja. Record als diputats que, tal com es va informar als portaveus, podem passar al saló d'actes, on hi haurà un refrigeri.

EL SR. PRESIDENT:

Recomença la sessió. Som a la Sessió 12, Conselleria de Turisme, Programa 75.13, Promoció turística, a la qual hi ha les esmenes 2302 i 2303 del Grup Parlamentari PSM-EEM. Té la paraula el Diputat Sr. Serra i Busquets.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. Jo diria que són dues esmenes totalment constructives. No és que a Balears no hi hagi consciència dels temes que nosaltres plantejam ara, si no que, de fet, davant un turisme de masses, totes les actuacions que es fan respecte dels nostres valors naturals i del nostre patrimoni historicoartístic solen quedar molt matisades, molt disminuïdes i, en definitiva, aquest turisme de masses, que té uns efectes econòmics importants per al nostre país, té unes contrapartides que constantment ens veim obligats a denunciar. De fet, les dones i els homes més sensibles d'aquestes illes coincideixen que quan ve l'època d'aquest turisme de masses, que du uns recursos econòmics importants, patim de poc respecte al patrimoni historicoartístic, de poc respecte als valors naturals d'aquestes illes.

Aleshores, el nostre grup parlamentari ha pensat que d'aquestes grans quantitats que el Govern gasta en promoció turística, quantitats importants, quantitats que no discutim per tal de mantenir una economia que creim que ha de ser positiva per a tots els sectors d'aquestes illes, n'hem d'afectar unes quantitats, unes petites quantitats per tal de donar a conèixer el nostre patrimoni historicoartístic i promocionar, en definitiva, els valors naturals de les nostres illes.

Pot ser que qualcú pensi i digui que els valors naturals i el patrimoni historicoartístic s'han de promocionar a través d'altres programes del Govern, com per exemple a través de la Conselleria de Cultura, el patrimoni historicoartístic, o a través de les conselleries d'Ordenació del Territori o d'Agricultura, els valors naturals, però nosaltres pensam que la Conselleria de Turisme hauria de tenir una cura exquisida per intentar que el turisme de masses que ens visiti no degradi el nostre patrimoni historicoartístic, no degradi els nostres valors naturals, i això ho hauria de fer amb tot tipus de mitjans, amb tot tipus de campanyes explicatives. Aleshores hem intentat raonar aquestes dues esmenes petites, de 30 milions en total, que són senzillament afectacions, és a dir que no llevam doblers d'enlloc, sinó que afectam les quantitats, i d'aquesta manera, a part dels fullets explicatius que es reparteixen als aeroports, al moll i a les oficines turístiques en general, hi hauria aquest intent d'intentar explicar que, a part de les discoteques, les platges i del sol mediterrani nord-occidental, a part d'aquests valors coneguts arreu del món, també hi ha uns valors naturals i un patrimoni historicoartístic que cal respectar i tenir en compte.

Ja sabem que proposam poca cosa, ja sabem que és una qüestió de sensibilitat, jo diria que fins i tot d'espiritualitat, però ens pareix que en petites accions, en petits programes, per ventura cada any hi haurà un grupet d'aquests bàrbars del Nord que ens visiten i duen uns recursos econòmics que de fet han transformat la nostra societat, de fet cada any tal vegada hi haurà un grupet que apreciarà molt més el patrimoni historicoartístic i els valors naturals.

Demana al Sr. Palau que no em surti ara amb els programes de la Conselleria que subvencionen els concerts i altres coses. No em digui això, perquè no és el mateix, eh? Ho dic perquè aquest diputat coneix el que la Conselleria de Cultura ja ha promocionat a Eivissa, Formentera, Mallorca i Menorca, les Joventuts Musicals de Ciutadella, el Festival de Pollença, en absolut d'això que parlem que la Conselleria de Turisme faci alguna acció imaginativa davant aquesta gent que ve que aquí hi ha un patrimoni natural, que hi ha un patrimoni historicoartístic que al manco cal respectar. Si el volen conèixer, que vagin a visitar-lo; si no el volen conèixer, que facin el que vulguin, per això són lliures, però que en definitiva ho tinguin en compte. Però no és el Festival de Pollença, ni les Joventuts Musicals de Ciutadella ni algunes coses que la Conselleria de Turisme promociona o subvenciona a Vila d'Eivissa.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Serra. Grups que volen intervenir en el tom, a favor o en contra? Pel Grup PARTIT POPULAR-UNIO MALLORQUINA, té la paraula el Diputat Sr. Palau.

EL SR. PALAU I TORRES:

Gràcies, Sr. President. M'ha adelantat una mica la meva contestació, Sr. Serra, però li vull dir que precisament no estava prevista per aquest camí. En primer lloc, fent referència a l'esmena sobre els valors naturals, jo crec que el mateix Conseller ha deixat molt patent en la seva intervenció que en aquests moments s'havia de promocionar al màxim tot el patrimoni que tenim a les nostres illes i també ha dit que la Conselleria feia un esforç important en aquest respecte. A més, li puc dir que el mateix Conseller m'ha confirmat que la Conselleria de Turisme ja tenia un fullet publicat a través de l'organisme IBATUR per proporcionar els valors naturals de les nostres illes i tot el que és protecció, perquè tots sabem que avui en dia, a part de vendre el sol i les platges, com ha dit molt bé vostè, que són els elements que sempre han promocionat les nostres illes, també tenim altres elements que crec que són vàlids i dels quals ens podem sentir molt orgullosos davant els altres països europeus i fins i tot davant els països competents, com la nostra protecció, en la qual, com també ha dit, ens trobam en un percentatge molt elevat en relació amb la resta d'Europa.

Quant al tema del patrimoni, efectivament també opinam el mateix. o sigui que ver ser el mateix que he dit dels valors naturals. Nosaltres pensam que cada dia s'ha de promocionar més el que tenim a les nostres illes quant a patrimoni. Vull dir que em costa que en aquests moments la Conselleria de Turisme - IBATUR, millor dit - fa diferents vídeos i audiovisuals amb un enfocament bastant determinat d'aquests elements, i que a l'illa d'Eivissa també s'elabora un vídeo, a part d'uns fullets que parlen sobretot del patrimoni i la cultura de les nostres illes a més d'altres atractius com el sol i la platja, que tampoc no hem d'oblidar. Vull dir-li que nosaltres no aprovam les quantitats d'aquestes dues esmenes, però que les compartim totalment perquè l'Institut Balear de Turisme tal vegada gastarà quantitats fins i tot molt superiors a les que vostè proposa en els seus programes. A pesar de no ser quantitats finalistes, com vostè sap molt bé hi ha una partida de 840 milions de pessetes en la qual s'inclouen, entre altres coses, totes aquestes accions que vol dur endavant la Conselleria de Turisme. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Palau. Té la paraula el Sr. Serra, en tom de rèplica.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Jo li diré una cosa, Sr. Palau. Avui nosaltres farem una espècie d'exercici d'espiritualitat i no votarem en contra del pressupost que ha presentat la Conselleria de Turisme, ens abstenem perquè la veritat és que no hem vist l'alternativa en el debat que hem sentit fa un parell d'hores. Hem escoltat, i encara que els tres portaveus que han intervengut hagin parlat molt bé, la veritat és que no hem acabat de veure cap alternativa al programa del Govern per part del grup de l'oposició que ha intervengut, però en aquest tema li vull dir que tots aquests anys nosaltres hem observat aquestes promocions que s'han fet i sempre ens diuen que es faran. Aquí s'han aprovat coses per millorar certs aspectes de la política turística i a l'hora de la veritat no les hem vist executades.

Aleshores avui, clar, ens quedam amb un parell de dubtes, però tampoc no podem mantenir aquests dubtes en dues esmenes molt concretes. Nosaltres deim 30 milions per a explicar als nostres visitants el patrimoni natural i el patrimoni historicoartístic, miri si és poca cosa, i afectats dels 840. Tant de bo en gastin 300. però com que no tenim l'assumpte massa clar, evidentment ho continuam mantenint i tenim raó, Sr. Palau, tenim raó.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Serra. Hi ha més intervencions? Passarem, idò, a la votació de les esmenes corresponents a la Secció 12. Per què demana la paraula, Sr. Huguet?

(Contestació inaudible).

Passam, idò, a la votació, en primer lloc, de l'Esmena 2478 del Grup Parlamentari SOCIALISTA a la totalitat de la secció.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor de l'esmena, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, es volen posar drets, per favor. Gràcies, es poden asseure.

A favor, 20; en contra, 31; abstencions, 7. Queda rebutjada l'Esmena 2478 i passam a l'Esmena 2480 del Grup Parlamentari SOCIALISTA.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, es volen posar drets? Gràcies, es poden asseure.

A favor, 20; en contra, 31; abstencions, 7. Queda rebutjada l'Esmena 2480 i passam a l'Esmena 2481.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, pe favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

A favor, 20; en contra, 31; abstencions, 7. Queda rebutjada l'Esmena 2481 i passam a la votació de les esmenes 2482, 2483, 2484, 2486, 2487, 2488, 2489 i 2490 del Grup Parlamentari SOCIALISTA No he nomenat la 2485, que hem quedat que es votaria a part.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Nosaltres també demanam votació a part de diverses esmenes. No havia tengut oportunitat de dir-ho.

EL SR. PRESIDENT:

No ho havia manifestat ni en fixació de posició ni en cap intervenció, però vaja, si m'ho indica en aquest moment procurarem fer la votació en aquest sentit.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Exactament nosaltres demanam votació a part de les esmenes 2483, 2484, 2487 i 2490.

EL SR. PRESIDENT:

Idò així les votarem totes una per una.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor de l'Esmena 2482, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen?

A favor, 24; en contra, 31; abstencions, 3. Queda rebutjada l'Esmena 2482 i passam a la 2483.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor, 27; en contra, 31. Queda rebutjada l'Esmena 2483 i passam a la 2484.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra?

Abstencions, no n'hi ha.

Resultat: 27 a favor, 31 en contra. Queda rebutjada l'Esmena 2484 i passam a la 2485.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen?

A favor, 20; en contra, 31; abstencions, 7. Queda rebutjada l'Esmena 2485 i passam a la 2486.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? Gràcies, es poden asseure.

A favor, 24; en contra, 31; abstencions, 3. Queda rebutjada l'Esmena 2486 i passam a la 2487.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor, 27; en contra, 31. Queda rebutjada l'Esmena 2487 i passam a l'Esmena 2488.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen?

Queda rebutjada l'Esmena 2488 per 24 vots a favor, 31 en contra i 3 abstencions. Passam a l'Esmena 2489.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? Gràcies, es poden asseure.

A favor, 24; en contra, 31; abstencions, 3. Queda rebutjada l'Esmena 2489 i passam a l'Esmena 2490.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden assegurar.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden assegurar.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor, 27; en contra, 31. Queda rebutjada l'Esmena 2490 i passam a la votació de les esmenes 2302 i 2303. Deman si es poden votar conjuntament.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor de les esmenes, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden assegurar.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra? Gràcies, es poden assegurar.

Abstencions, no n'hi ha.

A favor, 27; en contra, 31. Queden rebutjades les esmenes 2302 i 2303 i passam a la Secció 13, Conselleria de Cultura, Educació i Esports, començant per les esmenes 2304 i 2492, totes dues a la totalitat, les quals estan agrupades i en conseqüència començarem per la 2304. Farem debat únic per a les dues esmenes. Pel Grup Parlamentari PSM-EEM, té la paraula el Diputat Sr. LÓPEZ i CASASNOVAS.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

És evident que hem de dur aquest debat estoicament, però és un debat important. Estoicament, perquè com deia Sèneca ens trobam davant una de les qüestions que donen mesura de la riquesa dels nostres pobles. És la Secció 13, el tema de cultura en un sentit ampli. Riquesa significa, per als estoics, tenir les coses necessàries i, a més a més, tenir-les amb suficiència. Crec que està bé que avui i ara reflexionem, tot i analitzant aquesta secció, si a les Illes Balears la política cultural tracta les coses que són necessàries i a més a més les tracta amb suficiència.

És cert que el progrés d'una nació i de la seva cultura no es pot mesurar amb milions de pessetes ni d'euros, però les quantitats que es dediquen a una política són un bon exponent de la salut cultural o de les seves mancances. Hem analitzat l'increment pressupostari que hi ha hagut globalment en els pressupostos del 1992 i hem observat que davant una creixuda en tom d'un 47%, si tenim en compte els pressupostos de l'any 1991, i d'un 29% si tenim en compte els pressupostos liquidats l'any 1991, enfront d'aquest creixement - ho direm ja dels liquidats del 29% - els pressupostos d'Educació, Cultura i Esports puguen un 13%.

Ara no podem entrar a dir si 3.013 milions i mig de pessetes són suficients per satisfer totes les necessitats que tenim, el que és evident és que hem de contrastar el que passa dins la Secció 13 amb el que passa dins les altres seccions i quan es veu que la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori experimenta un creixement del 95% - comptant, això sí, la Junta d'Aigües, però sense comptar els 300 milions que possiblement es podran avalar si es té en compte la disposició addicional vuitena d'aquesta llei pressupostària, per l'IBASAN -, un 95% dóna mesura de quines són les prioritats d'aquest

Govern. L'anèmia cultural figura entre les malalties hereditàries d'uns temps passats, però nosaltres creïem - il·lusos de nosaltres - que la democràcia i l'autonomia significarien el revulsiu enèrgic que necessitàvem. No esperàvem d'aquest Govern cap revolució cultural, però si més no esperàvem una acció culturitzadora.

És cert que els doblers no ho són tot, però si que ho és disposar d'uns instruments dignes i condignes amb determinades aspiracions del poble culte i europeu que crec que volem ser. Quantitat i qualitat. Podem acceptar el repte de votar l'esmena a la totalitat a aquesta secció? En cultura, els pobles de les Illes, a través dels seus representants, avui tal vegada ens hi jugam part de la dignitat. Com es veu tot això? L'any 1992, any de fastuoses celebracions i commemoracions, el cinquè centenari, olimpíades... Què passa a les Illes Balears? Continuarem essent una cultura provincialiana? Començarem a fer unes propostes culturals innovadores fortes i, sobretot, autònomes.

Què passa dins la creació d'infraestructura cultural? Pràcticament, l'increment que s'experimenta és similar al de l'any passat, no hi ha un creixement que superi, almenys, el creixement del 29% que experimenta globalment el pressupost de la Comunitat Autònoma. Què passa amb la incentivació de la iniciativa popular? És evident que el Capítol IV és un capítol especialment estimat per a la gestió de la Conselleria. No és que hagi crescut espectacularment aquest capítol, però és cert que les subvencions per a activitats culturals i esportives haurien de respondre a programes, a criteris, haurien d'anar en contra de la idea mendicant de la cultura, de la idea de fer presents, de fer subvencions perquè algú que té una iniciativa la faci d'alguna manera, però que no respongui a un pla global.

Què passa amb la política de mitjans de comunicacions en la nostra llengua? Què passa amb la premsa en català a les nostres illes? És evident que s'ha canalitzat una certa inversió - ja veurem després, amb les esmenes parcials que presentam, que volem enfortir aquest aspecte -, però també és evident que ens trobam a anys llum de distància per tenir el que una cultura moderna necessita i reivindica, uns mitjans audiovisuals de comunicació que responguin a l'imperatiu de l'article 9 de l'Estatut d'Autonomia.

Què passa en matèria d'arts plàstiques, en música, en teatre, en dansa, en creativitat? Aquí sí que hi ha un aspecte realment preocupant. Massa vegades es té una idea que la política d'arts plàstiques ha de servir per muntar grans exposicions o exposicions, senzillament, però nosaltres ens estimaríem més exposicions modestes i eficaces, mirin per on. Modestes en el sentit que és obvi que no s'hi aboquen molts de milions, però que tenen un plantejament didàctic, que es presenten per gaudir des d'un punt de vista estètic, que són formatives, que són serioses, que són productes dignes enfront a això, a aquest coneixement científic tècnic, a una pluridisciplinitat que pot enriquir. Els responsables culturals, i no només de les nostres institucions, no cal que gastin els centenars de milions que gasten massa vegades en exposicions temporals o universals, ja que amb molt menys diners poden obtenir productes dignes i interessants, com certes exposicions que podríem comentar si tinguéssim més temps i que segurament farem en les esmenes parcials.

Teatre. Vostès saben i tots hauríem de lamentar que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears és la darrera en matèria d'inversions culturals en teatre. Diuen - no sé si és cert, Sra. Consellera - que La Rioja, que és la que tenim immediatament part damunt, dedica cinc vegades més pressupost a teatre. En qualsevol cas, si el teatre és el mirall d'una societat, molt lletja deu tenir la imatge la nostra societat si no volem que aquest mirall la reflecteixi. Nosaltres creim que no és així, creim que el problema és precisament la manca d'una inversió digna, adequada, proporcional a les disponibilitats que tenim.

Per cert, en inversions creixen aquelles inversions fetes en equipaments finançats en col·laboració amb altres entitats públiques o privades? Perquè si creixen d'aquesta manera, podran tenir efectes multiplicadors, però si no creixen d'aquesta manera, pràcticament és que decreixen. Parlant d'inversions, com es fa en aquest pressupost, en aquesta llei de pressupostos, la territorialització de les inversions? És impenetrable aquest tema, és impossible entrar a esbrinar el capítol VI, el de les inversions, entre altres qüestions perquè les inversions immaterials ho fan impossible.

Importància d'establir un fons que es gestioni a través de les institucions municipals i dels consells insulars. Fer una política, establir un fons a gestionar a través de les corporacions més pròximes als ciutadans, els ajuntaments i els consells insulars, pot ser una cosa que no sigui tan lluïda per a la Conselleria, és cert, però sens dubte és una manera molt útil de fer viable, de fer possible el pacte cultural que anys enrera s'ha parlat en aquesta cambra i que en un determinat moment va aixecar expectatives interessants.

Per què no parlar del tema de la balearització de la nostra societat, de quines polítiques de normalització cultural i lingüística aplicam a les nostres illes? Ha crescut el pressupost de normalització lingüística. En principi sembla que no, sembla que hem davallat, de 110 milions passen a 87, però, clar, hi ha encomandes de gestió, hi ha altres capítols que s'haurien de valorar en conjunt. Bé, si no han crescut molt, almenys podem dir - i aquí, fent bona la frase de Sèneca - que aquesta necessitat està molt insuficientment servida. Què faltaria, en aquest cas? Al nostre entendre caldria que la balearització - no m'agrada la paraula, perquè cada vegada té més ressonàncies de degradació del litoral o de degradació moral de la vida pública i no és bona, si al manco serveix perquè els programes que aplicam en aquesta Comunitat Autònoma, serveixin per recuperar la identitat nacional, la identitat cultural, la identitat lingüística sense traumes, però sense concessions; sense traumes, però amb valentia, assumint les coses pel seu nom, com per primer cop sembla que es vol fer en aquesta Comunitat Autònoma, si bé no a través del Govern, sinó a través d'un organisme interposat.

Aleshores, també podríem passar a analitzar la política d'infraestructures elementals, bàsiques de la política cultural tradicional: arxius, museus, biblioteques. Estic segur que hi haurà altres diputats que incidiran molt més que jo en aquest tema, però no per açò el Grup del PSM-EEM el vol deixar passar debades. "La situació actual dels museus a Mallorca és, en conjunt, vertaderament deplorable i resulta molt trist contemplar com ara, amb el règim autonòmic que gaudim, per altra part tan desitjable i que tant hem desitjat - i que en altres camps va per bon camí, no sense inevitables entrebancs - es fa

menys pel nostre patrimoni cultural moble que allò que es va fer en els anys de la dictadura". Jo no sé si les paraules d'un il·lustre arquitecte i home de cultura de les nostres illes, Gabriel Alomar i Esteve, són ajustades a veritat, amb tota equitat, però no hi ha dubte que són un element de reflexió a posar com una calca damunt els pressupostos. Veure si realment l'increment econòmic pressupostari que es dedicarà a aquestes infraestructures tradicionals respon a la imperiosa necessitat de salvaguardar el nostre patrimoni. Crec que aquí ens hi jugam qualche cosa més que la nostra dignitat de parlamentaris, de govern. Ens hi jugam, a més a més, la possibilitat de transferir a les generacions futures una cosa que hem rebut de l'avió i que tenim l'obligació de llegar als altres.

Perdoni que ara passi de cop i volta a parlar d'un tema que massa vegades és anecdòtic, en aquesta Cambra, o no té un tractament massa reiterat. És el tema de l'esport. Nosaltres consideram l'esport com un fenomen social prioritari, un fenomen que suscita una gran participació quan es gestiona correctament, quan es promociona d'una manera idònia, i enguany - millor dit, l'any que ve, però just entrarem a l'any de les olimpíades - crec que del nostre esperit olímpic hauríem d'afavorir sense diners, fixin-se bé, utilitzant només l'onada de publicitat que es generarà a través dels grans mitjans audiovisuals, un esperit de participació esportiva, un esperit que superi la violència a l'esport, un esperit que reculli, en definitiva, els principis del baró de Coubertin quan va recuperar els jocs olímpics per a la modernitat.

Quina és l'assignació pressupostària que tenim en aquesta llei de pressupostos? Repetesc que a vegades les quantitats no són molt importants, però ara em plau advertir que si al Capítol I hi tenim 186 milions i al Capítol II - n'hi tenim 112, és a dir, un conjunt de 298 milions en despeses corrents, en canvi al Capítol IV - ajuda a federacions, promoció de l'esport de base - hi tenim 67.750.000 pessetes; al Capítol VI, 90,25 i al Capítol 7, 79. Fixin-se: 298 a una banda, 237 a l'altra. Vostè dirà que hi ha infraestructures esportives en el Pla d'extensió de l'educació física als col·legis i té raó, és un esforç important que li valoram, però també és evident que un programa puntual, per important que sigui, no pot deslluir o no pot desfer tota una política d'atenció a un esport més popular, més participatiu.

Acab, Sra. Presidenta, aquestes notes desballestades, però intensament sentides. El Grup PSM-EEM definiria els pressupostos de cultura com un moviment entre el desig i la realitat. És ben cert que vostès n'han après, d'uns anys ençà han seguit les esmenes de l'oposició i han trobat la fórmula perfecta: Incorporar els conceptes - hi ha conceptes dotats en 1.000 pessetes, per exemple - i deixar el màxim d'inconcreció a les partides pressupostàries. La xarxa d'escoles elementals de música, el Pla d'educació d'adults, les escoles de natura, fins i tot importants conceptes de preparació per assumir competències d'ensenyament o ambiciosos objectius de defensa del patrimoni cultural i de normalització lingüística figuren a la lletra preliminar de les partides.

La cultura té un component de creativitat i d'imaginació que supera, amb el desig, la realitat. D'aquí que els antropòlegs distingeixin entre el que és substrat material de la cultura i l'elaboració espiritual que vesteix la ideologia, però la política cultural és una altra cosa. La política cultural reclama concreció,

planificació, inversió, és a dir, primer anàlisi de la realitat i recursos suficients per actuar damunt ella. Res d'açò no es veu a la Secció núm. 13 (mal nombre, per cert). Inversions immaterials quantioses permeten suposar que es desenvoluparan programes, però el PSM-EEM, que som gent d'una gran fe en el nostre país, no tenim la caritat - ens sap greu - d'atorgar avui una noció de confiança a aquest Govern, perquè tenim proves de com les gasten. La poca capacitat en temes tan rellevants com normalització lingüística o Pla d'instal·lacions esportives ja indica el tarannà de les actuacions previstes. Grans desitjos, impossibles realitats.

(L'Honorable Sra. Vicepresidenta primera substitueix el Molt Honorable Sr. President en la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sra. Presidenta. Sres. i Srs. Diputats.

La Secció 13, Cultura, educació i esports, representa aproximadament un 7,57 del total pressupostari, no ocupa un lloc central, ocupa un lloc marginal i jo diria que decreixent dins les preocupacions del Govern de la Comunitat Autònoma. Aquesta afirmació es fonamenta en uns fets que, per un error que a l'oposició li ha anat molt bé, figura a la Memòria pressupostària d'aquesta secció.

Què havia plantejat la Sra. Consellera de Cultura a l'hora d'elaborar els pressuposts? 4.500.000 pessetes. Què ha obtingut l'Honorable Sra. Consellera de Cultura? 3.013.000 pessetes. Aproximadament un 33% menys que els seus desitjos. Ocupa, per tant, un lloc no diré exactament marginal, però sí secundari dins les preocupacions del Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. És molt difícil servir dos senyors i la veritat és que les prioritats que hem vist al llarg de vuit anys de govern conservador han estat unes altres que l'àrea de cultura. Sempre que hi ha hagut un conflicte entre conservació de béns patrimonials i especulació, els especuladors han guanyat, i això continua complint-se a l'hora d'elaborar els pressuposts. Les conselleries que tenen el suport dels sectors especulatiu, dels qui esperen construir, edificar, devorar territori, etc., etc., aquests tenen vara alta dins aquest Govern. En el primer discurs d'investidura del Sr. Cañelles, el Sr. Fèlix Pons, avui President del Congrés de Diputats, ja li va dir: Vostè no destruirà res amb les seves mans, però hi ha uns sectors, hi ha un grup de pressió que l'obligaran a fer-ho (he citat de memòria, però amb bastant de precisió). La profecia del Sr. Fèlix Pons, com tantes que ha fet l'oposició, s'ha complit sobradament.

Anem, però, al tema de la cultura, que és el motiu d'aquesta esmena a la totalitat de la Secció 13, de cultura, educació i esports. És matèria opinable? Es pot fer o deixar d'actuar en aquest camp? No. És un imperatiu constitucional marcat per l'article 47, ho hem dit moltes vegades: "Els poders públics garantirán la conservació i promourán l'enriquiment del patrimoni històric, cultural i artístic dels pobles d'Espanya", entre els quals es compten els pobles de les Illes Balears. La Constitució mana que els poders públics - article 9, apartat 2 -

han de promoure la participació dels ciutadans en la vida política, econòmica i cultural. Recordem que el nostre Estatut d'Autonomia, en el preàmbul, ret homenatge "a tots els seus fills que al llarg dels temps han treballat per mantenir la identitat del nostre poble", i és evident que els homes de la cultura fa molts de decennis, d'anys que han lluitat per mantenir la identitat d'aquest poble, hagin estat d'esquerra, de dreta o de centre: el Sr. Gabriel Alomar i Villalonga, el Sr. Miquel dels Sants Oliver, el Sr. Joan Estelrich, el Sr. Guillem Forteza, etc., etc. La cultura ha estat un element fonamental a l'hora de lluitar per l'autonomia. Per tant, si en el preàmbul del nostre Estatut retem homenatge als homes que han lluitat, és absolutament impresentable que la cultura per la qual varen lluitar aquelles persones que varen mantenir la identitat del nostre poble, a l'hora de tenir una Comunitat Autònoma, de tenir un autogovern - limitat, però que inevitablement creixerà, això no ho dubtin - es converteixin en elements marginals.

Això, què és? L'autonomia del poble de les Illes Balears o l'autonomia dels mercaders que han arribat i s'han apoderat d'aquesta Comunitat Autònoma? Sres. i Srs. Diputats, és absolutament necessari que prenguem consciència de la situació. La cultura ha de ser un element prioritari.

És absolutament preocupant que es converteixi en una Maria, en un element marginal, perquè desvirtuem la Constitució, articles 9 i 47, i l'Estatut que precisament també a l'article 9 toma a recollir l'obligació que tenim de fer que els ciutadans participin en la vida cultural.

Quant hem parlat d'una matèria delicada, aquí s'ha dit moltes vegades: "No tenim competències", "quan tenguem competències". "Ai, quan tenguem competències, les coses que farem!". Idè miri, Sra. Consellera, competències en té per començar i no acabar. Competències exclusives, article 10: Arxius, museus, biblioteques, conservatoris de música; patrimoni monumental, cultural, històric, paisatgístic; foment de la cultura, de la investigació, de l'ensenyament de la llengua de la Comunitat Autònoma. Article 13, protecció i foment de la cultura autòctona. Article 14, ensenyament de la llengua catalana. Competències d'execució: Gestió de museus, biblioteques i arxius de titularitat estatal.

En conseqüència, hi ha un element històric, recollit en el preàmbul. No podem fer homenatges a les persones que varen lluitar per mantenir la identitat del nostre poble i abandonar els seus llegats. No poden tenir unes grans competències com tenim en aquesta matèria i no actuar de forma adient. Per tant, no ens trobam davant una falta de competències, sinó de vertadera voluntat política. Jo comprenc que la Sra. Consellera, dins un Executiu dominat per altres prioritats, tenguí una posició realment incòmoda. Si hi hagués una altra persona al davant d'aquesta Conselleria i fos sensible a la cultura, s'hauria evidentment s'hauria de sentir molt malament.

Quina seria la pregunta davant el pressupost, de cara a l'any 1992? El pressupost no és un discurs filosòfic, és una radiografia. No es tracta de paraules, no es tracta de cercar que la resposta es trobi en un lloc indeterminat; en el vent, com cantava Bob Dylan en una famosa estrofa. No és en el vent, Sra. Consellera. El pressupost és un element concret, aquí no hi valen muntatges, ni escenificacions, ni publicitat; aquí valen les quantitats amb les quals s'està disposat a donar suport a una

política determinada. No és hora de paraules, sinó de quantificació, de xifres, de magnituds mesurades i precises. Quan arriba l'hora del pressupost s'acaba inevitablement l'hora del fum, de la boira, dels focs artificials, dels muntatges publicitaris. En definitiva, és l'hora de la veritat.

Quina és la veritat, per al Grup Parlamentari SOCIALISTA? Com analitza aquests pressuposts? Li ho diré molt simplement, Sra. Consellera. Hem parlat moltes vegades del quadrienni que vàrem tenir un altre Conseller, el Sr. Gilet, 1983-1987, que hem definit com a quadrienni negre. Jo diria que el quadrienni que hem passat, 1987-1991, seria el quadrienni buit. Almenys, durant l'etapa del Sr. Gilet, que no es destacava precisament pel seu amor a la cultura, tenia una escassa sensibilitat, es varen aprovar algunes lleis: la Llei de normalització lingüística i la de mesures de foment del patrimoni històric de les Illes Balears, però aquesta Conselleria, quan presenta aquest pressupost, on va? Jo diria senzillament que manté les situacions heretades. No avança.

Arxius, museus i biblioteques. Què ha creat? Què pensa crear, si ens projectam en el 1992. Tenim l'estructura heretada de l'Estat, pràcticament no hi hem afegit res, heretada també d'actuacions des de consells insulars. Qui es va preocupar dels arxius i biblioteques a l'illa de Mallorca, per exemple, i a Menorca, a Eivissa i a Formentera? Varen ser els consells insulars, no ha estat la Comunitat Autònoma. El poliesportiu Prínceps d'Espanya, heretat; l'escola de vela Calanova, heretada; el conservatori de música de Palma, heretat. Per tant, què fa aquesta Conselleria? S'instal·la. I què pràctica? Pràctica allò que podríem dir un jacobinisme o un centralisme regional. No articula. On és la proposta en aquests pressuposts? No articula la Comunitat Autònoma.

Els consells insulars continuen esperant que els transfereixin les competències.

Sí, Sra. Consellera. És culpa seva no haver plantejat transferències als consells insulars, perquè no voldrà que ho faci el Grup Parlamentari SOCIALISTA. Si vostè es compromet ara mateix a votar-nos afirmativament, en quinze dies li entram aquí mateix una llei de transferències de les àrees de cultura als consells insulars. El que passa és que vostè no llibertat política per fer-ho, molt alerta, una cosa és parlar com parlava el Sr. Huguet de pilars fonamentals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i l'altra és: Aquí governam nosaltres, això és el nostre poder, a Menorca podrien guanyar els socialistes com han guanyat tres vegades gràcies a certes maniobres no precisament a les urnes, sinó a certs despatxos. Molt alerta, res de cedir competències, Ca! Tot a Palma! La decisió final a Palma! i si no, que li expliquin a aquest Govern on situa els centres de decisió.

Vostè mateixa es guarda la clau. On ha fet realitat o en farà amb aquest pressupost el que diu l'article 39.6? "Els consells insulars podran assumir funcions executives i de gestió del patrimoni arqueològic, històric, artístic, monumental, arxius, biblioteques i museus, conservatoris i belles arts". Que n'ha cedit cap als consells insulars? Que en pensa cedir? Els pressuposts són una radiografia, és implacable el pressupost. Ja en pot fer de declaracions als diaris, el pressupost la retrata d'una manera que no falla. No hi ha voluntat de transferència als consells insulars,

no hi ha voluntat de cedir poder. No basta parlar del centralisme de Madrid, hi ha el centralisme del Consolat de Mar, clar que sí.

L'article 39.13 parla de l'esport. On és la cessió de competències de l'esport als consells insulars? L'article 39.19 parla d'ensenyament. De quan ençà hem sentit que el SR. Rotger donàs protagonisme als consells insulars? Clar. Vostès són centralistes, han tocat poder. Ai, el poder! Quan el tenen, no l'amollen. I això és tradueix en el pressupost. No veuen les partides corresponents? On són els consells insulars? Absolutament marginals, aquí. És igual si són del seu partit, ara ho són tots, però molt alerta, que en podríem perdre qualcun, no fos cosa que a les pròximes, allò que el Sr. Huguet no ha aconseguit a les urnes, les urnes li ho prenguin. Ai, que és de delicat, això! "Saps què? Direm que som molt insularistes, direm que volem autogovern a Menorca i a Eivissa, direm que volen una altra solució per al Consell de Mallorca", i mentrestant, clar, hi ha alguns ingenus de les illes menors que s'ho creuen, però a nosaltres, Sra. Consellera, quan llegim amb un esperit crític aquests pressuposts, no ens venen la moto.

És així, això és el que hi ha, però jo crec que la història va per un altre camí, Sra. Consellera. Estan estàtics, en una situació heretada, una situació que han rebut. Creació d'infraestructura cultural? Pràcticament nul·la. Ja que hem de cercar uns 500 milions una mica agradables, Sra. Consellera, recordaré una narració mallorquina que es diu "La princesa que tenia el rellotge aturat". Vaja si està aturat, aquest rellotge! No camina, no es construeix la Comunitat Autònoma d'acord amb les previsions estatutàries, i encara li diré més: L'anàlisi de les partides pressupostàries demostra una vertadera aberració. Encara que em quedi poc temps, crec que tindrè el suficient per a exposar-la:

Es va crear una Direcció General d'Educació, no per iniciativa de la Sra. Consellera, va ser una proposta del Grup Parlamentari SOCIALISTA, perquè el Grup Parlamentari SOCIALISTA volia que s'actuàs en matèria educativa. Hi ha llengua i una cultura pròpies, hi una expectativa de transferències i s'havia de començar a actuar, però sobretot en allò que es té com a competència real. Què passa? Li diré una cosa que desqualifica d'una manera rotunda aquest pressupost. Com pot ser mai que l'experimentació del model educatiu propi - de moment és un llibre, un estudi pagat generosament, una cosa de laboratori - se'n duguí 100 milions de pessetes del pressupost? I una altra "virgueria" pressupostària, i em perdonaran el col·loquialisme: Preparació de les transferències, 67 milions de pessetes. Que ha d'anar a les olimpíades, aquest model que se'n du 167 milions? Em pareix que a Eivissa no reben tant, de la Conselleria. 167 milions de pessetes darrera experimentacions del model educatiu propi i preparació de transferències. Que és un error de la computadora?

Perquè comparin amb una altra cosa. Arxius i biblioteques - tot plegat, eh?: la biblioteca més important de les Illes Balears, que és la de Palma; el gran arxiu, que és l'Arxiu del Regne de Mallorca; les actuacions que han de fer dins l'arxiu diocesà, on han invertit doblers i resulta que la calefacció no funciona, etc.; cada poble i cada diòcesi tenen el seu arxiu, hi ha un munt d'arxius privats i totes les biblioteques, que són competència seva, eh?; legalment, mentre no les transfereixin, encara no són competència dels consells insulars - tot plegat, repetesc, s'endu 118 milions de pessetes. Què passa? Que va arribar el Sr. Rotger i es va muntar una història molt maca dins la Conselleria, va

començar a agafar poder i ja té 790 milions de pessetes. Té el 26% del pressupost, aquest Sr. Director General de Cultura amb unes competències magretes, marginals, importants, però secundàries si les comparem amb les altres. 790 milions de pessetes, el 26% de tota la Conselleria.

Què passa ? Jo li ho diré, Sra. Consellera, i amb això acab, Sra. Presidenta: Que el Sr. Rotger, a poc a poc, potser seguint la política del caragol, com diria el Sr. Cañellas, es va fent l'home de la nova educació. Ell ha de redimir, ell ha d'evitar l'acció dels socialistes que marginen les escoles privades i les escoles religioses, ha de venir el Messies Sr. Rotger i ho ha d'arreglar tot, i mentrestant, 790 milions de pessetes, 26% del pressupost. Es prepara una maniobra, Sra. Consellera, que si vostè no l'ha endevinada jo li ho diré, i amb això acabo Què fa el Sr. Rotger? Es fa l'home indispensable per quan arribin les competències presentar la fulla de serveis, com a les institucions militars, i dir: Es necessari crear la Conselleria d'Educació, que evidentment és meua, i amb aquesta història hi tenim 790 milions de pessetes i el 26%.

A mi em pareix molt bé que si el dia que hi hagi les transferències volen nomenar conseller el Sr. Rotger, ho facin, però mentrestant que no plantegi - amb l'assentiment de la Sra. Consellera, perquè la distribució és responsabilitat seva - un saqueig del pressupost en nom d'elements purament ficticis, com són preparacions de transferències i experimentacions de models educatius ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pons, li prec que vagi acabant.

EL SR. PONS I PONS:

Acab, Sra. Consellera; trenta segons. I llevi de partides reals, com són arxius, biblioteques i museus uns elements que són absolutament necessaris perquè no hi hagi una degradació de les competències que vostès tenen en les seves mans. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Mª Antònia Munar i Riutort):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sres. i Srs. Diputats.

És molt més fàcil intervenir amb una preparació com la que duien els dos portaveus que han sortit que donar resposta a allò que no se sap amb certesa que es dirà des de la tribuna, entre altres coses perquè hi ha una diferència molt important entre el que deien les esmenes i el que després han dit des de la tribuna. No obstant això, he pres algunes notes i intentaré donar resposta puntual a tots els seus interrogants, preguntes i de vegades afirmacions.

El Sr. López Casanovas ha dit, en primer lloc, que el pressupost era insuficient, que segons els estoics - s'ha remuntat a les seves opinions - la riquesa era tenir el que és necessari amb suficiència. Crec que quan els estoics parlaven del que era

necessari i suficient per a ells, no pensaven mai que en aquests moments poguéssim fer aquest debat parlant de necessitats i suficiències com les que avui parlem. També en això eren bastant més estoics.

El tema de les quanties pressupostàries és opinable. Vostè diu que hi ha hagut uns augments insuficients i que aquesta insuficiència ve marcada perquè altres conselleries tenen unes majors quantitats. Jo li puc rebutjar aquesta afirmació dient que en aquests moments ens trobam amb un pressupost de 3.000 milions de pessetes, mentre que la quantia, quan vaig entrar a la Conselleria era de 900 milions de pessetes. L'augment ha estat important i ho ha estat al llarg dels anys, si bé no pot ser sempre igual. Enguany hi havia algunes coses que eren importants per a altres conselleries, com un hospital per a Sanitat o el Pla de residus sòlids, que vàrem aprovar entre tots i tots els membres del Govern ens hem de fer solidaris d'allò que s'aprova en el Parlament. No obstant això confio que al llarg d'aquesta legislatura no sempre hi hagi aquests gran projectes d'altres conselleries, que també s'aprovin els meus projectes i que en el futur es vegin reflectits.

Després ha parlat del capítol IV. Jo no tenc el pressupost aquí parlo de memòria, però crec recordar que el Capítol IV precisament no ha augmentat, sinó ben al contrari, que ha davallat. Per una part, un dia diuen que la cultura no ha de ser dirigida, que s'han de donar ajudes a les persones que tenen idees perquè les puguin dur endavant. Jo estic d'acord que la cultura no ha de ser dirigida i que s'han de poder donar aquestes ajudes, però per altra part ens acusen de subvencionisme i que som la repartidora. Es contradiuen. Realment no sé quina és per a vostè la solució, perquè és impossible fer les dues coses ahora, són incompatibles.

Després ha parlat de la política d'exposicions i ha dit que vostè creu que no és necessari fer grans exposicions i que vostè les faria d'un altre tipus. Miri, amb uns pressupostos que precisament no són massa importants s'ha aconseguit tenir durant quatre anys la llotja sempre oberta, fer grans exposicions a la Llotja, fer petites exposicions al Centre de Cultura i fer exposicions itinerants que arribessin a tots els pobles de Mallorca. Per tant, jo crec que s'ha dut una bona política d'exposicions. A més, les crítiques així ho demostren. Una política d'exposicions sempre és difícil, sempre hi ha moltes controvèrsies i, en canvi, crec que durant cinc anys hem dut una política d'exposicions esplèndida. Jo crec que moltes vegades és això que es critica, precisament allò que obté un bon resultat, perquè en certa manera això no interessa a l'oposició.

També ha parlat d'un tema referent al quallí ha de donar bastant la raó, el tema del teatre. Realment en aquesta Comunitat és un tema pendent, és una assignatura que tinc pendent a la qual s'ha de donar una resposta. Realment hi ha molt a fer. Hi ha una cosa que fa que el tema del teatre no s'hagi pogut dur endavant com ens hagués agradat, el tema de falta de connexió entre ajuntaments, Consell Insular i Govern, que desig i esper que es pugui solventar aquesta legislatura. El fet que la Comunitat Autònoma era la institució que no tenia teatres, cosa que tenien l'Ajuntament i el Consell Insular, i el fet que l'Ajuntament de Palma, després de 7 o 8 anys, no hagi pogut obrir el seu Teatre Municipal, etc., han estat factors que han influït molt perquè no milloràs el tema teatre, però això és un exemple i vostès sempre m'agafen els exemples que els convenen.

Per què no fan la mateixa comparació que ha fet del tema de teatre amb altres comunitats autònomes, referent a la música? Aquest tema no els interessa. Vostès saben que en tema de música sortosament ens trobam en un primer nivell, que tenim més festivals i de més categoria que totes les altres comunitats autònomes, etc., etc., però vostès van al tema que reconec que tenim pendent i que dins aquesta legislatura intentaré donar-li una solució total.

Després ha parlat del tema inversions i ha dit que si no s'augmenten en forma de multiplicació perquè hi hagi aportacions d'altres institucions, són molt insuficients. Les inversions en matèria cultural, educativa o esportiva sempre són insuficients, vostè n'és molt conscient, però jo li diré que sí que tenim en efecte multiplicador important en tots els plans d'educació, de cultura i d'esports, i li posaré alguns exemples, com el Pla d'equipaments esportius, amb 3.000 milions, el Pla de restauracions, que encara hem de firmar el conveni i també pujarà alguns mils de milions més que el de la legislatura passada, que va ser de 800. Hi ha hagut petits intents de convenis en educació i li asseguro que en les tres matèries - cultura, educació i esports - és molt difícil arribar a convenis. Ho hem aconseguit després de passar-li moltes hores, de mirar molts de papers, de tenir moltes reunions, i no es precisament fàcil d'aconseguir.

També ha parlat del tema del pacte cultural. Li he avançat que entre les tres institucions es podran dur endavant temes importants; hem parlat del tema de teatre, se n'hi podran dur molts d'altres. Crec que el pacte cultural és una bona cosa, que el dia de demà s'hi podrà arribar, però que hi havia pendent un tema molt important, que és la Llei de consells insulars, saber exactament quines competències té cada administració, quines competències tenen els consells insulars, quines competències té el Govern, per després arribar a aquest pacte cultural que jo també crec que és important.

Quant al tema de normalització lingüística, vostè diu que ha baixat. El tema de normalització lingüística, si bé no ha augmentat en gran quantitat, no ha davallat. En comissió li vaig explicar que el que pot parèixer una baixada en determinats temes no és més que determinades partides -s'han vist aparentment rebaixades perquè són a un altre- lloc, a Secretaria general tècnica, perquè eren les quantitats destinades a Menorca i a Eivissa, que s'han separat de les quanties generals i, per tant, s'han de tenir en compte a l'hora de fer comparacions entre un any i l'altre. Jo crec que en normalització lingüística s'ha aconseguit avançar positivament.

Vostè diu que s'ha de avançar sense traumes i alhora sense concessions. Aquesta és la política de normalització lingüística que he dut durant quatre anys i que penso continuar. No he fet concessions i, sobretot, no he tengut gens de por a l'hora de fer normalització lingüística i em sap greu que em retregui el fet que no sigui el Govern el que dugui la campanya de normalització, perquè la duim a través d'una altra campanya. Jo li recordaré que en certa manera vostès varen ser els primers als quals va parèixer molt bé que les tres institucions estiguéssim d'acord i duguéssim endavant una campanya de normalització lingüística conjunta. Una vegada fet això no em pot responsabilitzar que no sigui el Govern el que dugui directament aquest tema endavant.

Després ha parlat del tema museus, arxius i biblioteques. En matèria de museus, arxius i biblioteques, si fa una comparació fent extracció d'aquest tema que li he dit abans, de les quanties destinades a Menorca i a Eivissa, veurà que han tengut un augment prou important.

Després, en matèria d'esports, fa un repàs general i compara capítols I i II, és a dir, personal i despesa general, amb capítols VI i VII. Vostè sap que en els capítols I i II no puc improvisar, em ve determinat, si vostè considera que la xifra és elevada, jo també ho consider, però crec que hi ha poques solucions. Quant als VI i VII, Esports ha augmentat en una proporció important els darrers anys i jo també coincidesc que encara no és suficient, atesa la importància que té l'esport en aquest moment i la que ha de tenir en el futur si volem avançar cap a una societat de progrés.

Després ha dit que hi havia una diferència entre els desitjos i la realitat pressupostària. Evident. En certa manera els objectius són les metes que pretenem assolir i jo crec que sempre han de ser molt ambiciosos, i que atès que ho són els desitjos, els objectius, també ho és el programa que es plasma en el pressupost. El que passa és que després la disponibilitat de recursos, que desgraciadament sempre és limitada, marca les possibilitats. Vostè sap que pressupostar és ajustar aquests objectius a les possibilitats econòmiques que hom té. Li puc dir que la nostra pressupostació creix, que ho hem fet tan bé com hem pogut i sabut i que si vostè mira l'augment que aquesta Comunitat Autònoma ha tingut aquests darrers anys veurà que és prou important i que en certa manera la cultura preocupa al Govern d'aquesta Comunitat. El que passa és que també li preocupen altres temes que no es poden obviar.

Pel que fa al Sr. Pons, que ha defensat alguns temes dels quals ja havia parlat el Sr. López i Casasnovas i altres que són nous, dir-li, com acab de dir al Sr. López i Casasnovas, que no és cert que al Govern no li importi la cultura. A aquest Govern, com a tots els governs de totes les comunitats i com al Govern central, suposo, li importa molt la cultura perquè es reflecteix en l'opinió pública més que qualsevol altre tema i, per tant, pot tenir una incidència important.

També he de reconèixer que pareix que la cultura és més important per a l'oposició si tenim en compte el nombre d'esmenes que s'han presentat a Cultura, en aquests pressupostos, en comparació amb les que s'han presentat a altres conselleries. Crec que el 50% de totes les esmenes presentades a aquests pressupostos són de cultura, cosa que no passa només en els pressupostos, sinó que habitualment passa en totes les sessions. Cultura se'n du quasi el 40% de totes les propostes parlamentàries. És clar que a vegades un no sap si això és que l'oposició s'interessa més per la cultura que per qualsevol altre tema o és que a cultura hi ha un senyor que es diu Damià Pons que és molt responsable, molt treballador o que fa oposicions, no sé exactament quina d'aquestes tres coses, però el cert és que vostès es preocupen molt pel tema de la cultura.

Després ha parlat que en els pressupostos figura una una quantitat de 4.500 milions de pessetes, que vostè suposa que és la quantitat que jo vaig demanar al Govern per a cultura. Doncs s'equivoca; encara que em faci que no amb el dit, s'equivoca, perquè en vaig demanar més, el que passa és que 4.500 milions de pessetes és la quantitat segona o tercera que va quedar

reflectida en el pressupost, però l'anterior encara era més elevada. Aquesta quantitat i la primera que vaig demanar signifiquen el que ens havien demanat: que a més de l'augment pressupostari que corresponia a totes i a cada una de les conselleries, s'havia de presentar un pla estratègic, i en aquest pla cada conselleria feia les propostes concretes que li interessaven. Les meves pujaven uns 6.000 milions de pessetes.

Sempre que parla de cultura i em mira durant el debat, no sé perquè li recordo els especuladors, perquè automàticament, quan em mira, parla de l'especulació, que en aquesta Comunitat Autònoma n'hi ha uns que guanyen i uns que perden, i automàticament parla d'ordenació del territori. Suposo que és per proximitat amb el conseller, cosa que a vegades m'estranya, perquè avui, per exemple, el Conseller d'Ordenació del Territori no hi és i no sé per què ha recordat aquest tema. En aquests moments no tenc per comparar, però jo supòs que si comparàssim el que es dedica a cultura i ordenació del territori a qualsevol altra comunitat governada pel Partit Socialista o en el Govern central també trobaríem diferències importants, i és que vostè parla d'inversions immaterials, que són les culturals, però les carreteres, per exemple, l'ordenació del territori també vol unes inversions importants, que, a més, són materials i requereixen una dotació econòmica important.

No m'agrada fer comparacions odioses, però podríem parlar del Sr. Soler Tura o del Sr. Valverde. Què va fer el Sr. Valverde al front de RENFE? És tracta d'especulació, de no especulació? Podríem parlar llargament de molts de temes i comparar moltes coses. Crec que no és el debat d'avui i que l'ordenació del territori és important per a totes les comunitats i per a tots els governs, que aquí es tracta de parlar de cultura.

Després, no podria ser d'altra manera, ha parlat dels temes de sempre: el tema de museus, el tema d'arxius i el tema de biblioteques. Estic cansada de recordar-li que les inversions en aquests temes corresponen al Govern central i el que tenim aquí és la gestió. Per tant, no es tracta de paraules al vent - per cert, de Raimon - sinó que es tracta d'un tema en el qual no hem d'invertir, sinó que solament en tenim la gestió. El que hem de fer és intentar gestionar el millor possible aquestes matèries, i això significa arribar a acords sobre inversions amb el Ministeri, cosa que li asseguro que hem intentat en moltíssimes ocasions i que finalment hem aconseguit, tant a la Casa de Cultura, amb l'arxiu, com al museu, però hem tardat - no per falta d'insistència - tres o quatre anys perquè el Ministeri firmàs aquest convenis i que es dedicàs a fer les inversions que li corresponien des de fa molt de temps.

Després, vostè parla que no té les condicions de seguretat suficients, que no està retolat en català, que té sales sense condicions, que li manquen sales, etc., etc. Vostè sap quan això depèn del Ministeri; miri si en depèn, que en aquests moments ha firmat els convenis, fa les restauracions, hem arribat a un acord per fer la inversió per tal de tenir més mesures de seguretat, etc. És tan clar que tenia aquesta obligació, que ja s'han compromès a fer-ho.

Després parla que hi ha com una cessió per part del Govern en determinades exemples i posa l'exemple de les biblioteques i els consells insulars. Com vostè sap perfectament, el fet que les biblioteques depenguin dels consells insulars va ser gràcies a una esmena d'Unió Mallorquina de fa exactament cinc anys, on

es va demanar que les biblioteques passessin de dependre dels consells insulars respectius tot i que la Comunitat dotava els consells insulars amb unes quantitats, és a dir, quan el Govern decideix fer una cessió als consells insulars és que faig deixament del tema i alhora critica que en el pressupost d'enguany jo no hagi fet una cessió de competències als consells insulars. Com quedam? Què he de fer? Fer la cessió als consells insulars o no fer-la? Perquè primer critica que la faci i després que no la faci. Realment és difícil arribar a conclusions i a acords quan les propostes són contradictòries i depenen de l'interès del moment.

Transferències als consells insulars. Jo crec que no és el moment de tractar aquest tema aquí, quan es debat el pressupost de cultura. Jo crec que en aquest moment hi ha unes comissions mixtes i es parla de quines seran les competències que aniran als consells insulars, en quin temps es faran aquestes transferències i amb quines quantitats econòmiques. Per tant, ara no és el moment de parlar d'això, sinó que hauríem d'esperar que es decidís quan i com s'ha de fer; jo no tendré cap inconvenient que siguin els consells insulars els que tinguin les competències que creguem oportunes, competències que, evidentment, no són precisament les d'educació, perquè creim que si en aquests moments la Comunitat Autònoma encara no les tenim, seria un mica absurd ja pensar a cedir-les als consells insulars.

Que el model educatiu té una quantia pressupostària massa important, de 100 milions, per a experimentar-lo? És la seva opinió, jo crec que l'educació és molt important, que de l'educació depèn el futur dels ciutadans d'aquesta Comunitat i que, per tant, s'ha d'experimentar molt aquest model educatiu per arribar al model educatiu ideal de la nostra Comunitat Autònoma.

També diu que les transferències tenen una dotació excessiva, de 67 de milions de pessetes, fa una comparació amb museus, arxius i biblioteques i diu: Resulta que té més doblers la preparació de les transferències en matèria educativa que els arxius, museus i biblioteques. Jo li faré la rèplica: Sí, Sr. Pons, això és cert, però jo preferesc gastar 67 milions de pessetes per preparar les transferències de competències en matèria educativa i que quan vinguin aquestes competències sàpiga exactament quina quantia de doblers ha de venir, amb quin concepte i quines són les inversions que ha de fer el Ministeri per tal que no passi exactament el que va passar en matèria d'arxius, biblioteques i museus: Que es va acceptar la gestió d'aquests centres i després, a - l'hora de fer les inversions, no es va especificar; les inversions no s'havien fet i ara jo tenc els problemes.

Per tant, vull que quan vinguin les competències en matèria educativa les competències estiguin totalment valuades, que vingui la quantitat econòmica necessària per tal de poder-les dur endavant i, a més, tenir un model educatiu suficientment experimentat perquè la qualitat de l'ensenyament augmenti. En definitiva, es tracta que quan tinguem competències en matèria educativa tinguem una millor qualitat d'ensenyament, perquè per tenir competències mal dotades i que la qualitat de l'ensenyament sigui la mateixa, no importa que nosaltres tinguem les competències, val més que les tinguin vostès i així podrem continuar criticant la seva mala gestió en matèria educativa.

Després parla de la política del Sr. Rotger, que qualifica com el Messies. Evidentment, el Sr. Rotger pretèn solucionar els problemes en matèria educativa d'aquesta Comunitat; es lògic que desitgi per al dia de demà, quan hi hagi competències en matèria educativa, ser el futur Conseller d'Educació. Per la meua part no dubti que jo li donaré tot el suport que podré per que ho sigui, em pareix lògic atès que ha treballat en aquesta matèria i que, a més, ha demostrat que és una persona molt eficaç. Per una altra part, comprenc perfectament que la política que duim en matèria educativa no li agradi, perquè és evident que dia a dia els obliga a plantejar-nos problemes en coses que vostès saben que són solucions a deficiències existents.

Estic d'acord que és molt més fàcil criticar quan un no té competències que dur aquestes competències endavant quan les tenim, però en aquest moment pertoca jugar en aquest camp. Crec que en educació duc la política adequada, de la mateixa manera que vostè en aquest moment juga en el camp contrari en matèria cultural i fa el mateix joc que feim nosaltres des de l'altre costat. Per tant, crec que és un joc net i que no tenim perquè deixar-lo de fer. Cmprenc que li faci molta il·lusió que donem les competències als consells insulars i jubilar-me anticipadament, però resulta que no estic molt d'acord amb aquesta jubilació anticipada que vostè pretén i, com que no estam d'acord, hem pressupostat tal com havia presentat els pressupostos de cultura, educació i esports per aquest any 1992.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Pel Grup Parlamentari PSM-EEM, té la paraula el Sr. López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, quan vostè es refereix al seu departament, em fa l'efecte que d'alguna manera procura encabir el tema de cultura dins un departament administratiu clos, tancat, comunicat amb els altres departaments del Govern, i si bé vostè es refereix a solidaritat necessària dins un govern no ens serveix en absolut que es refereixi als 900 milions de quan va començar a gestionar aquesta àrea i als 3.000 que hi ha ara, perquè aquesta comparació s'hauria d'establir en funció del creixement global dels pressupostos i també s'hauria de veure quins són els nivells potencials o de servituds que ha anat agafant la Conselleria.

Sí que ens agradaria, en canvi, observar que la solidaritat la té el Govern en relació amb la cultura, no vostè en relació amb el Govern. Deim açò perquè el vent del món - per cert, aquí hi ha hagut interferències entre Bob Dylan i Raimon; en Raimon és aquell de les mans i la cara al vent, i "Escolta-ho en el vent" és la cançó d'en Dylan - es va endur el 33% dels seus desitjos inicials, quan va presentar el projecte de pressupost, i tenc la impressió que el vent del món es pot endur moltes altres coses, per exemple una política necessària, imprescindible per crear una infraestructura cultural moderna a les nostres illes.

És tracta d'optar. La cultura és un pou residual, per a aquest govern. Un pou residual de peces rares que necessiten una atenció marginal, tal vegada; en canvi hi ha qüestions molt més importants, com carreteres, que mereixen sense discussió possible grans inversions. Ningú no les discutirà perquè són considerades culturalment molt més necessàries, dic

culturalment entre cometes, és a dir, perquè la gent està preocupada per viure amb cotxe, amb televisor, amb vacances pagades, i no tant per viure amb un o un altre tipus determinat de cultura.

Què s'entén, idò, per política cultural? Li he de reconèixer -i li ho agraeisc, a més a més- que per primera vegada reconegui dèficits, reconegui illes de dificultat dins la seva gestió, i avui s'ha referit al teatre. Nosaltres l'ajudarem, evidentment. Si vostè, el seu govern i el seu grup parlamentari ens admeten esmenes en aquest sentit, segurament podrà començar a fer una política no molt lluïda, perquè som conscients que les disponibilitats són poques.

No ens parli de música. És evident que els pressupostos de música potser són més grans -comparativament, sempre en funció dels pressupostos- que els d'altres comunitats autònomes, però el que ens preocupa molt a nosaltres és veure com gastam aquests diners. En festivals, en grans concerts? Sí. En un conservatori? Sí, però què passa amb l'ensenyament musical de base? Què passa amb les escoles elementals de música? Un projecte, per cert, dissenyat per vostès, que oportunament va suscitar una gran esperança.

També ha dit que el pacte cultural anava en funció d'una llei de consells insulars. Nosaltres hem de ser molt clars, en aquest respecte. La Llei de Consells Insulars és una llei instrumental i una llei instrumental és la que permet que les competències arribin als consells insulars, però també és evident que depèn de la voluntat política i en açò he de donar la raó - si és que qualche la discutia - al Sr. Pons, quan deia que els projectes de llei de descentralització, de transferències, són possibles des d'ara i que fins i tot ho eren abans de la Llei de Consells Insulars. Per cert, l'esmena que va permetre descentralitzar la política de biblioteques es va fer a partir d'una esmena del, en aquell moment, Grup PSM-ESQUERRA NACIONALISTA, que van transaccionar amb el Grup d'UM, ho record perfectament perquè vostè era Consellera de Cultura, però no es tracta de posar-se medalles ni d'atribuir-se res, l'important és analitzar que la política de biblioteques no s'ha transferit als consells i convendria molt que el que ara és una transferència econòmica es converteixi en una transferència jurídicament molt més sòlida.

En normalització lingüística, jo no he dit que hi hagués baixa, he dit que si la diferència dels 110 milions de l'any passat als 87 que hi ha ara s'ha de compensar només amb les quantitats transferides en l'encomanda de gestió a Menorca i a Eivissa, jo li vull recordar que a Menorca, l'any passat, en matèria de normalització lingüística es varen transferir 500.000 pessetes. Vostè dirà que tal vegada hi ha un milió més per a mitjans audiovisuals, però hem de ser clars, una cosa és el programa de normalització lingüística i una altra és una autopolítica en mitjans de comunicació.

A més a més, vull recordar que nosaltres no li hem discutit que duuguin la campanya de normalització a través d'un conveni amb Obra Cultural Balear. El que nosaltres li hem dit o li volem dir clarament és que la política lingüística ha d'incidir en molts més àmbits que el d'una campanya de normalització puntual i açò es pot fer mitjançant, en primer lloc, una corresponsabilització de totes les conselleries d'aquest Govern; es pot fer complint el Decret 100/90 en relació amb les responsabilitats que té cada

conselleria. És necessari fer una política d'administracions públiques en aquesta matèria, és necessari que les carreteres de les Illes Balears siguin retolades íntegrament en la llengua oficial, i encara no hi estan. Els topònims són únics i oficials. Una política en el món del llibre, del cinema, de la premsa, de les empreses dels serveis públics. Per què no parlar d'IFEBAL, d'IBASAN, en matèria de normalització lingüística? Influxir també sobre la publicitat, però no amb divisa or i negre, com alguns toreros, sinó amb una política clara d'adjudicació i de control publicitari.

La cultura preocupa, ha dit vostè, però hi altres temes dels quals no es pot fugir. Bé, sabem que la política cultural, en definitiva, és un problema de prioritats. És per açò que nosaltres discrepam i hem esmenat íntegrament la Secció 13, no tant perquè discrepam en idees, que estic segur que volem aplicades a les Illes Balears, però són les concrecions pressupostàries les que ens donen l'autèntica talla de les polítiques concretes.

Quant al Capítol IV, nosaltres no volem que sigui una conselleria repartidora. Massa vegades s'ha dit que era açò i res més que açò. El que nosaltres voldríem és que el Parlament de les Illes Balears, tots els grups, i sobretot els ciutadans i ciutadanes coneguessin els criteris amb què s'adjudiquen determinades subvencions; que les convocatòries fossin clares, diàfanes, transparents, que hi hagués participació democràtica hora d'adjudicar-les, i quant a la territorialització, vostè s'ha referit a la política d'exposicions, és cert que darrerament la Llotja ha tingut una utilització més intensa, però ¿com ha arribat? Com s'ha territorialitzat, aquesta política? Nosaltres li hem demanat una política més modesta, però que arribi a més gent; una política que tal vegada renunciï a alguna de les grans exposicions que han dissenyat i que, en canvi, tengui una presència més directa en la majoria dels pobles més importants de les Illes Balears.

La filosofia dels estoics és una filosofia que es mou dins els límits per aconseguir la felicitat. Reconèixer els límits -els límits pressupostaris, alerta - dins els quals es mou vostè, Sra. Consellera, és la base fonamental per després poder discutir quines són les prioritats, quines són les fórmules que permetin fer una política més feliç en relació amb la cultura i les necessitats que tenim aquí, a les illes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Sr. Damià Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sra. Presidenta. Sres. i Srs. Diputats.

Res de jubilacions anticipades, Sra. Consellera. l'Estatut és vigent, l'article 39 és vigent, el llegeixi i veurà com hi ha la possibilitat, la previsió estatutària de transferir totes les competències que he anomenat als consells insulars, unes que tenim i altres quan arribin. El model educatiu del seu apreciat Sr. Rotger és una proposta de futur, però no contempla - cosa molt significativa - la previsió de traslladar, tot el nivell competencial que permet l'Estatut, l'ensenyament als respectius consells insulars.

En aquesta rèplica, Sra. Consellera, jo li voldria dir que hi ha una altra política cultural, una altra política cultural que no du l'etiqueta de conservadora ni la de socialista, estigui tranquil·la, estigui tranquils, senyors del Govern. És la política que encamina els seus esforços a dotar les nostres illes d'un sistema cultural, educatiu i esportiu modern i europeu. Nosaltres tenim Europa com a meta de futur; vostè, Sra. Consellera - almenys llegint els pressuposts i de pressuposts parlem - no sabem i crec que ni vostè mateixa sap cap on va.

Quina és l'altra política? Jo li voldria dir, perquè no vull que quedi una imatge negativa, que simplement estam en contra, que som oposició i com a oposició ens hem d'oposar. No és això; nosaltres plantejam una política constructiva a través de l'esmena a la totalitat i de les puntuals esmenes parcials. Primer de tot, és una política que accepta que formam part de dues realitats més enllà de les illes. Som europeus i Europa fa directrius culturals; convendria que s'informàs i veuria com la creació d'infraestructura cultural és un element prioritari. Vostè ha viatjat de Pirineus per amunt i sap perfectament que la nostra infraestructura cultural, la infraestructura de les illes Balears, és absolutament tercermundista comparada amb la dels països europeus. No digui que no, perquè aquest diputat, que ha viatjat pels Països Baixos, França i Alemanya, li assegura que si entres dins un museu d'una petita ciutat d'Alemanya i el compares amb els museus de les Illes Balears, un se sent realment africà.

Segon element, aquesta política alternativa. No ens podem sentir mai víctimes de conspiracions elaborades o fabricades a Estrasburg ni a Madrid, no hi ha cap conspiració contra les illes Balears, no facin victimisme, ho deixin anar d'una vegada. Ni a Europa ni a Madrid no es preocupen de nosaltres per marginar-nos. Senzillament, ens agradaria que ens digués quan no s'han atès les propostes que les illes Balears han presentat raonadament a Madrid, a través del Govern de la Comunitat Autònoma, i encara li diré una altra cosa, perquè de determinades realitats potser no en sabré, però de cultura crec que en començ a saber. Hi ha una proposta espontània de col·laboració a l'Arxiu del Regne de Mallorca, per exemple, i resulta que els seus funcionaris, funcionaris que treballen a les ordres de la Sra. Consellera, han hagut de dir als senyors de Madrid: Per favor, no ens envieu determinats elements per al museu, perquè no tenim personal suficient per atendre'ls i, si els envieu - una màquina de microfilm, per exemple -, no els podem atendre. Si avui posam la màquina en marxa i està un mes sense treballar, quan la tornem a posar en marxa estarà desfeta, perquè els líquids són corrossius i hauran destruït aquest element que espontàniament volien enviar des de Madrid, és a dir, hi ha una proposta de col·laboració que s'hauria d'aprofitar i no s'aprofita.

Un altre element: Hem de considerar que els consells insulars són o haurien de ser, a nivell de cultura, educació i esports, l'element directe de contacte amb els ciutadans de cada illa respectiva i que, per tant, hi ha una llei de transferències a impulsar, tema on vostè, pel que veig, encara no - s'ha posat en feina. Treballen amb models educatius de cara a no sé quin any i no fan el que tenen a les mans, i tampoc no oblidin els ajuntaments, que tenen una part importantíssima dins l'estructura cultural de les Illes.

Elements de tipus legislatiu. Com podem estructurar la cultura, si des que vostè va entrar de consellera, l'any 1987, no ha fet una

sola iniciativa legislativa? La Llei de Museus, mal feta, que afortunadament va morir sense pràcticament haver començat a rodar. Té lleis de transferències als consells insulars pendents, té lleis d'arxius pendents, té lleis de biblioteques pendents, té lleis de museus pendents i té pendents lleis de mesures de protecció del patrimoni del les Illes Balears, per cert molt amenaçat, entre altres. No té unes prioritats clares, això és evident, i per això realment no es pot dir que tenguem una política racional.

Quines prioritats hi hauria? N'hi diré algunes: Defensa del patrimoni sobre els elements d'especulació i urbanització. Entre un talaiot i un xalet, un talaiot; això és evident, a Europa es fa així, hi ha altres llocs per edificar. Quan s'ha de fer una determinada estructura viària, com a mínim han de fer unes excavacions. S'hi varen negar; varen votar en contra aquí dins, quan el Grup SOCIALISTA ho va proposar, vostès volen impunitat. Restauració abans que noves edificacions: Hem d'estimular els ajuntaments i els particulars perquè entre demolició i nova edificació ha de prevaler la restauració dels elements històrics; si no, el nostre patrimoni s'empobreix. Hem de recuperar cases, hem de recuperar nuclis rurals -els he esmentat tantes vegades!- casals de possessió, elements urbans, elements del patrimoni pràcticament escampat per totes les Illes: torres de defensa, pous, etc., etc. Tot això vostè ho ha d'inserir dins un programa cultural que no té.

Què faríem si ocupàssim el seu lloc? Tot això i altres coses. Per començar, Sra. Consellera, no tirariem els doblers en aquestes actuacions impresentables de 167 milions en boires educatives. Com pot experimentar un model si no té escoles al seu càrrec? Això és fantàstic! Això és com un químic que experimenta enmig del carrer teòricament. Fa un llibre i diu que si es mescla tal cosa amb tal altra hi haurà tal reacció. Això és el Sr. Rotger, eh? I en aquestes bajanades, 100 milions. I en preparació de transferències, 67 milions més, total 167. S'imagina que el SR. Conseller de Sanitat que espera l'INSALUD es posàs en aquest pla? La Comunitat Autònoma faria net darrera aquests preparatius. I mentrestant vostè gasta més en aquestes bajanades que tota la Conselleria de Cultura del Consell de Mallorca, del Consell d'Eivissa i Formentera i del Consell de Menorca, i li ho consenten. Joestic realment al·lucinat.

No faríem inversions immaterials, nosaltres som materialistes. No destinaríem prop de 150 milions de pessetes en xaranges publicitàries, i si no són 150 milions li deman que digui que ha gastat enguany. Modernitzaríem el conservatori, no acceptariem tranquil·lament l'estructura que es va inventar el Sr. Bernat Julià amb quatre indocumentats i quatre amiguets hagi de ser el professorat del conservatori. Recordi aquell que anava de filòsof i deia que els filòsofs de Grècia eren Aristòtil, Plató i Descartes. Fantàstic! Alerta, eh? Vostès el paguen cada mes, aquest. És dins el conservatori encara, no l'han tret defora.

Crearíem una xarxa de biblioteques a totes les mes. A Eivissa i Formentera encara ho esperen, Sra. Consellera, i no digui que els arxius, museus i biblioteques són competència dels consells! perquè legalment, Estatut en mà, són competència de la Comunitat Autònoma. Quins són de titularitat de l'Estat? Els que eren de titularitat estatal i els hi varen transferir a efectes de gestió, que són els únics que té i no n'ha fet cap, però tots els altres, siguin eclesiàstics, municipals, particulars, recordi que són competència de la Comunitat Autònoma i per tant seva.

Evidentment ordenariem aquests arxius, en publicariem els catàlegs, faríem un sistema informàtic per intercanviar informació, etc., etc.

Ja que van d'humanisme cristià - vaig veure que en el seu congrés no volien renunciar a una cosa tan bella - ¿com és que no compleixen, Sr. President, amb les obligacions de la comissió mixta Comunitat Autònoma de les mes Balears-Diòcesis de les mes Balears? O és que són d'humanisme cristià només a certs efectes? Potser és una política farisaica, això? Si protesten el Sr. Jaume Cabrer i altres elements del món eclesiàstic perquè vostès no compleixen ni tenen una dotació pressupostària! On és la dotació pressupostària per fer funcionar aquesta comissió mixta Comunitat Autònoma de les mes Balears-Diòcesis de les mes Balears? No en tenen. Ho veu com quan arriba l'hora de les pessetes l'humanisme cristià fa figa? (Rialles). Clar que sí!

Podríem treure cinquanta iniciatives. Vostès diuen: És que no tenim competències, però hi ha moltes coses que són elementals: Recollir l'obra dels fotògrafs de les mes Balears, que no val res i els ho cediran; recollir els arxius privats, que en aquesta Comunitat Autònoma són riquíssims. Els depositin, si volen, a l'arxiu del Consell Insular respectiu o del Regne de Mallorca, però ho facin perquè si no, no hi seran a temps. Acabin de completar la xarxa de cases de cultura, que els senyors d'Eivissa i Formentera encara les esperen. Aquest Diputat anuncia situacions tercermundistes; no vull parlar de certs països africans perquè llavors hi ha reaccions visceral que no són convenients per a la salut, però per favor hi posin remei. Després hi haurà unes esmenes particulars.

Una altra cosa: Es preocupa de la tercera edat per fer quatre conferències, Sra. Consellera, però¿quan ha fet una proposta de cara a recollir el tresor documental que té la tercera edat de les mes Balears, la cultura oral? Són arxius vivents. Tengui respecte a la tercera edat, no vagin només a encaçar vots amb quatre xaranges informatives, amb quatre conferències per entretenir-los. Sàpiguen que són arxius, però arxius que ve un moment que desapareixen. Quan desapareixi la tercera edat avui vivent, haurem perdut un element cultural de primer ordre.

Finalment, i amb això acab, assumiríem que la normalització lingüística és una responsabilitat, que no és una cosa que hem passat a una comissió que fa una campanya i amb això ja hem acabat les feines. La normalització lingüística s'ha de fer real i vostè sap que la feina que es fa dins la Comunitat Autònoma realment, dins la seva Conselleria es donen passes, però n'hi ha d'altres. Li diré un cas, perquè un dia hi haurà una iniciativa parlamentària: El llibre que ha editat una determinada Conselleria sobre les cases de possessió i elements arquitectònics de Mallorca és una vertadera vergonya. És un gran llibre, perquè s'ha fet una labor fotogràfica, una labor de dibuix, però havent-hi el Diccionari d'arts i oficis de la construcció, del Sr. Miquel Fullana, aquest llibre difon una terminologia castellana de tots els elements arquitectònics de les mes Balears, i com que la nostra llengua és fràgil, no necessita que hi introdueixin elements castellans perquè passin al llenguatge dels constructors i dels clients que es fan unes determinades cases.

De la mateixa manera que li varen crear a vostè - o li varen intentar crear, perquè després tot va ser fum - unes escoles

determinades per a la Serra de Tramuntana i no se'n va entèmer, li han fet un llibre què és de la seva àrea si no, m'expliqui si el patrimoni de les cases de possessió és competència seva o del Sr. Jeroni Saiz - i tampoc no s'ha entemut. Li ho han fet en castellà, li han fet una proposta que objectivament funcionarà com una proposta castellanitzadora de la terminologia de la construcció i dels elements arquitectònics de les Illes Balears.

Com veu, Sra. Consellera, no diré que siguem els seus defensors, però quasi quasi. Hi ha altres conselleries que entren dins el seu territori, li fabriquen escoles, li fabriquen llibres, etc., etc, i vostè pràcticament no s'entem. Hi ha una altra política, crec que no és una política socialista, per què ha de ser socialista?, és una política moderna, europea, de modernitat i de fer un país que pugui anar a Estrasburg amb la cara ben alta. De moment, crec que si anam a Estrasburg amb la situació que tenim i que mantenim de cara al 1992, realment donarem una imatge d'autèntic tercermundisme. Moltes gràcies.

(El Molt Honorable Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. Per tancar la qüestió, té la paraula la Consellera Sra. Munar.

LA SRA. CONSELLERA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Mª Antònia Munar i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Intentaré resumir i ser breu, atès que tant el Sr. López Casanovas com el Sr. Pons han incidit en alguns temes, el del pressupost i el de normalització lingüística. Bàsicament, dir al Sr. López i Casanovas que quasi em dona la raó, o la dona al Govern en general, quan diu que el Govern fa una política més de carreteres, més d'ordenació del territori, que de cultura, i després ell mateix explica que la gent s'interessa més per tenir cotxes, televisions, a emprar les carreteres, que per la cultura. Doncs així l'únic que fa el Govern, en certa manera, és donar resposta a la majoria que li dona suport. Jo crec que és una obligació de tot Govern fer-ho d'aquesta manera i que no aniríem encertats si féssim just el contrari.

Després ha parlat del tema del pressupost i ha dit que els pressupostos de cultura no havien augmentat proporcionalment el que havien augmentat els altres. Jo creia que sí, però em podria haver equivocat i per això he demanat al Conseller d'Hisenda quin era el pressupost de l'any 1987 del Govern d'aquesta Comunitat i quin era el de Cultura, i alhora quin era el pressupost del 1991 del Govern i quin era el de Cultura. La proporció era d'11.000 milions a 31.000 milions i de uns 900 milions a uns 3.000 milions; per tant, l'augment del pressupost global era 286 i el de Cultura 298, o sigui que era un augment proporcional respecte del pressupost global del Govern, si els números no fallen. Que això és insuficient i que s'han d'augmentar els pressupostos tots hi estam d'acord. Crec que realment en matèria cultural, en matèria educativa i en matèria esportiva s'ha de fer un esforç i que s'hauran de treure doblers i, com he manifestat abans, esper i desig que aquests propers anys es faci un esforç en matèria cultural.

Per una altra part, ha parlat de normalització lingüística i donaré una resposta conjunta al Sr. Pons i al Sr. López i Casanovas. En principi, dir-los que jo crec que la normalització lingüística s'ha de veure com una política global, que no s'han de diferenciar els doblers que es donen per a una campanya de normalització amb els que es destinen a mitjans de comunicació. Crec que tot això significa normalització lingüística, estiguin en la partida i l'apartat que estiguin.

Per una altra part, ha dit que no s'ha progressat prou en totes les conselleries. Jo li diré que crec que progressam adequadament en matèria educativa i que el fet que no totes les conselleries es troben igualment normalitzades fa i justifica que hi hagi campanyes de normalització lingüística. Si tots estiguéssim normalitzats a nivell de Govern, de consells d'ajuntaments i de ciutadania, les campanyes de normalització lingüística ja no serien necessàries. Com que encara no estam tots normalitzats, per això feim les campanyes i hi dediquem unes quanties econòmiques prou importants.

El Sr. Pons també ha parlat del tema de normalització lingüística, com sempre ha posat exemples d'ordenació del territori i del Sr. Jeroni Saiz no sempre adequats ni ajustats a la realitat. Si bé aquest llibre és en castellà, el conec, no és de possessions de Mallorca, és sobre la construcció a les Illes Balears, i per tant afecta una mica el tema d'obres públiques. A més, no és un llibre de la Conselleria, sinó de la CAEB, que va demanar suport a la Conselleria per tal de poder-lo dur endavant.

Després, també ha parlat que el tema de cultura no interessa al Govern i que no s'hi dedica prou quantitat econòmica, mentre per altra part, en el mateix discurs, ha dit que no entenia com em deixaven fer el que faig en matèria educativa i em permetien gastar els doblers que gastava. Crec que és una contradicció important, és a dir, em deixen fer o no em deixen fer, en tenen en compte o no m'hi tenen. Això entra en contradicció a l'hora de parlar d'altres temes.

No dubti, Sr. Pons, que llegiré amb atenció l'Estatut d'Autonomia i tot el que fa referència a transferències de competències. No obstant això, en els pressupostos del 1992 en matèria educativa no hi ha cap apartat que contempli la possibilitat de transferir competències en aquesta matèria perquè no és aquesta la nostra intenció i, per tant, no s'ha contemplat.

Vostè diu que existeix una política cultural diferent a la que planteja el Govern. És lògic que existeixi, hi ha d'haver qualche diferència entre la d'un costat i la de l'altre, per això la gent es decideix per uns o pels altres i després s'aplica la política que cadascú té i ha explicat. Jo no sé si la seva seria millor o no ho seria; de totes maneres, si algun dia arriba l'ocasió, ho podrem comprovar. Li asseguro que és bastant més fàcil estar a l'oposició i dir tot el que es podria fer si es tinguessin els mitjans que a l'hora de la veritat fer totes aquestes coses que es fan en cultura, educació i esports, que no són poques, amb els mitjans que un compta.

Després també ha parlat que a la nostra Comunitat no hi ha una infraestructura cultural adequada i que és africana. Jo discrepo totalment d'aquest plantejament. La infraestructura cultural de la nostra Comunitat és molt bona i molt elevada, sobretot si la comparem amb la d'altres comunitats autònomes que, per altra

part, tenen el suport del Govern central, com l'andalusa, i que en canvi a hores d'ara no tenen una infraestructura millor. Segurament si segueixen la política que s'ha dut fins ara d'ajudar i superprotegir aquestes comunitats, probablement a la llarga tendran una infraestructura millor. En aquests moments i a la realitat més propera, que és l'illa de Mallorca, tenim una casa de cultura a cada poble, una biblioteca a cada poble i molts d'arxius d'ajuntaments ja arranats. Per tant, no podem parlar de tenir una infraestructura cultural tercermundista.

A part d'això, vostè sap perfectament que en matèria esportiva també hi ha una bona infraestructura que es millorarà encara més quan hi ha hagi instal·lacions esportives a tots els centres culturals de Balears, cosa que tindran aquests tres propers anys si el Ministeri compleix el conveni que té signat.

També parla que s'ha d'arribar a col·laboracions amb el Govern central per tal de poder dur endavant una millor política cultural, educativa i esportiva. Jo li puc ensenyar tots els convenis i propostes que s'han presentat al Govern central i quins arribat a bon port. Li asseguro que mai no - s'ha perdut per falta d'interès per part nostra ni per falta de propostes; si s'ha perdut per qualche lloc, Sr. Pons, no dubti que ha estat per part del Govern central.

Després també diu que aquesta Conselleria no presenta propostes legislatives. Li vaig presentar en comissió les propostes legislatives per als propers quatre anys, avui obviaré repetir-les per no cansar els Srs. Diputats, però també li he de dir que la política cultural-educativa-esportiva no se soluciona legislant. Jo sé que a vostè no li agrada, Sr. Pons, però jo crec que se soluciona educant, d'aquí el nostre interès i els nostres pressupostos tan elevats en matèria educativa, perquè creim que el camí de futur no consisteix a fer lleis i sí a educar els futurs habitants d'aquesta Comunitat, perquè tan sols amb l'educació s'eleva el nivell cultural, i en això estam.

També ha parlat del conservatori, tema en el qual va tenir una fixació important durant quatre anys, i després ha parlat del tema dels funcionaris. Sàpiga que l'actual professorat del conservatori va guanyar unes oposicions, que avui en dia són funcionaris i crec que no té raó de ser el fet de parlar aquí dels funcionaris del conservatori, com dels altres funcionaris de la Conselleria ni de les altres conselleries del Govern, perquè en tot cas seria un debat amb Funció Pública i no amb la Conselleria de Cultura. No obstant això, Sr. Pons, no dubti que al conservatori hi ha un professorat adient, que millora i va en augment dia a dia.

També ha parlat del tema de la publicitat. La Conselleria de Cultura no fa publicitat. Per molt que rigui i que parlin del negre i groc, que els molesta prou perquè em sàpiga greu canviar de sistema d'informació, el que fa habitualment la Conselleria de Cultura a través dels mitjans de comunicació i especialment de la premsa escrita, és informar de les activitats culturals, educatives i esportives que la Conselleria du endavant en un mes concret. Després, el que feim és anunciar les conferències, les exposicions, les activitats de Cultura, Educació i esports perquè el ciutadà sàpiga quines activitats es fan i en un moment determinat pugui triar quines li interessin i programar-se mensualment. No dubti que aquesta programació du una feina important per part de les tres direccions generals i que de qualche manera permet als ciutadans poder triar lliurement els

actes als quals vol assistir i saber perfectament el que es fa, és a dir, que tots els ciutadans puguin participar igual en totes les activitats de la Conselleria. Per tant, no és tracta de publicitat, entre altres coses perquè no venem res, sinó d'informació als ciutadans. Creim que aquesta és molt important i pensam continuar duent-la endavant.

Després també ha parlat dels béns de l'església, de les conclusions a les quals va arribar el Partit Popular en el tema de la continuïtat en l'humanisme cristià, etc .. Suposo que la decisió del Partit Popular tenia el suport de la majoria, si és va aprovar. M'han passat una "chuleta" en pla de broma que deia que com que en certa manera aquestes quantitats econòmiques anaven destinades als capellans, les pagaríem amb doblers negres.

(Rialles)

Pel que fa a les cases de cultura als diferents pobles, a Mallorca pràcticament ja n'hi ha a tots i a Menorca i a Eivissa pensam que es duran endavant dins aquesta legislatura. Sàpiga que es fan a través de convenis dels consells insulars amb el Ministeri, dins el Pla del V Centenario. Crec que enguany s'acabaran i no sé si hi haurà possibilitats de continuar amb aquests convenis; si no és així, segurament els consells insulars voldran que cada un dels seus pobles tinguin aquests cases de cultura i segurament ho aconseguiran. Referent al fet que la gent de la tercera edat són arxius orals, estam totalment d'acord. Precisament el President del Govern, el Sr. Cañellas, esta molt interessat en aquesta matèria, n'és un gran coneixedor i no dubti que dins aquesta legislatura es procuraran recollir aquests arxius orals perquè passin a ser escrits. Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Altres grups que volen intervenir? Pel Grup PARTIT POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA, té la paraula el Diputat Sr. Huguet i Rotger.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

En aquestes hores jo voldria començar amb una expressió molt menorquina i dir: Sra. Consellera, m'ha fet la guitza. En menorquí açò vol dir que la seva explicació ha estat tan detallada sobre el programa de la seva Conselleria de Cultura, Educació i Esports, que ja queda poca cosa per afegir.

La veritat és que aquest cap de setmana, a més de ja conèixer, per raons òbvies, les actuacions que duia endavant la Conselleria de Cultura, Educació i Esports, m'he dedicat a estudiar no solament la memòria, sinó l'assignació pressupostària de cada un dels objectius que es plantejaven aquí i, miri per on, aquí s'han produït dues intervencions totalment diferents i deferenciades. Una, que jo qualificaria de rigorosa quant al seu plantejament i que, per tant, no descobreix res nou sinó que confirma una preparació de cara a una esmena a la totalitat, a la qual es pretén donar un caràcter més o manco rigorós des d'una òptica política concreta i que, a més a més, es capaç de fer ús del ben rallar, que com deia Erasme, moltes vegades consisteix a transformar un poc la realitat del tema que es tracta.

Aquesta ha estat la meua conclusió després d'haver escoltat amb molta d'atenció el Sr. López Casasnovas, però com que vostè li ha donat una explicació exhaustiva, crec que jo en aquest moment ho evitaré, ja que la conclusió a la qual ha arribat el Sr. López Casasnovas ja no ha estat tant una conclusió quant a programes, quant a objectius, activitats i descripció, sinó quant a la seva quantificació per veure si amb els doblers que es destinaven a cada un d'aquests programes es podrien complir els objectius abans esmentats, és a dir, ell no dubtava de l'objectiu marcat, sinó de la quantificació. Si ho he interpretat malament, és un defecte de la meua interpretació, no de l'explicació del Sr. López que, com he dit, s'havia explicat perfectament.

On han tocat baix, on han tocat marro és amb la intervenció del Sr. Damià Ferrà i Pons. La darrera vegada que jo vaig anar a veure en Xesc Forteza, vaig riure molt, però no tant com he rigut anit aquí, després de la seva intervenció. Ha estat realment gracios. També rallarem col·loquialment: Ha anat de Son Catel·lo a Son Patel·lo, passant per desvirtuar no sé quin tipus de coses sobre les quals jo li refrescaré la memòria i empraré un poc la mímica que vostè fa. Perquè ho recordi, SR. Pons: Qui va guanyar, a Menorca, l'any 1987? El PP, mil vots més que el PSOE. Una altra cosa és governar; guanyar. Qui va guanyar a Menorca, l'any 1991? Quatre mil vots més que el PSOE.

Vostè no està autoritzat a treure segons quins temes que hagin passat a Menorca, perquè és un exemple viu d'haver sortit amb un Grup i estar amb un altre, i després deixarem els despatxos a part, perquè deixar dubtes enlaira no condueix a res. Si vostè troba que la cultura no té remei, Sr. Pons, no es queixi, i si troba que té remei tampoc no es queixi, açò és un proverbi oriental. Visqui feliç, estigui tranquil, la cultura no morirà, restarà. Tampoc no són paraules meves, són paraules d'en Marsillach divendres o dissabte d'aquesta setmana quan es referia al teatre. La veritat és que també un va molestar un poc, perquè consider que la cultura continuarà independentment de les actuacions que facin les institucions, el que passa és que les institucions són part fonamental i vital per donar suport a totes les activitats culturals.

Especulació en cultura, cultura amb especulació. Dic: Ja som al ciment de Sicília, però avui no. Avui el ciment de Sicília de la legislatura passada - era Sicília que va dir, no? - no ha sortit. Manco mal. No dubti que la cultura és, no important, importantíssima, com important és l'agricultura, la indústria, obres públiques, turisme, sanitat, totes les actuacions de totes les conselleries del Govern de la Comunitat Autònoma. És per açò que els governs planifiquen la seva trajectòria política mitjançant els pressuposts, i els pressuposts es defineixen precisament per ser el document bàsic en el qual es plasma la política real que du un executiu, i en aquestes es troba també la Conselleria de Cultura, Educació i Esports.

Després se'n va al model educatiu. No hi entraré, la Consellera ho ha fet, però jo li asseguro una cosa: Pot ser que el Sr. Rotger faci mèrits per ser Director General d'Educació, però més mèrits dels que fa vostè per ser Conseller de Cultura quan guanyin, si és que un dia guanyen, serà mal de fer superar-ho, eh?, serà mal de fer, perquè el seu grup mai haurà d'estar tan agraït de la feina que fa. Vostè sol fa el 45% de la feina que genera en aquesta Cambra el Grup Parlamentari SOCIALISTA S'ho haurà ben guanyat i merescut si el dia de demà guanyen les eleccions, Sr. Pons. Encara que sigui de l'oposició, jo li donaré suport. Tal

vegada açò serà una manera perquè no ho sigui, no ho sé, perquè el Sr. Cañellas una vegada va donar suport al Sr. Febrer amb una broma, a "los pasos perdidos", i va caure. Per tant, no convé que jo li doni suport, però crec que vostè també fa mèrits.

I ara passem a la Llei de transferències. Agaf el repte. Ens posam a fer feina i feim un acord tàcit o en aquest moment nosaltres ens comprometem com a grup a fer feina dins aquest any 1992 perquè els consells insulars tinguin les competències en matèria de cultura i esports, compromís adquirit no solament pel grup parlamentari sinó, a més a més, per tot un partit polític que es presenta i classifica realment quines són les primeres competències a transferir als consells insulars. Però açò és com el matrimoni, és una cosa de dos, és una cosa entre grups polítics. Aquí tal vegada el matrimoni no seria sota els designis de la democràcia cristiana, sinó mahometana, que permetria que fossin més de dos, perquè seria entre tots els grups polítics. Sr. Pons: Vostè no pot al·legar ignorància perquè no en té, perquè vostè és una de les persones que més bé coneix l'Estatut d'Autonomia. Vostè sap que el procés de transferències es troba fermat, fermadíssim, mitjançant una comissió tècnica interinsular, que si en lloc de ser una comissió tècnica interinsular fos una comissió mixta de transferències, seria un altre tema, però així i tot avui no estam per discutir aquest tema que vostè ha tret a col·lació.

Jo crec realment que si deixam de fer de profetes, com el Sr. Fèlix Pons, o de messies, com el Sr. Rotger, o de déus, com el Sr. Felipe, que diria Txiqui Benegas -aquí anam, que tots som humans i no tenim infusa aquesta espiritualitat suprem- crec que podem aconseguir que aquest procés de transferències es dugui endavant, però alerta a tirar pedres, eh? Alerta a tirar pedres de dir: Aquests que fins ara deien que els consells insulars eren els pilars bàsics, ara no volen fer res. Vostès què deien? "Què és açò de les transferències als consells insulars? Que no veis que açò seran tres comunitats autònomes?" Li deman que repassi les hemeroteques. Per cert, no importa que les repassi: Vostè va combatir durament aquestes declaracions quan era d'un altre grup polític. Sigui coherent. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Dins el tom de rèplica, té la paraula el Diputat Sr. Pons i Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

La cultura serà llarga, però no haurà estat gaire avorrida; haurem fet un debat amb certs moments emocionants.

Si vol, Sr. Huguet, podem parlar del tema del passat de cada diputat. Ara li diré una frase i amb això donaré la qüestió per tancada: Aquest diputat, evidentment, va començar dins aquest Parlament dins un grup polític i avui és d'un altre, però recordi una cosa: Amb el vot d'aquest diputat no es fa cap president legítimament elegit amb els resultats de les urnes ni se n'ha fabricat un altre no elegit per les urnes. Això ho recordi, perquè hi ha canvis i canvis, i vostè s'ha beneficiat d'un canvi i no intenti retreure a aquest diputat una determinada trajectòria política, perquè encara li diré més: Si repassàssim aquí dins - Organització d'esquerra comunista, Partit Comunista, Falange,

etc. - i avui tots som aquí i aquest Diputat ho celebra, particularment els qui eren de partits totalitaris i avui fins i tot seuen a bancs verds d'aquest Parlament. Aquest diputat creu que això és un guany positiu de la democràcia, que ha estat capaç d'integrar-ho. Per tant, donarem per tancat el tema del passat.

El tema dels consells insulars és una cosa que cau pel seu pes. Des del moment que una força política confirmada per les urnes o amb un determinat canvi, en el cas de Menorca - no li ho retrec, constat - deixa, abandona la construcció de la Comunitat Autònoma en relació amb els consells insulars i en les matèries que són de transferència molt simple, algunes fins i tot, li diré més, Sr. Huguet: Fins i tot algunes, com el cas dels arxius i biblioteques, de fet funcionen com a competències dels consells insulars, miri per on, però no legalment. Quan el Ministeri de Cultura ha plantejat un determinat conveni als consells insulars hem constatat que els consells insulars no estaven legitimats, no eren interlocutors, sinó que ho era la Conselleria de Cultura, Educació i Esports, i això ja ho he dit en aquest Parlament - vaig esmentar fins i tot l'acta, el dia i el lloc on es va fer - perquè el tema de la transferència als consells insulars està completament paralitzat.

La lectura que fa el Grup SOCIALISTA és que en aquesta Comunitat Autònoma ens omplim la boca de reivindicacions i de victimisme en relació amb Madrid, però que tenim, no una assignatura pendent, sinó tres i mitja: El Consell Insular de Mallorca, el Consell Insular de Menorca, el Consell Insular d'Eivissa i Formentera i la mitja assignatura seria a veure com desenvolupam aquesta fórmula que contempla l'Estatut en relació amb Formentera. En matèria de cultura, que és un element absolutament simple, que fins i tot determinades matèries - arxius i biblioteques - de fet ja són en mans dels consells insulars, ¿perquè no es fa això d'una vegada, després d'aprovar la Llei de Consells Insulars, quan ja sabem perfectament el marc, quan ja no hi ha excuses, quan no ha de canviar res perquè l'estructura ja funciona, hi ha una coordinadora de biblioteques, etc.? Perquè no hi ha realment una voluntat política.

Si hi ha aquesta voluntat política, Sr. Huguet, jo li agaf la paraula i quan vostè vulgui, quan hàgim acabat aquesta tasca llarga del pressupost, no sé amb qui, però consideri que em té a la seva disposició, queestic a la disposició del Govern de la Comunitat Autònoma i del Grup Parlamentari PARTIT POPULAR- UNIÓ MALLORQUINA per començar a treballar immediatament. És una cosa tan senzilla que pot quedar perfectament emmarcada i definida el primer mes de l'any 1992. No em venguin amb excuses, ara. Aquí hem de posar un termini, això és corn una lletra sense venciment. Jo vull un venciment; si vostè troba que ha de menester el febrer i el març, els hi don, però digui quan. No hem d'inventar la pólvora, almenys en les matèries que he dit hi ha voluntat o no n'hi ha. Si n'hi ha, digui quan està disposat que arribem a perfilar la transferència d'aquestes matèries. Crec que el Grup Parlamentari SOCIALISTA, el Grup PARTIT POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA i supòs que els altres - perdonin l'atreviment - estarem perfectament d'acord, i una cosa que té unanimitat dins aquest Parlament ja no pot tenir cap dificultat ni s'hi poden posar més excuses. Si del fet d'haver denunciat aquesta situació i d'haver recordat aquestes coses n'ha sortit la solució d'aquest problema, jo ja em donaria per satisfet d'aquesta llarga batalla pressupostària. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. Pel torn de contrarèplica, té la paraula el Sr. Huguet i Rotger.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Molt breument, jo no em vull fer pesat,estic segur que els de l'oposició diran que sí, però és que tenim el problema que aquestes coses no solament queden gravades, sinó que després apareixen al Diari de Sessions.

Sr. Damià Ferrà Pons, en la seva segona sortida vostè ja ha fet un altre cantet. Ja no ha dit que el PP hagi perdut tres vegades les eleccions a Menorca, que era el que havia dit i jo volia que constés amb claredat aquí. Referent al procés de transferències, jo he dit que era voluntat del nostre Grup, expressada ja pel mateix President del Govern de la Comunitat Autònoma i defensada mitjançant el nostre programa, que en aquests quatre anys es dugués el procés d'una sèrie de delegacions i transferències als consells insulars i ho concretàvem principalment a transformar els decrets del temps del CGI amb competències als consells insulars: La competència en matèria d'educació, cultura i esports, la competència en matèria de serveis socials i la competència en matèria d'agricultura, ramaderia i pesca, sense renunciar a cap altra competència de l'article 39, però sí que era necessari establir un calendari per transitar dins aquest marc de transferències i de competències als consells insulars sense encetar una guerra de veure, en aquest moment, qui era més o menys insularista.

Si em puc referir al cas de Menorca, no vull dir que hi hagi un acord, però hi ha un assentiment més o manco en aquestes paraules que diré, que serien les competències més importants la tramitació de les quals es podria iniciar, i per part de la competència concreta de cultura i esports hi ha una voluntat perquè sigui una de les primeres que es tractin dins aquest camp, conjuntament amb agricultura, ramaderia i pesca i amb serveis socials. Més clar, aigua. Açò de dir el febrer o el març vostè sap que és impossible, totalment impossible, quan una de les primeres coses que - s'haurà de fer és la metodologia per veure com es fa aquesta transferència i també haurem de fer la revisió de tots els decrets perquè, per exemple, el Decret del dipòsit legal de llibres no té cap sentit que es transfereixi com a llei única, sinó que haurà incardinat dins una competència més general, que serà la de cultura i esports.

No obstant açò, nosaltres, com a grup, farem feina perquè les competències que anem assolint si és possible ho facem en exercici pressupostari, és a dir, dia 1r de gener de l'any 1993 les primeres, per no dividir exercicis pressupostaris que podrien transtornar tota la política d'actuació no solament del Govern, sinó l'efectivitat i la mateixa execució dels pressuposts. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Conclòs, idò, el debat de les esmenes 2304 i 2492, passam a les del Programa 42.20, sistemes i plans educatius. La primera és la 2305, del Grup Parlamentari PSM-EEM; per defensar-la té la paraula el Diputat Sr. López i Casanovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Sr. President. Sóm conscients que l'esmena que nosaltres presentam tracta una temàtica que a primera vista no correspon competencialment a la Comunitat Autònoma.

No tenim transferències en matèria d'educació, però també és cert que la LOGSE estableix que de zero a tres anys no és una ensenyança reglada. A les envistes del segle XXI, nosaltres pensam que el paper preponderant que ha de tenir l'educació infantil coincideix amb una època en la qual es comença a experimentar un comportament i un canvi radical en matèria de drets humans universals i, concretament, en la dels drets dels infants. Tenim uns programes d'educació d'adults, tenim actuacions que strictu sensu no corresponen competencialment a la Comunitat Autònoma i tanmateix volem fer una política, volem iniciar uns formes d'actuació.

Nosaltres pensam que més enllà de les propostes que veuren no sí si avui vespre, però sí en debats d'esmenes parcials, de crear una escola infantil a tal població, de fer una actuació determinada a tal banda, hi ha d'haver com a mínim una partida pressupostària, sempre serà insuficient, però permeti anar envigorint aquesta base fonamental d'una política educativa que, si tenim uns pressupostos importants a Capítol I, a Capítol II, dins la Conselleria d'Educació i Cultura, precisament havent creat una Direcció General d'Educació hauríem de prioritzar aquests programes.

La potenciació d'escoles d'infants, idò, escoles que haurien de tenir una projecció de caràcter social, ha estat una esmena que ha presentat reiteradament el Grup PSM-EEM en successius debats parlamentaris de pressupostos. Avui donam l'oportunitat al Govern de la Comunitat Autònoma a fer possible que no continuem assassinant Mozart, per exemple. És a dir, que a través d'una política concreta en matèria d'educació infantil, facem que les potencialitats immenses de les ments infantils trobin aixopluc, suport, potenciació a partir, evidentment, d'una política inicial en matèria d'escoles infantils. És l'edat més important - açò ho pot garantir no només un mestre d'escola - per a la maduració, per a la formació personal dels individus.

No deixem perdre aquesta oportunitat, idò, perquè aquesta Comunitat gasta milions de pessetes, milers de milions de pessetes, en un pla d'embelliment d'infraestructures turístiques, es gasta milions de pessetes en matèria de depuració d'aigües residuals. Són programes necessaris, ningú diu que no, però haurien de ser conscients de la immensa necessitat que hi ha, cap al segle XXI, de començar a tenir una política en aquesta matèria d'educació infantil que, repetesc, és la base per a una Comunitat Autònoma de ciutadans i ciutadanes més lliures, més tolerants i més cultes.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. López i Casasnovas. Grups que volen intervenir a favor o en contra? Pel Grup Parlamentari PARTIT POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA, té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí; gràcies, Sr. President. Jo crec que tots els diputats agrairan que anunciï que en les defenses que pugui fer el nostre grup, almanco en aquest moment del debat, no entrarem en la profunditat que introdueix el Sr. López, perquè seria un debat llarguíssim. Únicament i exclusivament fixarem la nostra postura per agilitar-lo el màxim.

Que l'educació infantil és bàsica i important per al futur desenvolupament dels al·lots o dels fillets, ningú no ho posa en dubte, però l'educació infantil, les escoles infantils estan incloses dins tot el programa de desenvolupament educatiu fixat pel Govern central a través de la LOGSE, que és qui té la competència. Reclamem que, ja que te la competència, l'exerceixi efectivament, perquè si nosaltres ens hem de fer subsidiaris de totes mancances que l'Administració central té l'obligació d'esmenar, posar en marxa i tenir en millors condicions - açò no és victimisme, és constatar un fet -no farem el pressupost de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears en base a la competències que ens pertoca gestionar-, sinó que farem el pressupost subsidiari de la Comunitat Autònoma en aquelles competències en les quals hi ha mancances d'altres administracions, que sempre n'hi haurà.

En matèria de cultura, en matèria d'educació i en matèria d'acció social, ni el Govern central ni el Govern de la Comunitat Autònoma no fan ni faran prou mai, siguin del color que siguin. Anem, idò, a delimitar funcions, a delimitar responsabilitats i, com diuen en castellà, "que cada palo aguante su vela", però açò no val dir que no estiguem d'acord amb aquests programes d'escoles infantils. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Pel torn de rèplica, té la paraula el Sr. López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Sr. Huguet, nosaltres ja hem dit de bon començament que, per llei, no era competència estricta de la Comunitat Autònoma, però li volem recordar que la Comunitat Autònoma ja ha fet actuacions en aquesta matèria i que fins i tot gestiona una escola infantil. En té dues de delegades a Menorca, que gestiona el Consell Insular per delegació, i si no vaig equivocat el Consell d'Eivissa i Formentera també s'interessa en la creació d'escoles infantils i n'ha creat una, però és que, a més a més, tenim una Direcció General d'Educació a la Comunitat Autònoma. ¿No troben que és ben hora que l'única escola infantil, si volem dignificar aquesta etapa tan important de l'educació -etapa, a més a més, no reglada i, per tant, no assumida pel Ministeri d'Educació i Ciència - es substregui de Sanitat i Serveis Socials i passi a ser precisament una responsabilitat de la Direcció General d'Educació?

Nosaltres pensam que si hem estat capaços - sense tenir competències, atenció!- de firmar un conveni amb el Ministeri d'Educació i Ciència que el Govern de les Illes Balears destinarà 3.000 milions de pessetes, com a mínim, en el Pla d'extensió de l'educació física, i l'educació física és una qüestió important, competència del Ministeri d'Educació i Ciència, ¿per què no hem de destinar 35 milions, com proposa el nostre grup, només

35 milions, per començar a tenir una política decidida en aquest camp? D'aquesta manera estarem més legitimats hora de reclamar les competències i vostè sap, Sr. Huguet, que nosaltres en aquest tema no fallarem. Reclamam el que és just, però hem de ser coherents i també hem de demostrar que estam legitimats per fer aquesta pressió. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. López i Casasnovas. Per la contrarèplica, té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, jo crec que vostè ha donat en el clau i ha dit en aquest moment quelcom que defensam tots els que hem estat dins el món educatiu. Les guarderies a les quals vostè ha fet referència no van ser concebudes inicialment com a centres educatius, sinó com a centres assistencials, i van venir delegades o transferides directament per part de l'Administració central a la Conselleria de Sanitat. Què passa, en aquest moment? Que estam totalment d'acord amb el que vostè diu: Que les guarderies infantils deixin de dir-se guarderies infantils, que normalitzem el nom com a escoles infantils i, en aquest cas, que es pugui començar a fer el replantejament que aquestes escoles infantils siguin assignades on pertoca, que seria a una Direcció General d'Educació. Jo agaf aquesta observació la conveniència de la qual hem discutit moltes vegades per veure si hi ha possibilitats de cara al pròxim pressupost, però el que vostè acaba de dir, amb el qual estic totalment d'acord, no té res a veure amb aquesta esmena. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Conclòs el debat de l'Esmena 2305 passam a la 2307, també del Grup Parlamentari PSM-EEM. Té la paraula el Diputat Sr. López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President. El Govern de la Comunitat Autònoma d'un arxipèlag té el deure inexcusable de fer possible la igualtat entre els ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears. En el cas dels estudiants de les illes menors, reclamam una política de creació d'ajuts per col·laborar amb la que ja hi ha al., consells insulars i fer extensives les ajudes que aquests donen als estudiants perquè puguin venir a Ciutat de Mallorca a seguir els estudis que no poden seguir a les seves illes respectives.

És cert, ja sé que m'ho diran, que es construeix una residència per a estudiants, com també es cert que ja és el tercer debat pressupostari d'aquest Parlament en el qual es parla que es treballa o es té en pensament aquesta residència. Idò bé, mentrestant, nosaltres demanam que hi hagi una política pressupostària ben quantificada perquè es pugui establir una cooperació entre consells, ajuntaments i també el Govern de la Comunitat Autònoma per fer més possible la igualtat d'oportunitats entre els joves de les Illes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. López i Casasnovas. Altres grups que volen intervenir en el torn, a favor o en contra? Pel Grup PARTIT POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA, té la paraula el Sr. Huguet i Rotger.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Si, moltes gràcies. Sr. López i Casasnovas, crec que nosaltres dos tendrem un greu problema avui vespre, i és que em fa l'efecte que en qualque moment parlarem el mateix llenguatge sobre una matèria. Per tant, és difícil argumentar contra posicionaments dels quals estam convençuts, com per exemple aquest de la desigualtat que existeix sobretot per als estudiants de les illes menors. Constatat aquest fet, tampoc no és manco cert que crec que un principi de solidaritat i de compensació de cara als estudiants, ja sigui en la política educativa, de repartiments d'ajuts econòmics fixos independentment del seu currículum, de la seva vàlua acadèmica, precisament és compensar econòmicament aquestes despeses. No hem d'oblidar que tractam de la Universitat de les Illes Balears i, com a tal, ho és de totes les illes balears i que el primer que ha de garantir la igualtat de tots els estudiants és el Govern central.

Hem sap greu haver de dir açò, perquè jo no som partidari de sempre acudir a l'altre, al contrari, però aquest cas crec que ningú no el pot discutir: Que el primer que ha de garantir la igualtat d'oportunitats en matèria educativa és el Govern central; vostès riuen, però saben perfectament que és totalment cert. Dins comissió ja vaig dir que aquestes despeses econòmiques no es podien interpretar de la manera que vostès ho fan a la motivació, perquè jo entenc que els ajuts econòmics als estudiants de les illes Balears van per dos camins: Els de les illes menors cap a les illes Balears i el del conjunt de l'arxipèlag cap a les altres universitats, sempre que els estudis en qüestió no es puguin realitzar a l'illa de Mallorca, en aquest cas a la Universitat de les Illes Balears, cosa que no queda prou clarificada.

Tal com plantegen l'esmena, amb 12 milions de pessetes presumiblement el que faríem seria tapar un forat que altres tenen la responsabilitat de donar-hi resposta, com veurem en endavant amb el Pla d'educació d'adults, on el Consell Insular és l'únic que fa el ferrer. Jo ja començ a tenir un poc de complex quan analitzo aquestes coses. Crec que feim un flac favor a la nostra autonomia si anam posant pegats amb foradets a les actuacions que altres en tenen la primera responsabilitat i no actuen. Facem una pinya i anem a reclamar on pertoca. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Pel torn de rèplica, té la paraula el Sr. López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Sap què passa, Sr. Huguet? Que fa la impressió que picam ferro fus, fent el ferrer. És cert que hi ha un programa d'igualtat d'oportunitats del Ministeri d'Educació i Ciència, però vostè també sap perfectament que aquest programa no arriba a tothom i que necessita d'un seguit de cooperacions i d'ajuts. Vostès i nosaltres mateixos, com a consellers, a consells insulars hi

donam suport. O és que pensen retirar aquests ajuts? Si és així, tal vegada seran coherents no votant aquesta esmena, però nosaltres considerem que mentre no hi ha hagut suficiència i les institucions respectives - consells insulars i fins i tot també ajuntaments, per què no?, que n'hi ha qui ho tenen, i record que, a més a més, hi ha ajuntaments que ho tenen a proposta del Grup POPULAR -, aleshores hauríem de veure si complementem aquestes ajudes.

Si ho feim així, 12 milions no bastaran, però es sumaran als també escassos milions que hi posa el Consell Insular de Menorca i als que segurament hi pot posar, si ja no els hi posa, el Consell d'Eivissa i Formentera i, d'aquesta manera, de mica en mica s'omple la pica. A veure, idò, si ens decidim a fer una política en aquest respecte, perquè si deixam de banda el que és possible i necessari perquè no és competència estricta de la Comunitat Autònoma, haurem de deixar de fer moltíssimes coses. Ho record per coherència, també, entre aquestes l'educació d'adults, cosa que no voldríem perquè és un programa prioritari. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel torn de contrarèplica, té la paraula el Sr. Huguet i Rotger.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí; gràcies, Sr. President. Molt breument: Serem coherents, Sr. López i Casasnovas, i votarem que no a aquesta esmena, i continuarem coherents i no passi pena que el programa d'educació d'adults a Menorca continuarà amb la participació del Consell Insular i amb la previsió pressupostària prevista de cara al pròxim curs escolar, però jo el convid a vostè i als altres portaveus - i ho faré formalment dins el Consell - perquè quan tengui l'entrevista amb el Sr. Crespi ja de cara al 1993, em facin costat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Passam a l'esmena 2497, del Grup Parlamentari SOCIALISTA Té la paraula el Diputat Sr. Pons i Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

D'acord amb l'article 13 de l'Estatut d'Autonomia, l'estudi de la cultura autòctona és competència exclusiva de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i l'article 14 de l'Estatut també ens dona competència exclusiva en matèria de l'ensenyament i investigació de la llengua catalana. Pel desembre del 1988, a través de l'Esmena 2616/88, el Grup Parlamentari SOCIALISTA ja va plantejar la creació de 25 beques d'investigació destinades a aconseguir uns sous d'investigació per a la gent que ha obtingut un títol o va camí d'obtenir-lo en un termini relativament breu. Faig aquest recordatori perquè l'altre dia, quan ho vaig dir des de la tribuna, el Sr. Sebastià Serra es va enfadar un poc perquè considerava que m'atribuïa una paternitat que no em corresponia. Com veu, Sr. Serra, he cercat els antecedents i ho trobarà al Diari de Sessions que llegeu.

Ara es proposa que aquestes beques, que crec que han estat un èxit i ens en felicitem - el Grup Parlamentari SOCIALISTA vol que la cultura camini, no fa cap tipus d'obstruccionisme -, atès que aquestes 25 beques han estat un èxit, repetesc, que hi ha més demanda que recursos pressupostaris, proposam que siguin ampliades en 15 milions de pessetes, perquè la Universitat de les Illes Balears genera tot un sector d'investigació que té greus dificultats per dur endavant la seva tasca. Una persona jove que acaba la carrera - i si l'ha acabada, encara més - és molt difícil que pugui passar un any - més o manco el temps mínim que s'exigeix per fer una investigació solvent - sense rebre cap tipus de retribució econòmica. Per tant, és necessari que la Comunitat Autònoma, per donar compliment a l'article 13 de l'Estatut, fomenti la investigació de la cultura de les nostres illes. Creim que aquesta esmena no fa més que ampliar una realitat ja existent, però que s'ha demostrat insuficient, i que, per tant, seria una proposta molt positiva que hauria d'obtenir el suport unànime d'aquesta cambra. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Grups que volen intervenir en el torn, a favor o en contra? Pel Grup POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA, té la paraula el Diputat Sr. Huguet i Rotger.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President. Dir senzillament que estam d'acord amb l'explicació i la motivació que ens plantegen. Amb el que no estam d'acord és amb la baixa, sobretot que vagi en detriment d'una cosa tan estimada pel Sr. Damià Ferrà Pons, que és el conservatori de música. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Pel torn de rèplica, té la paraula el Sr. Pons i Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Sr. Huguet, serà del conservatori de música celestial, perquè això tracta de les famoses inversions immaterials. Que s'ha de donar suport al conservatori? Tendrà ocasió de votar algunes esmenes substancials, materials, del Grup SOCIALISTA, però les famoses inversions immaterials escampades per tota la conselleria d'una forma estratègica per poder-les destinar a la cosa que es vulgui, per favor, vagin amb aquesta música a un altre auditori. El Grup Parlamentari SOCIALISTA ha anat a la demolició sistemàtica de les inversions immaterials i ho faria si tengués majoria, perquè són un recurs que serveix per a tot, per dir que es faran coses en música, quan convé, i per dir que es farà una altra cosa si convé.

Per tant, nosaltres proposam una cosa concreta: Beques per a investigació de llengua i cultura, una cosa que ha tingut èxit, una música que ha despertat aplaudiments. Aquesta és la música que volem sentir, Sr. Huguet, no les inversions immaterials que hi ha escampades per tota aquesta conselleria. Fins i tot crec que podria patentar aquest invent pressupostari o filosòfic, perquè realment és una troballa genial. Nosaltres volem coses

substancials, volem investigació i no volem músiques celestials. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. No hi ha més intervencions.

Atesa l'hora que és, se suspèn la sessió fins demà a les nou i mitja del matí.

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia a tots; recomença la sessió. Ens trobam a la Secció 13, Conselleria de Cultura, Educació i Esports, i en aquest moment pertoca l'Esmena 2308 del Grup PSM-EEM. Té la paraula el Diputat Sr. López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Sr. President, aquesta esmena fa referència a la col·laboració amb escoles d'estiu i moviments de renovació pedagògica. No hem d'ignorar que després de tres legislatures autonòmiques només el voluntarisme d'alguns professors i mestres ha aconseguit fer entrar a l'escola un ensenyament més arrelat al nostre medi, un ensenyament que cobreix el dèficit d'uns continguts propis. Val assenyalar que el reciclatge dels professors no és pot donar per satisfactori només amb els cursos de reciclatge que organitza la Conselleria d'acord amb el Ministeri. Nosaltres pensam que si hi ha hagut aquesta voluntat per part d'un grup generós de professors, el Govern de les Illes Balears ha de col·laborar molt més profundament amb ells a través de les escoles d'estiu i del Moviment de renovació pedagògica. Aquí va, idò, una esmena que, en definitiva, pretén suplir amb una discriminació positiva el dèficit, l'absència de continguts propis culturals i educatius a les nostres illes.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Altres grups que vulguin intervenir en el torn, a favor o en contra? Passam, idò, a l'Esmena 2319, també del PSM-EEM, i a la 2498 del Grup Parlamentari SOCIALISTA, les quals estan agrupades. Començarem per la 2309, del PSM-EEM. Té la paraula el Diputat Sr. López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Ja sé que en educació d'adults diran el mateix que deien ahir vespre en relació amb les escoles infantils: Es una competència que no tenim assumida. El que hauria tenir assumit aquest Govern de les Illes Balears és la prioritat d'un programa que, des de la base, faci possible una educació permanent a tots els ciutadans i ciutadanes d'aquestes illes. Afegir 10 milions de pessetes al programa d'adults evidentment hauria de ser una prova de sensibilitat per part d'aquest Parlament. Sé que no basta, sé que és una partida insuficient, però el que és absolutament inacceptable és la inconcreció pressupostària d'aquest concepte dins els pressupostos. Si tenim en compte que les Illes Balears dediquen uns diners a la UNED i que la UNED és el darrer escaló d'una formació acadèmica d'adults, també hem d'entendre que qualsevol esforç dedicat a aquesta base educativa és el fonament d'un futur millor per a tots els ciutadans de les Illes. Per açò presentam aquesta esmena.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per defensar l'esmena 2498, té la paraula el Diputat Sr. Tejero.

EL SR. TEJERO I ISLA:

Gracies, Sr. President. Nosaltres voldríem agrupar aquesta esmena amb les nùms. 2499 i 2500, encara que la votació es produeixi per separat, perquè totes tres fan referència a l'educació de les persones adultes. Segons le dades de l'Institut Balear d'Estadística del mes de setembre d'enguany, en aquesta Comunitat hi ha 12.301 alumnes i 42 centres. Encara que, com ha dit el representant del PSM-EEM, no hi hagi competències, creim que el volum de persones que assisteixen a l'educació d'adults és prou important. A línies bàsiques per a un model educatiu propi de les Illes Balears, pàgina 93, posa que el primer objectiu és elaborar un pla d'adults. Nosaltres, en aquesta Esmena 2498, demanam aixó, que es pugui elaborar un pla d'adults. Així mateix, tot el Títol III de la LOCSE parla que les diferents administracions educatives podran o deuran col·laborar en aquest sentit.

Les altres dues esmenes són molt concretes, una es refereix a donar un suport específic de 15 milions de pessetes per a l'educació d'adults a la Mancomunitat del Pla de Mallorca i l'altra seria la restauració de l'Escola d'adults d'Andratx, on hi ha 280 alumnes i 7 professors. Gràcies, Sr. President.

(Continuarà).
